

MØTEINNKALLING

Formannskapet

Dato: 18.09.2013 kl. 9:00
Sted: Kommunestyresalen
Arkivsak: 12/00009
Arkivkode:

Mulige forfall meldes snarest til ordføreren.

SAKSKART			Side
Saker til behandling			
103/13	13/00589-2	Omklassifisering av veier som vedlikeholdes av kommunen	2
104/13	13/00486-4	Søknad om tillatelse til tiltak - Kjell Haugnes - Gnr 116 Bnr 8	6
105/13	13/00642-1	Motorferdsel i utmark og vassdrag - Regelverk	8
106/13	13/00645-1	Videreføring av IDE-prosjektet	11
107/13	12/00956-6	Organisasjonsgjennomgang (2)	14
108/13	11/01469-13	Tilstandsrapport for grunnskolen i lbestad kommune 2012-2013	16
109/13	13/00095-2	Alternative seremonier ved bisettelser	18
110/13	13/00641-2	Søknad om kommunal garanti - ASVO lbestad AS	21
111/13	13/00090-12	Søknad om skjenkebevilling (2) - Unntatt etter offentlighetsloven Offl § 13 jf fvl § 13(1) nr 1	24
112/13	13/00021-21	Styrings-, drøftings- og orienteringssaker - Formannskapet 18.09.2013	25

Hamnvik, 11.09.2013

Dag Sigurd Brustind
ordfører

Saker til behandling

103/13 Omklassifisering av veier som vedlikeholdes av kommunen

Arkivsak-dok. 13/00589-2
Arkivkode. B
Saksbehandler Helge Høve

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	103/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

Kommunestyre vedtar følgende kriterier for omklassifisering av kommunale veier:

1. Veier uten fast bosetting (fast bosetting innebærer at bruker er folkeregistrert med adresse til vegen).
2. Det skal ikke være offentlig interesse for å ha adkomst til et område over angjeldende vei.

Vedlegg:

Ingen.

Kort beskrivelse av saken

Som følge av strukturendringer er det over tid blitt færre bosatte og brukere av noen veier som kommunen har vedlikehold. Mange kommuner har derfor omklassifisert veier som tidligere har blitt vedlikeholdt av kommunen, til private veier. I dette saksframlegg foreslår rådmannen kriterier for slik omklassifisering i lbestad kommune.

Fakta i saken

lbestad kommune har i dag ca 25 km vei som vedlikeholdes av kommunen. Disse er fordelt på 18 veier på til sammen 15,6 km på Andørja og 9,5 km på Rolla. Av disse er 11,4 km grusveier fordelt med 8,6 km på Andørja og 2,8 km på Rolla.

Vedlikeholdsutgiftene de siste år viser følgende tall:

2009 2,2
2010 3,4
2011 2,0
2012 2,1
2013 2,0 (budsjett)

Vintervedlikehold utgjør størstedelen av utgiftene. Det ble inngått nye brøytekontrakter fra vinteren 2012/2013. Det er tatt forbehold i kontraktene om endringer av brøytelengde.

Kommunestyret har i sak 79/11 i møte 15.12.2011 behandlet sak om statusrapport kommunale veier og fattet følgende vedtak:

1. *Formannskapets vedtak i sak 108/11 oppheves.*
2. *Oversikt over kommunale veistreknings kvalitetsikres, og oppdatert statusrapport forelegges formannskapet primo 2012.*
3. *Formannskapet disponerer budsjetterte vedlikeholdsmidler for 2012.*
4. *Formannskapet skal avgjøre om forslag til omklassifisering til privat veg skal sendes ut på høring. Etter høringsfristen innstiller formannskapet til kommunestyret som fattet endelig vedtak om omklassifisering.*

Av kapasitets hensyn på PNU har rådmannen ikke klart å legge fram oppdatert statusrapport for kommunale veier innen primo 2012. I vedtakets pkt. 4 har kommunestyret fattet vedtak om prosedyre for omklassifisering.

Rådmannens saksframlegg har vært forelagt samferdselskomiteen som har fattet følgende høringsuttalelse:

*Samferdselskomiteen ser positivt på å ta en gjennomgang av behovet for vedlikeholdet på kommunale veier.
Samferdselskomiteen ønsker på prinsipielt grunnlag at beslutningen tas politisk av formannskap/kommunestyre. Dette fordi det kan være spesielle/særskilte grunner for å utføre delvis eller helt, vedlikehold av enkelte strekninger.*

Omklassifisering av veier som vedlikeholdes av kommunen vil også omfatte vedlikehold av eventuelle gateløys på de samme veier. Kommunestyret har i sak om drift av gateløys 19/11 i møte 31.05.2011 i pkt. 4 i vedtatt:

Ibestad kommune skal ikke drifte og vedlikehold veiløys i områder som dekker kun fritidsbebyggelse. Private kan overta driftsansvaret.

Vurdering

I tillegg til at bruk av veier endres, er kommunens økonomiske situasjon en viktig begrunnelse for å omklassifisere veier. Ønske om mest mulig likebehandling av veger som er sammenlignbare vil være en skjønnsmessig vurdering i en omklassifiseringssak.

Definisjon av en offentlig vei er at vegen er åpen for allmenn ferdsel og blir holdt vedlike av det offentlige. Eierskap til grunnen er ikke avgjørende for veiens status.

Veglovens § 5 regulerer status på veger som vedlikeholdes av kommunen:

Alle vegar som utan å vere tatt opp som bygdevegar etter den tidligare veglova, var haldne ved like av ein kommune, er kommunale vegar etter denne lova, dersom ikkje anna blir fastsett med heimel i lova.

Kommunen kan gjøre vedtak om å ta opp privat veg som kommunal veg. Jamvel om slikt vedtak ikkje er gjort, er ein veg å rekne for kommunal veg når kommunen har tatt over vedlikehaldet etter reglar i plan- og bygningslova.

Omklassifisering av kommunale veier reguleres av vegloven der det i § 7, 3. ledd står:

Kommunen kan gjøre vedtak om at kommunal veg skal leggest ned.

I henhold til delegeringsreglementet har kommunestyret delegert til rådmannen å fatte vedtak i henhold til veglovens § 7. Nedlegging av kommunal vei er en prinsipiell avgjørelse som derfor ikke kan delegeres. Vedtak om nedlegging skal derfor følge pkt. 4 i kommunestyrets vedtak i sak 79/11.

Veglovens § 8 inneholder bestemmelser om hvordan veigrunn kan disponeres når offentlig veg blir nedlagt:

Blir offentlig veg nedlagt, kan vedkomande styremakt gjøre vedtak om at veggrunnen heilt ut eller delvis skal nyttast til anna offentlig vegføremål eller til føremon for ferdsla eller dei vegfarande. Som føremon for ferdsla eller dei vegfarande vert òg rekna at bruer, murar, vegstykke eller andre delar av vegen etter vegstyremakta sitt skjønn er verneverdig slik at den bør haldast ved like for komande slekter.

Nedlagd offentleg veg som ikkje blir nytta til anna føremål etter første ledd, kan vedkomande styremakt legge ut til bruk som privat veg etter denne lova.

Blir offentlig veg nedlagt, og veggrunnen ikkje blir nytta til anna føremål etter første ledd, og vegen heller ikkje blir utlagt til privat veg, har eigar av eigedom som støyter til vegen rett til å krevje veggrunnen lagt til eigedomen sin mot vederlag etter skjønn, eller dersom ny veg skal byggast over eigedomen hans, mot frådrag etter skjønn i vederlaget for eigedomsinngrep til slik veg. Støyter fleire eigedomar til vegen, skal moglig tvist om fordelinga avgjerast ved skjønn.

Blir en kommunal vei omklassifisert kan kommunen enten vedta fortsatt allmen bruk til offentlige formål eller som privat vei.

I følge en juridisk utredning til en annen kommune har kommunen ikke noen rettslig plikt til å ruste opp aktuelle veier til en viss standard før omklassifisering. Det framgår også der at nedlegging eller omklassifisering ikke vil være et enkeltvedtak etter forvaltningsloven noe som innebærer at det ikke er krav om forhåndsvarsling eller klagerett på vedtaket. Kommunestyrets vedtak i sak 79/11 gir dermed større uttalelsesmulighet for brukere av vei, som er foreslått omklassifisert, enn forvaltningslovens krav ved at det gjennomføres en høringsrunde. En høringsrunde gjennomføres ved å kunngjøre dette i lokalavisen og på kommunens hjemmeside.

En gjennomgang av andre kommuners kriterier for omklassifisering av veier viser store forskjeller. Det varierer mellom enkle krav som om at de veier som kommunen ikke har bruk for nedklassifiseres til at veier med mindre enn 25 bosettinger nedklassifiseres. Dersom det siste skulle bli gjeldende i lbestad kommune vil det ikke bli kommunalt vedlikehold av mange veier. Et kriterium kan være samme som for

gatelys at veier som ikke har fast bosetting ikke vedlikeholdes av kommunen. Et annet kriterium for å opprettholde kommunalt vedlikehold kan være at det er av offentlig interesse å ha adkomst til et område. Et slikt kriterium gir kommunen en viss grad av skjønn når det skal bestemmes hvilke veier som skal vedlikeholdes.

Veglovens kap VII regulerer private veier. § 54 har bestemmelser om plikter for grunneiere og brukere av en privat vei. § 55 gir retningslinjer for opprettelse og drift av veilag. § 56 omhandler bompenger:

Med samtykke frå kommunen kan det krevjast bompengar for ferdsel på privat veg. Kommunen skal òg fastsette storleiken på avgifta og kan sette vilkår om bestemt bruk av avgiftsmidlane.

Kommunen kan òg fastsette at det kan krevjast tilleggsavgift av eigaren til køyretøyet ved unnlatt betaling av bompengar og fastsette storleiken på tilleggsavgifta.

Dersom kommunen vedtar å overføre veien til et privat veilag, kan veilaget fastsette og kreve inn årsavgift av de som har veirett og samtidig bestemme hvordan avgiften skal brukes (§ 55). Veilaget kan også avgjøre hvem som skal få bruksrett, og om veien skal være åpen for allmenn ferdsel eller stenges med bom. Når veilag er etablert etter veglovens § 54 og 55 kan veilaget stenge vegen for allmenn bruk. Men dersom allmennheten dvs. de som ikke har veirett, blir krevd bompenger for å bruke veien, skal avgiftens størrelse og vilkår bestemmes av kommunen.

Helse og miljø (HMS og “tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))
Ingen konsekvenser.

Personell
Ingen konsekvenser.

Økonomi
Denne sak om kriterier for omklassifisering av kommunal vei får ingen økonomiske konsekvenser, men vil være grunnlag for vedtak om omklassifisering som vil bety reduserte kommunale utgifter til veivedlikehold.

Rådmannens konklusjon
Rådmannen tilrår at kommunestyret vedtar kriterier for omklassifisering av kommunale veier.

104/13 Søknad om tillatelse til tiltak - Kjell Haugnes - Gnr 116 Bnr 8

Arkivsak-dok. 13/00486-4
Arkivkode. 116/8
Saksbehandler Linn-Iren Sande

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	104/13

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet vedtar i medhold av plan- og bygningslovens § 19-2 å dispensere fra § 1-8 for oppføring av naust i strandsonen i hht. Søknad datert 02.07.2013 på eiendom gnr 116 bnr 8.

Vedlegg:

1. Søknad
2. Nabovarsel

Kort beskrivelse av saken

Kjell Haugnes har i søknad av 02.07.2013 søkt om bygging av naust på eiendom gnr 116 bnr 8, på Sørrollnes.

Fakta i saken

Det er tidligere gitt mange dispensasjoner fra strandloven når det gjelder bygging av naust. Dette kan forsvares ut fra den lange tradisjonen vi har i landsdelen når det gjelder retten til fiske for eget bruk. I tillegg gir plan- og bygningsloven anledning til dette gjennom § 19-2 og § 1-8 som omhandler dispensasjoner og strandsoneloven.

Vurdering

Lovbehandling: Plan- og bygningsloven
Type søknad: Søknad om dispensasjon
Ansvarlig søker: Kjell Haugnes

Kjell Haugnes søker om tillatelse til oppføring av naust på eiendommen gnr 116 bnr 8 på Sørrollnes. Eiendommen ligger ved sjøen og eies også av Tormod Lande. Han har gitt sitt samtykke i at Kjell Haugnes overtar nausttomten.

Dispensasjon fra 100-metersbeltet skal behandles politisk.
Naustet er planlagt med en størrelse på 48,75 m².

Fylkesmannen har i rundskriv datert 05.03.2007 nevnt at tradisjonelle uisolerte naust, tiltak som ikke berører nasjonale interesser, og som ikke er innenfor de sektorer Fylkesmannen har ansvar for, kan kommunen gi dispensasjon til naustbygging uten å innhente tillatelse fra Fylkesmannen. Dispensasjonen behandles etter planbestemmelsen § 1-8 (forbud mot tiltak langs sjø og vassdrag) og § 19-2 (dispensasjonsvedtak). For å gi dispensasjon må det gjøres en interesseavveining der fordelene ved tiltaket må vurderes opp mot ulempene. Det må foreligge en

overvekt av hensyn som taler for dispensasjon. Det innebærer at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke.

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

Ingen konsekvens

Personell

Ingen konsekvens

Økonomi

Ingen konsekvens

Rådmannens konklusjon

Rådmannen mener at tradisjonelt sett har oppføring av naust sin naturlighet i strandsonen. Tiltaket vil ikke være til vesentlig hinder for den frie ferdselen i strandsonen. Dispensasjon for oppføring av naust på eiendom gnr 116 bnr 8 anbefales imøtekommet.

Vedlegg til sak

Søknad om tillatelse
gnr 116-8.pdf

Naboliste.pdf

(B)

IBESTAD KOMMUNE
Ansøker: Sak: L 15
02 JULI 2013
Saksnummer: 13/00 486 Dok: 1

SAK 104/13
V1

Søknad om tilatelse til tiltak uten ansevererett
etter plan- og bygningsloven § 20-2

Søkes det om dispensasjon fra plan- og bygningsloven, forskrift eller arealplan? ☐ Ja ☒ Nei
Er det behov for tilatelse/samtykke/uttalelse fra annen myndighet? ☐ Ja ☒ Nei
Hvis ja, så oppfylles ikke vilkårene for 3 ukers saksbehandling, jf. pbl § 21-7 andre ledd
Mauvarsling, jf. pbl 21-8, skal være gjennomført før søknaden sendes kommunen (Blankett 5154, 5155, 5156)
Foreligger det merknader fra naboer eller gjenboere? ☐ Ja ☒ Nei
Hvis nei på alle spørsmålene over, anses tilatelse gitt tre uker etter at fullstendig søknad er mottatt i kommunen

Opplysninger gitt i søknaden eller vedlegg til søknaden vil bli registrert i matrikkelen

Søknaden gjelder

Eiendom/ byggested	Gnr.	Bnr.	Furtonr.	Seksjonsnr.	Bygningsnr.	Boenr.	Kommune
	116	8					Ibestad.
Adresse	Sørrollnes				Postnr.	9450 Hemnvik.	

Tiltakets art

Mindre tiltak til bebygd eiendom: pbl § 20-2 bokstav a) og SAK10 § 3-1

☐ Tilbygg < 50 m² ☒ Frittliggende bygning (ikke boligformål) < 70 m² ☐ Skilt/reklame (SAK10 § 3-1 d)

☐ Antennesystem (SAK10 § 3-1 e)

☐ Driftsbygning i landbruket med samlet bruksareal (BRA) mindre enn 1000 m², jf. pbl § 20-2 bokstav b) og SAK10 § 3-2

☐ Midlertidig bygning/konstruksjonsanlegg (som ikke skal plasseres for lengre liden enn 2 år)

☐ Bruksendring (fra tilleggsdel til hoveddel innenfor en bruksenhet)

☐ Riving av tiltak som nevnt i SAK10 § 3-1

☒ Annet: Gjenn bygging av gammelt revet næust.

Planlagt bruk/formål: Utenyttelse av gammel brakk tomb.

Arealdisponering

Sei kryss for gjeldende plan

Planstatus m.t.: ☐ Arealdel av kommuneplan ☐ Reguleringsplan ☐ Bebyggelsesplan

Navn på plan: Gammel næust bebyggelse, langs stien på Sørrollnes.

Areal: GFA arealdelende: BYA nytt: Sum BYA: BRA eksisterende: BRA nytt: Sum GFA: Tomteareal: ca. 300 m²

Grad av utnyttelse

Ved beregning av grad av utnyttelse, vedlegg finnes på www.b.no eller kortsikt kommunen

Søker om og få bygge et nytt næust, på samme linje - tomt som det gamle, næuset er revet og fjernet for noen år til baks.

Tomten har vært overgrodd med gress og skrot, men jeg har ryddet og restaurert tomten, gamle næust var 8x10m. Nye næust blir mindre 6,5x7,5 m = 48,75 m², se vedlagt skisse. E. Tomten må utskilles fra 116/8 sameie. Tomten må registreres på ny eier Kjell Haugnes Kaibakken 8. 9415 Hørsted. Kommunale avgift, eiend-skatt, o.l. se vedlegg B. (Bygger, Jostein Mikkelsen skal forestå bygging)

Plassering

Plassering av tiltaket

Kan høyopent klatting være i konflikt med tiltaket? ☐ Ja ☒ Nei

Hvis ja, må avklaring med berørt rettighetshaver være dokumentert

Kan vann og avløpsledninger være i konflikt med tiltaket? ☐ Ja ☒ Nei

Hvis ja, må avklaring med berørt rettighetshaver være dokumentert

Avstand

Minste avstand til nabogrense: 2,5 m

Minste avstand til annen bygning: 2,5 m

Minste avstand til midten av vei: 2,5 m

Detto skal vises på situasjonsplanen

Krav til byggegrunn (pkt § 28-1)	
Flom (TEK10 § 7-2)	Skal bygget plasseres i berednet område? ☒ Nei ☐ Ja
Stred (TEK10 § 7-3)	Skal bygget plasseres i skredutsløst område? ☒ Nei ☐ Ja
Andre natur- og miljøforhold (pkt § 26-1)	Foreligger det vesentlig forhold som følge av natur- og miljøforhold? ☒ Nei ☐ Ja Dersom ja, beskriv kompensierende tiltak i vedlegg

Tillegging til veg og ledningsnett	
Adkomst vegloven §§ 40-43 pkt § 27-4	Går tilknytting ny/erstat adkomst ☐ Ja ☒ Nei Tomta har adkomst til følgende veg som er opparbeidet og åpen for alminnelig ferdsel: ☐ Riksveg fylkesveg Er avkjøringsstillatelse gitt? ☐ Ja ☐ Nei ☐ Kommunal veg Er avkjøringsstillatelse gitt? ☐ Ja ☐ Nei ☐ Privat veg Er vegrett sikret ved tinglyst erklæring? ☒ Ja ☐ Nei
Overvann	Takvann/overvann føres til ☐ Avløpssystem ☒ Terreng
Følgende "Vannforsyning" og "Avløp" skal kun fylles ut dersom skranken gjelder multibygning i kundesøket eller midlertidige tiltak	
Vannforsyning pkt § 27-1, 27-3	Tilknytning i forhold til tomta ☐ Offentlig vannverk ☐ Privat vannverk ☐ Annen privat vannforsyning, innlagt vann ☐ Annen privat vannforsyning, ikke innlagt vann Dersom vanntilførsel forutsetter tilknytning til annen privat ledning eller krysser annens grunn, foreligger rettighet ved tinglyst erklæring? ☐ Ja ☐ Nei
Avløp pkt § 27-2, 27-3	Tilknytning i forhold til tomta ☐ Offentlig avløpsanlegg ☐ Privat avløpsanlegg Skal det installeres vannklosett? ☐ Ja ☐ Nei Foreligger utslippstillatelse? ☐ Ja ☐ Nei Dersom avløpsanlegg forutsetter tilknytning til annen privat ledning eller krysser annens grunn, foreligger rettighet ved tinglyst erklæring? ☐ Ja ☐ Nei

Vedlegg		Gruppe	nr fra - til	ikke relevant
Beskrivelse av vedlegg				
Dispensasjonsskranden/innvilget dispensasjon		E	-	☐
Kvittering for nabovarsler/utlysninger gitt i nabovarsler/nabomerknader/kommentarer til nabomerknader		D	-	☒
Situasjonsplan/avkjøringsplan		D	-	☐
Tegninger plan, snitt, fersde (eksisterende)		E	-	☒
Tegninger plan, snitt, fersde (ny)		E	-	☐
Utslippserklæring fra annen myndighet SAK10, § 6-2			-	☒
Andre vedlegg		A	-	☐

Tiltaksplan og underskrift	
Tiltakshaver forplikter seg til å gjennomføre tiltaket iht. plan- og bygningsloven (pkt), byggeteknisk forskrift og gitt tillatelse.	
Navn Kjell Haugnes	Telefon (daglig) 99471666
Adresse Kaibakken 8	Fosning Harstad.
Dato 01.07.2013	Underskrift Kjell Haugnes
Gjensvar med blokkstempel KJELL HAUGNES.	Eventuell omregistrering

B

Orientering.

Ang. avtale om overtakelse næsttomt.

Kjell Høgnæs har inngått en forenelig avtale med Tormod Lande (v/Brith Eli Lande) som er eiere av 1/2 part av eiendommen 116/3 Sørrollnes.

Tormod Lande f. 03.09.1942. gir sitt samtykke til at Kjell Høgnæs overtar tomten, med det arbeid og restaurering og utgifter dette medfører.

Tormod Lande
Tormod Lande.

Harstad. 27.06.2013.

01.07.2013

Y-2250

Y-2000

D

X 1196000

Sandvika

X 1195750

SØR-ROLLNES

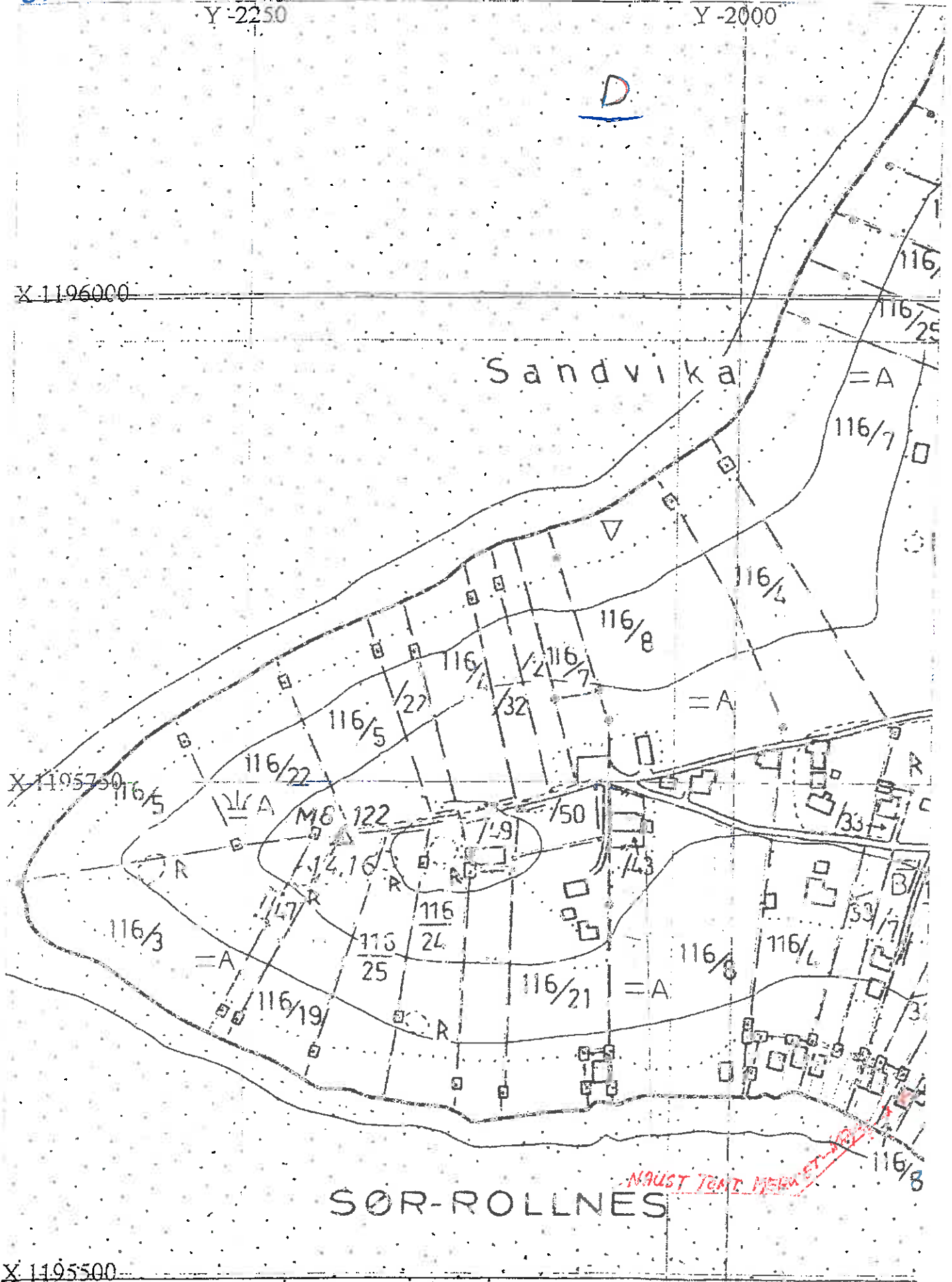
X 1195500

N

Dato: 10/01/05

Målestokk 1:2500

NAUST TONT. MERKET VAY

07.07.2013

E

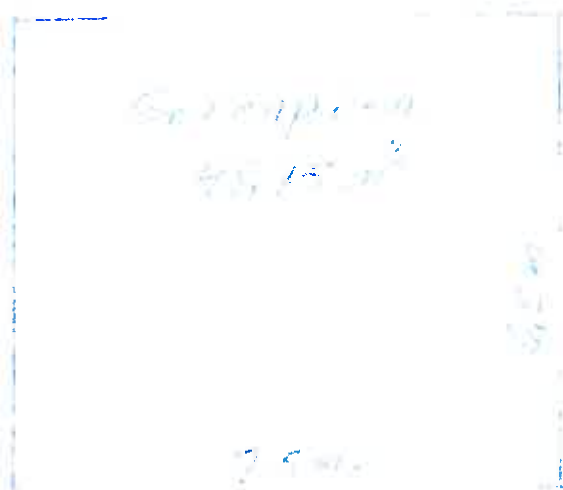

1.8 m. Høyde (taksp.)

1.5 m.

Høyde (taksp.)

Gårdsplass

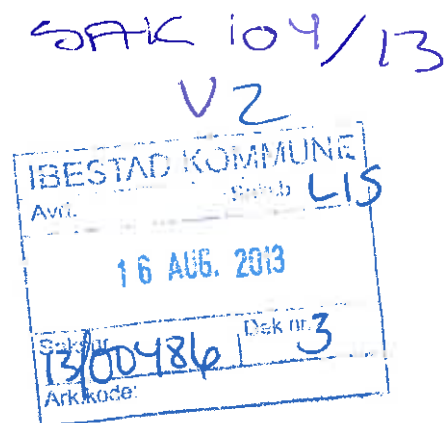
45,15 m²

2.5 m.

Ønsker og bygge næstet så lavt som mulig, derfor -
ce 1.8m fra grunn til taksp. (taksp.)

To dører foren minim, høyde ce 2.20 - 2.40 m. Bredde 2 m.

Tak sperrer tilpasses etter nødvendige m3L (materieker)

Kjell Haugnes
Kaibakken 8
9415 HARSTAD

Saksnr:	Arkivkode:	Avd/Saksbehandler:	Deres ref:	Dato:
13/00486-2	116/8	PNU/LIS		08.08.2013

ANG. NABOVARSEL

Viser til din søknad om gjennombygging av naust, datert 02.07.2013.
Før vi kan behandle din søknad må du sende ut nabovarsel. Vedlagt ligger oversikt over naboer, samt skjema til utfylling.

Med vennlig hilsen
Plan, næring og utvikling

Linn-Iren Sande
Saksbehandler PNU

Brevdato 15.08.2013

Til PNU

Beklager at jeg ikke var oppmerksom på at disse grunneierene skulle ha nabovarsel, men før nå dette ordnet, og det er bra at det blir rett.

Men da jeg snakket med en i telefonen PNU, for vel et år siden, forsto jeg det slik at han trengte bare byggen, og en skisse av bygningen, da det hadde vært et naust der før, og det var regulering i orden.

Adr: 9450 Hamnvik Saksb.: Linn-Iren Sande

Tlf: 77 09 90 00
Fax: 77 09 90 10

Tlf: 770 99 120
Fax:

Bank: 4790.07.90011
Org.nr: NO 959 469 792 MVA

URL: www.ibestad.kommune.no
Epost: linn-iren.sande@ibestad.kommune.no

Med Vennlig hilsen

Naboliste for eiendom: 1917 - 116/8

Eiere:

Eiendom 1917 - 116/8	Navn HAUGNES KJELL GJERMUND P	Rolle Hjemmelshaver (H)	Personstatus Bosatt i Norge
Adresse KAIBAKKEN 8		Poststed 9415 HARSTAD	
Eiendom 1917 - 116/8	Navn LANDE BRIT-ELI M HAUGNES	Rolle Hjemmelshaver (H)	Personstatus Bosatt i Norge
Adresse V/TORMOD LANDE, KVELDROVEGEN 25		Poststed 9407 HARSTAD	

Naboer:

Eiendom 1917 - 116/10	Navn HANSEN TORLEY INGVALDA	Rolle Hjemmelshaver (H)	Personstatus Bosatt i Norge
Adresse SØRROLLNES		Poststed 9450 HAMNVIK	
Eiendom 1917 - 116/14	Navn OLSEN KURTH OLAV KAARBØ	Rolle Hjemmelshaver (H)	Personstatus Bosatt i Norge
Adresse SØRROLLNES		Poststed 9450 HAMNVIK	
Eiendom 1917 - 116/41	Navn OLSEN ODD	Rolle Hjemmelshaver (H)	Personstatus Bosatt i Norge
Adresse SØRROLLNES		Poststed 9450 HAMNVIK	

SamtLige nevnte grunn eiene er kontaktet,
og har underskrevet naboerseklet.
Se vedlegg

Vedlegg nr

C-

Kommunens saksnr

Gjenpart av nabovarsel for tiltak etter plan- og bygningsloven (pbl)

For nedenfornevnte eiendom er det i henhold til
bestemmelsene i § 94 nr 3 i plan- og bygningsloven
av 14. juni 1985 nr 77, sendt følgende nabovarsel:

Til kommune

Joestad kommune,
Plan, næring og utvikling
/ saksb. Linn-Irene Sønde

Kopi av dette dokumentet uten vedlegg sendes kommunen,
samtidig som naboer varsles.

Tiltak på eiendommen:

Gnr	Bnr	Festenr	Seksjonsnr
116	8		
Eiendommens adresse			
SØRRO LLMES			
Postnr	Poststed		
9450	HEMMING		
Eier/fester			
B. Høegnes / T. Lønde			

Det varsles herved om

☐ Søknad om tiltak som krever tillatelse etter plan- og bygningsloven § 93.

☒ Nybygg	☐ Anlegg	☐ Endring av fasade
☐ Riving	☐ Skilt	☐ Eiendomsdeling eller bortfeste
☐ Innhengning mot veg	☐ Bruksendring	☐ Dispensasjoner
☒ Annet	Beskriv	
	Gjennbygging av tidligere revet- gammelt hus.	

☐ Melding om tiltak etter plan- og bygningsloven

☐ Driftsbygning i landbruket pbl § 81
☐ Mindre byggearbeid
☐ Skilt

Beskriv nærmere hva nabovarselen gjelder

Viser til beskrivelse i tidligere sendt søknad-
01.07.2013.

Vedlegg

Beskrivelse av vedlegg	Gruppe	Nr fra - til	Ikke relevant
Dispensasjonssøknader	B		☐
Situasjonsplan	D		☐
Fasadetegninger og snitt	E		☐
Andre vedlegg	J		☐

Adresser

☐ Søknaden er lagt ut på besøksadresse:	☐ Ansvarlig søkers postadresse
Eventuelle merknader må være kommet til ansvarlig søker innen 2 uker etter at dette varsel er sendt. (Kopi kan sendes kommunen).	
☐ Meldingen kan sees hos kommunen på adresse:	☐ Kommunens adresse
Eventuelle merknader må være kommet til kommunen innen 2 uker etter at dette varsel er sendt.	

Underskrift

Sted	Dato	Underskrift (tiltakshaver eller ansvarlig søker)
Brevik 2	15.08.2013	Linn-Irene Sønde

Kvittering for nabovarsel

Nabovarsel kan enten sendes som rekommandert sending eller overleveres personlig mot kvittering. Ved personlig overlevering vil avkryssing gjelde som bekreftelse på at varselet er mottatt.

Eiendom/byggested				Adresse	
Gnr 116	Bnr 8	Festnr	Seksjonsnr	Spirrollnes	
Nabo-/gjenboer eiendom				Nabo-/gjenboer eiendom eller fester	
Gnr 116	Bnr 10	Festnr	Seksjonsnr	Eiers/festers navn	
1917				TORLEY INGVALDA HANSEN	
Adresse				Adresse	
Spirrollnes				Spirrollnes	
Postnr 9450		Poststed Hømnvik		Postnr 9450	Poststed Hømnvik
Poststedets reg.nr					
Personlig kvittering for mottatt varsel				Dato	
☒ Varsel er mottatt ☐ Samtykker i tiltaket				Sign <i>Torley Hansen</i>	

Nabo-/gjenboer eiendom				Nabo-/gjenboer eiendom eller fester	
Gnr 116	Bnr 14	Festnr	Seksjonsnr	Eiers/festers navn	
1917				KURT OLAV KAARBA OLTEN	
Adresse				Adresse	
Spirrollnes				Spirrollnes	
Postnr 9450		Poststed Hømnvik		Postnr 9450	Poststed Hømnvik
Poststedets reg.nr					
Personlig kvittering for mottatt varsel				Dato	
☒ Varsel er mottatt ☒ Samtykker i tiltaket				Sign <i>Kurt Olsen</i>	

Nabo-/gjenboer eiendom				Nabo-/gjenboer eiendom eller fester	
Gnr 116	Bnr 41	Festnr	Seksjonsnr	Eiers/festers navn	
1917				ODD OLSEN	
Adresse				Adresse	
Spirrollnes				Spirrollnes	
Postnr 9450		Poststed Hømnvik		Postnr 9450	Poststed Hømnvik
Poststedets reg.nr					
Personlig kvittering for mottatt varsel				Dato	
☒ Varsel er mottatt ☒ Samtykker i tiltaket				Sign <i>Odd Olsen</i>	

Nabo-/gjenboer eiendom				Nabo-/gjenboer eiendom eller fester	
Gnr	Bnr	Festnr	Seksjonsnr	Eiers/festers navn	
Adresse				Adresse	
Postnr		Poststed		Postnr	Poststed
Poststedets reg.nr					
Personlig kvittering for mottatt varsel				Dato	
☐ Varsel er mottatt ☐ Samtykker i tiltaket				Sign	

Nabo-/gjenboer eiendom				Nabo-/gjenboer eiendom eller fester	
Gnr	Bnr	Festnr	Seksjonsnr	Eiers/festers navn	
Adresse				Adresse	
Postnr		Poststed		Postnr	Poststed
Poststedets reg.nr					
Personlig kvittering for mottatt varsel				Dato	
☐ Varsel er mottatt ☐ Samtykker i tiltaket				Sign	

Det er per dags dato innlevert rekommandert sending til ovennevnte adressater.

Samlet antall sendinger: _____ Sign

105/13 Motorferdsel i utmark og vassdrag - Regelverk

Arkivsak-dok. 13/00642-1
Arkivkode. B
Saksbehandler Siv Korneliussen

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	105/13

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet vedtar å:

1. Opprette et utvalg som skal utarbeide forslag til retningslinjer som skal regulere motorferdsel i utmark og vassdrag i lbestad kommune.
2. Mandatet for utvalget:
 - ✓ Utarbeide et forslag til retningslinjer for motorferdsel i utmark og vassdrag i lbestad kommune
3. Utvalget skal ha følgende sammensetning:
4. Alle søknader som er til/under behandling og/eller kommer inn skal ikke behandles videre før retningslinjer foreligger.

Vedlegg:

1. Gjennomgang av regelverk og kommunens praksis pr august 2013.

Kort beskrivelse av saken

I kommunestyret den 14.03.2013 ble det stilt to spørsmål;

Stig Bruvoll – Dispensasjon for bruk av snøskuter

- 1) Hvilke kriterier må ligge til grunn for å få dispensasjon for bruk av skuter til egen hytte?
- 2) Ang. hytte med flere eiere, vil samtlige eiere få dispensasjon for bruk av snøskuter?
- 3) Vil man få dispensasjon for bruk av skuter til uttak av ved på en eller flere utmarks-teier på samme søknad?

Bjørnar Røch – Kjøring på barmark

4) Hvilken praksis har kommunen når det gjelder kjøring på barmark? Røch viser blant annet til en sak som var oppe i høst hvor det var søkt om dispensasjon for ATV på barmark, og dette med antall turer pr dag.

Rådmannen svarte på spørsmålene og opplyste at det ville bli satt ned et utvalg som skulle utarbeide et skriv/en rapport som vil si noe om kommunens praksis på området, og dette sett i forhold til lovverket.

På bakgrunn av disse to spørsmålene, samt rådmannens svar, er det foretatt en gjennomgang av gjeldende regelverk og kommunens praksis når det gjelder fagfeltet motorferdsel i utmark og vassdrag (se vedlegg 1).

Målet med gjennomgangen av regelverket har vært tosidig;

- å gi saksbehandlere og politikere en ensartet forståelse av regelverket, samt at dette
- skulle være et grunnlag for et videre arbeid internt i kommunen for fastsetting av kommunens egne retningslinjer for motorferdsel i utmark og vassdrag.

Fakta i saken

Motorferdselloven skulle ta sikte på å begrense ferdsel som tjener anerkjente nyttebehov. Erfaringer lokalt kan tyde på at loven ikke har virket som forutsatt. I inneværende kommunestyreperiode er det blant annet av de 154 behandlede søknadene om dispensasjon gitt 0 avslag. Kunnskap om dette kan gi grunn til å anta at Ibestad kommune har en dispensasjonspraksis som er svært liberal og som igjen avviker fra Miljødepartementets rundskriv T-1996-1.

Ibestad kommune har pr i dag ingen egne retningslinjer og/eller forskrifter som omhandler regelverkbruk for motorferdsel i kommunen. Gjennomgangen av regelverket og kommunens praksis viser også at gitte dispensasjoner ofte er vide.

Vurdering

Når det gjelder å gi svar på de stilte spørsmålene vil den nevnte gjennomgangen vise at med kommunens praksis pr i dag så er det vanskelig å gi klare og entydige svar på representantenes spørsmål. Dette både fordi spørsmålene i seg selv er vide, samt det at kommunen ikke har egne retningslinjer gir rom for tolkninger både hos den enkelte saksbehandler og hos det politiske organ som behandler søknaden.

Utvalgets utredning og forslag til retningslinjer vil gi svar på de spørsmål som er stilt i kommunestyret.

Pr i dag har vi 4 søknader som ikke er behandlet:

- 1 søknad om dispensasjon etter forskriften § 5 første ledd bokstav c og bokstav e.
- 1 søknad om dispensasjon etter motorferdselloven § 6 for bruk av elektrisk motor på båt på Mevatnet/Sandvatnet.
- 1 søknad om dispensasjon etter motorferdselsforskriften § 6 om bruk av ATV for barmarkkjøring i utmarka på Nord-Rollnes og Bolla.
- 1 søknad om dispensasjon etter motorferdselsforskriften § 6 for bruk av ATV for å transport/vinsjing av felt skog til oppsamlingsplass, samt transport av utstyr til hogstområde.
- 1 søknad om dispensasjon etter motorferdselsforskriften § 6 for bruk av terrengkjøretøy for tilrettelegging av behovet for å kunne inneha lederverv og gjøre oppgaver som er tillagt vervet.

Rådmannen mener at det er nødvendig å foreta en gjennomgang av regelverket og se dette opp mot lovverkets intensjoner (formål). Det er i denne sammenhengen behov for kommunen å sette lokale retningslinjer som skal regulere motorferdselen i kommunen (her; de gitte dispensasjoner). Målsettingen er å komme frem til en felles forståelse av hva som skal være kommunens praksis, og at denne praksisen samsvarer med føringer gitt av Miljødepartementet.

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

Forslag til innstilling vil ikke ha noen effekt, men resultatet av utvalgets arbeid vil kunne ha en negativ/positiv effekt for naturmiljøet og fremme/hemme trivselen for folk som søker ut i naturen i Ibestad kommune.

Personell

Ingen konsekvenser.

Økonomi

Ingen konsekvenser.

Rådmannens konklusjon

Rådmannen tilrår at det settes ned et utvalg som går igjennom regelverket når det gjelder motorferdsel i utmark og vassdrag. Utvalget skal komme med forslag til kommunale retningslinjer som skal regulere motorferdselen i Ibestad kommune, og skal ha følgende mandat:

- ✓ Utarbeide et forslag til retningslinjer for motorferdsel i utmark og vassdrag i Ibestad kommune

Rådmannen tilbyr seg å stille med sekretariatet i utvalget.

Vedlegg til sak

Gjennomgang av
regelverk og kommun

Motorferdsel i utmark og vassdrag

Ibestad kommune

Gjennomgang av regelverket og kommunens praksis pr august 2013

0 Referanser

Listen nedenfor viser de viktigste styrende dokumenter som har betydning for fagfeltet motorferdsel i utmark og vassdrag, nasjonalt og Ibestad kommune:

- Miljøkommune.no og FM i Finnmark
(<http://www.fylkesmannen.no/Finnmark/Miljo-og-klima/Motorferdsel/Regelverket-for-motorferdsel-i-utmark---presedensarkiv/>)
- Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10.06.1977 nr. 82
- Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag av 15.05.1988 nr. 356
- Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19.06.2009 nr. 100
- Rundskriv T-2009-6 av 29.10.2009: Om endringer i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag.
- Rundskriv T-1996-1 av 15.01.1996: Motorferdsel i utmark – Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82
- Ot.prp. nr. 60 (1986-1987) av 24.04.1987: Om lov om endringer i lov av 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag.
- Somb-2009-104 (2009 s 401): Kautokeino kommunes dispensasjonspraksis i saker om motorferdsel i utmark.
- THAFE.-2007-28315 – Dom fra Hammerfest tingrett: Motorferdselloven § 3 - ferdsl med traktor i utmark og PLBL § 93 første ledd bokstav i – vesentlige terrenginngrep.
- Ibestad KOM sak 39/07 og 50/08: Kjøretider for scooter.
- Delegasjonsreglement, vedtatt av kommunestyret 30.05.2013 sak 30/13.

1 Innledning – formål med dokumentet

I kommunestyremøte den 14.03.2013 ble det stilt følgende to spørsmål:

Stig Bruvoll – Dispensasjon for bruk av snøskuter

- 1) Hvilke kriterier må ligge til grunn for å få dispensasjon for bruk av skuter til egen hytte?
- 2) Ang. hytte med flere eiere, vil samtlige eiere få dispensasjon for bruk av snøskuter?
- 3) Vil man få dispensasjon for bruk av skuter til uttak av ved på en eller flere utmarks-teier på samme søknad?

Bjørnar Røch – Kjøring på barmark

Hvilken praksis har kommunen når det gjelder kjøring på barmark? R nøch viser blant annet til en sak som var oppe i høst hvor det var søkt om dispensasjon for ATV på barmark, og dette med antall turer pr dag.

Rådmannen svarte på spørsmålene og opplyste at det ville bli satt ned et utvalg som skulle utarbeide et skriv/en rapport som vil si noe om kommunens praksis på området, og dette sett i forhold til lovverket.

Innledningsvis vil det informeres om at i inneværende kommunestyreperiode er fremmet 162 søknader om dispensasjon. Av disse er 154 ferdig behandle og med unntak av en som er delvis innvilget er samtlige søknader innvilget. Det er med andre ord gitt 0 avslag.

På bakgrunn av denne kunnskapen kan det fremmes en påstand om at Ibestad kommune har en svært liberal håndheving av regelverket. Dvs. at formålet med lovgivningen ikke overholdes i Ibestad kommune. I tillegg til at alle søknader innvilges, settes det få regler for kjøringen, noe som blant annet også vil kunne innebære at det på flere områder overlates til den enkelte dispensasjonsinnehaver/førers egen subjektive vurdering om hva dispensasjonen inneholder/hva det er gitt tillatelse til.

På bakgrunn av spørsmål fra kommunestyrerepresentantene, svar fra rådmannen, samt fremsatte påstand, er formålet med dette dokumentet i første omgang å gi en innføring i bestemmelser og regler som gjelder for fagfeltet motorferdsel i utmark. Målet er å gi saksbehandlere og politikere en ensartet forståelse av regelverket. Derneft skal dokumentet kunne være et grunnlag for et videre arbeid internt i kommunen for fastsetting av kommunens egne reguleringer for motorferdsel i utmark og vassdrag.

Ved å fastsette retningslinjer/bestemmelser vil en også oppnå en mer ensartet behandling av søknader om dispensasjon fra gjeldende regelverk. I tillegg vil dette gi søkeren en oversikt over vår praktisering av gjeldende regelverk, og administrasjonen vil kunne gi en bedre og klarere veiledning overfor søkerne.

Det gjøres oppmerksom på at dette dokumentet ikke er uttømmende ved at det ikke er mulig å gjennomgå hele regelverket i et dokument som dette. For å få eventuell ønsket kunnskap på et høyere nivå forutsettes det derfor at leseren på selvstendig grunnlag blant annet setter seg inn i/leser/tar et dypdykk i de referanser som fremgår i kap. 0.

Videre gjøres det oppmerksom på at det har vært ulike personer som har behandlet fagfeltet og dette i relativt kort tid ad gangen, og at det dermed kan ha vært utfordrende å opparbeide seg den nødvendige kompetansen og praksisen i fagfeltet.

Etter loven § 5 tredje ledd, jfr. forskriften § 4 kan det bare opprettes snøscooterløyper for rekreasjonskjøring i Finnmark og Nord-Troms. Ibestad kommune har pr i dag ingen slike snøscooterløyper, og i henhold til gjeldende lovverk er det heller ikke anledning for kommunen å opprette slik(-e). Dette vil derfor ikke bli omhandlet i dette dokumentet.

2 Virkeområde med innledning og formålet med regelverket

I dette kapitlet vil det bli gitt en liten innføring om dette med motorferdsel i utmarka, og hva en søker å oppnå gjennom regelverk.

2.1 Innledning

Det fremgår av Ot.prp. nr. 60 følgende:

“Bakgrunnen for at man i 1977 fikk en egen lov om motorferdsel i utmark og vassdrag (som gjelder bruk av motorkjøretøyer, motorfartøyer og landing og start med luftfartøyer) var et ønske om å demme opp for en stadig økende motorisert ferdsel i utmark og vassdrag. Erfaringene fra enkelte andre land viste at slik motorisert ferdsel lett kan bli et alvorlig miljøproblem.”

Motorferdsel i naturen er kjent å kunne medføre en rekke ulemper. Ulempene varierer etter hvilken type motorferdsel det dreier seg om. Landing og start med helikopter eller bruk av motorbåt gir f.eks. ikke slike terrengskader som bruk av terrenggående motorkjøretøyer kan medføre, og kjøring på barmark er mer skadelig for naturgrunnet enn kjøring på vinterføre.

Støy og annen forurensning er de mest typiske ulempene. Alle typer motorisert fremkomstmidler gir støy. Støynivået for snøscootere er mist like høyt som for biler, og støyen bærer over store avstander i åpent terreng. Forurensning i form av eksos er også en klar belastning.

Folk flest søker ut i naturen for å få stillhet og ro. Den økende motorferdselen virker sjenerende og forringer opplevelsesverdiene for folk som søker avkopling i naturen.

Motorferdselloven skulle ta sikte på å begrense ferdsel som tjener anerkjente nyttebehov. Det var særlig den fornøylespregede ferdsel som skulle begrenses. I Miljødepartementets forslag om endringer i loven (jfr. Ot.prp. nr. 60) ble det vist til at erfaringene har vist at loven ikke har virket som forutsatt. Selv om loven var ment å skulle dempe utviklingen når det gjelder terrengkjøringen, har tallmaterialet vist en sterk vekst når det gjelder terrengkjøretøyer.

Det ble også vist til at ved en gjennomgang av den kommunale praksis at det ofte er en svært liberal praksis i regelverkbruket og at tillatelsene ofte er vide. Det var/er ikke alltid samsvar mellom praksis og lovens forutsetninger. Dette har fra myndighetenes side ikke vært ønskelig sett i forhold til lovens forarbeider og intensjoner. Samtidig sies det at det fremkommer at det forekommer en god del kjøring på kanten av regelverket og utenom gitte dispensasjoner.

2.2 Formålet

Etter motorferdselloven § 1 er formålet med loven:

“.. ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen”, jfr. § 1.

Av lovens forarbeider fremgår det at begrepet “*naturmiljø*” skal forstås i videste betydning. Det omfatter både naturlandskap med mark, planteliv og dyreliv og andre miljøverdier som ren luft, rent vann, landskap, stillhet og ro. Begrepet “*fremme trivselen*” innebærer at loven også tar sikte på gode rekreasjonsverdier, friluftsliv og naturopplevelser.

Motorferdselloven § 3 setter som utgangspunkt forbud mot motorferdsel i utmark og vassdrag, med mindre annet følger av loven selv eller vedtak med hjemmel i loven. Loven tar imidlertid ikke sikte på å hindre nødvendig ferdsel til anerkjente nytteformål. Det er den unødvendige og fornøylespregede ferdselen som reguleres. Dessuten bidrar regelverket til at de transporter som er tillatt, foregår til minst mulig skade og ulempe.

Forbudet gjelder derfor bare dersom ikke annet følger av motorferdselloven eller motorferdselforkriften.

3 Hva sier regelverket

I det følgende vil hver enkelt § bli gjennomgått mht hva regelverket sier og hvor en i det påfølgende vil en forsøke si noe om praksisen i Ibestad kommune, der vi har dette. Innledningsvis vil noen av begrepene bli omhandlet (kap. 3.1).

Det som fremkommer i dette kapitlet baserer seg i stor grad på de skrevne kildene (her; spesielt rundskriv T-1996-1).

3.1 Begreper

Først litt grunnleggende begrepsavklaring, og i lovens virkeområde § 2 omfatter det disse begrepene:

a) Motorferdsel: Med motorferdsel omfatter dette bruken av alle slags motordrevne fremkomstmidler:

- kjøretøyer (bil, traktor, motorsykel, beltebil, snøscooter o.l., dvs. samme innhold som etter vegtrafikkreglene),
- fartøyer (båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor som kan føre en person som f.eks. vannscooter, fartøyer drevet med elektrisk kraft, o), og
- landing og start med luftfartøyer (fly, helikopter, mikrolette fly, motoriserte hangglidere, o.l.).

b) Utmark: Her tas det i utgangspunkt i friluftslovens definisjon av utmark, men med enkelte avvik. Setervoll, hustomt, engslått, kulturbeite og skogplantefelt som ligger i utmark, regnes som utmark også etter motorferdselloven. Hvorvidt et område regnes som innmark eller utmark i forhold til motorferdselloven, må vurderes konkret i det enkelte tilfelle på bakgrunn av stedets beliggenhet og bruk. Som utmark regnes også vei som ikke er opparbeidet for kjøring med bil, og dette uansett om veien er offentlig eller privat. Eksempelvis faller

traktorveier inn under loven. Videre faller også vei som ikke er brøytet for kjøring med bil på vinterstid inn som utmark (det finnes unntak fra dette siste).

c) **Vassdrag:** Her menes åpne og islagte elever, bekker og innsjøer.

3.2 Tillatelser med hjemmel direkte i loven og/eller forskrift

Motorferdsel er som tidligere nevnt tillatt til en rekke nytteformål med hjemmel i motorferdselloven § 4 og motorferdselsforskriften §§ 2 og 3.

Kjøring kan da skje uten at det er nødvendig å søke om tillatelse.

Bestemmelsen i loven § 4 omfatter ferdsel både i utmark og vassdrag, både om sommeren og vinteren og med motorkjøretøy, motorfartøy og luftfartøy. Ferdselen som er tillatt på innsjøer gjelder for innsjøer som er 2 km² eller større, og på elvestrekninger og på innsjøer mindre enn 2 km² dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. Kommunen kan likevel her bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt.

I tillegg har motorferdselsforskriften §§ 2 og 3 bestemmelser som åpner for kjøring uten særskilt tillatelse. § 2 omfatter ferdsel på bar mark/om sommeren, og § 3 på vinterføre/om vinteren. Kjøring på vinterføre er tillatt i større utstrekning enn kjøring på barmark. Bestemmelsene dekker de mest vanlige og allment aksepterte transportbehovene. Felles for kjøring på barmark er at det om mulig skal følge eldre kjørespor, slik at der det er mulig bør eksisterende traktorveger o.l. benyttes.

Når det gjelder § 3 kan kommunestyret gi bestemmelser om kjøring som nevnt i bokstavene b-g, herunder om områder, traseer, sesonglengde, tidspunkter for kjøring, utstyr m.v. Pr i dag er det her ikke gitt noen bestemmelser om kjøring i Ibestad kommune. Eventuelle bestemmelser her kan også sees i sammenheng med ev. bestemmelser for dispensasjoner som gis etter forskriften § 5.

Loven § 4 og motorferdselsforskriften §§ 2 og 3, og de oppgitte nytteformålene blir ikke her omhandlet nærmere. Det henvises derfor til lov, forskrift og rundskriv T-1996-1 for mer informasjon/kunnskap.

3.3 Tillatelser med hjemmel i dispensasjon i loven og/eller forskrift

I følge forskriften §§ 5, 5a og 6, og loven § 6 har kommunen adgang til å gi dispensasjoner til motorferdsel i utmark og vassdrag.

Miljøverndepartementet har i denne sammenhengen i rundskriv T-1996-1 gitt utfyllende kommentarer til forskriften om godkjenning av motorferdsel etter søknad. Nevnte rundskriv er av Sivilombudsmannen (Somb-2009-104) omtalt, og skal anses som en klar instruks til

kommunene om å legge praksis av de skjønnsmessige vurderingene så nært rundskrivet som mulig.

I denne sammenhengen informeres det også om at Fylkesmannen i Troms i sitt skriv av 08.01.2009 til kommunene, skrev følgende:

“Kommunen har forskjellig praksis når dispensasjoner etter lov om motorferdsel i utmark vedtas. Uklare vedtak og manglende presiseringer i hva dispensasjonen gjelder for og hvor den gjelder, skape blant annet vansker for oppsyn og politimyndighet. Dette kom fram blant annet i en tingrettsdom i Nord-Troms tingrett avsagt 24.09.08.”

Fylkesmannen ba i den sammenheng kommunene om å presisere sin vedtak.

Videre har Ibestad kommune i kommunestyret av 30.05.2013, sak 30/13 vedtatt Delegasjonsreglementet 2013. I dette er det innen fagfeltet motorferdsel i utmark og vassdrag, kap. 33, gjort følgende vedtak:

33.1. Formannskapet

Kommunestyret delegerer sin avgjørelsesmyndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag, til formannskapet.

Delegeringen gjelder ikke avgjørelsesmyndighet som ligger til kommunestyret selv i henhold til lov, forskrift eller reglement, jfr. kommuneloven § 10 nr 2.

33.2. Rådmannen

Formannskapet delegerer sin avgjørelsesmyndighet etter punkt 33.1 for så vidt gjelder lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 6 (tillatelse etter søknad) og etter forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag § 5 (tillatelse til bruk av snøscooter) og § 5a (transport i utmarksnæring), jfr. § 7 (vilkår for tillatelse) til rådmannen.

33.3. Leder servicetorget

Rådmannen delegerer sin avgjørelsesmyndighet etter punkt 33.2 til Leder servicetorget. Leder servicetorget kan tildele sin kompetanse etter disse bestemmelse til andre tilsatte ved seksjonen.

Dette reglementet/vedtaket vil legge føringer for hvor forvaltningsmyndigheten i de ulike typer dispensasjonssakene er.

3.3.1 Regelverket – tillatelse i angitte tilfeller forskriften § 5 og kommunens praksis

Forskriften § 5 gir en dispensasjonsbestemmelse som bare gjelder for bruk av snøscooter.

Bestemmelsen angir en del formål der det er forholdsvis kurant å få tillatelse til bruk av snøscooter for. Dersom søkeren oppfyller vilkårene i bestemmelsen skal vi vurdere behovet

for transporten oppå mot mulig skader og ulemper, og etter en skjønnsmessig helhetsvurdering avgjøre søknaden.

- **§ 5 første ledd bokstav a fastboende som påtar seg ervervsmessig kjøring (5a):** For å redusere kjøringen, bør nødvendig transport med snøscooter i størst mulig utstrekning skje som leiekjøring. Ordningen forenkler dessuten saksbehandling og kontroll. Ofte vil det være hensiktsmessig å overlate kjøringen til fastboende som kan gjøre dette i ervervsøyemed, f.eks. folk som av andre grunner har snøscooter i næring.

Det er opplyst i rundskrivet at alle kommuner hvor det er et visst behov for ervervskjøring, at kommunen søker å medvirke til etablering av slike ordninger, og at det henvises til leiekjøring når det søkes om transport (særlig transport til private hytter).

Ibestad kommunes praksis: Er ikke aktuelt pr i dag idet vi ikke har noen fastboende som driver med leiekjøring. Pr i dag er det ikke fremmet søknad om dette.

- **§ 5 første ledd bokstav b funksjonshemmede (5b):** Funksjonshemmede – varig funksjons-/bevegelseshemmede – med et reelt behov for snøscooterkjøring kan søke om dispensasjon. Behovet for transporten må ved behandlingen av søknaden avveies mot de skader eller ulemper den vil føre til, og det kan eventuelt settes vilkår. Kommunen kan kreve legeerklæring som dokumentasjon. Personer som på grunn av alder eller midlertidig sykdom er bevegelseshemmet, går ikke inn under bestemmelsen (disse må vurderes etter forskriften § 6). Denne typen dispensasjoner kan og bør gis for flere år om gangen. Det er for disse søknadene ikke krav om nyttebehov, men en begrenset fornøyelsespreget ferdsel.

Miljødepartementet har i skriv av 22.02.2011 til Porsanger kommune sagt at 1) kjøring for at funksjonshemmede skal komme seg ut på tur skal ikke anses som turkjøring i motorferdsellovens forstand, men 2) det skal likevel ikke være fritt fram for funksjonshemmede å kjøre hvor de vil når de vil, hensynet til natur, dyreliv og andre friluftsutøvere skal også ivaretas. Videre må det 3) stilles vilkår dersom dispensasjon innvilges, og 4) i kommuner med åpne snøskuterløyper som i Finnmark må kommunen konkret vurdere om løypene kan dekke den funksjonshemmedes rekreasjonsbehov, 5) supplert av tillatelse til konkrete steder som den funksjonshemmede har behov for å kjøre til.

Fordi det i Finnmark er et godt utbygd nett av snøskuterløyper, er det Fylkesmannens holdning at funksjonshemmedes generelle behov for rekreasjon og å komme seg ut i naturen dekkes fullt ut gjennom kjøring i løypenettet. Fylkesmannen oppfordrer derfor kommunene til å begrense alle dispensasjoner etter § 5 b til kjøring med konkret stedstilknytning, det typiske eksemplet er kjøring til familiens hytte, til en leirplass eller til konkrete fiskevann man har særlig tilknytning til. Slik kjøring bør i størst mulig grad skje langs eksisterende åpne løyper der slike fins. Dispensasjon for generell kjøring i hele eller størsteparten av kommunen er uheldig og bør unngås. Dispensasjon for kjøring innenfor mindre avgrensa områder er uproblematisk.

(Fylkesmannen i Finnmark sin hjemmeside)

Direktoratet for naturforvaltning har i skriv av 05.06.2007 også sagt følgende *“Når det gjelder varig funksjonshemninger og alvorlige sykdommer av varig karakter, er det ingen automatikk at man faller inn under forskriften § 5 første ledd bokstav b. For at man i det hele tatt skal kunne komme inn under bestemmelsen må funksjonshemmingen eller sykdommen føre til redusert mobilitet av et slikt omfang at man kan karakteriseres som funksjonshemmet. I dette ligger det at ikke enhver reduksjon av mobilitet fører til at man faller inn under bestemmelsen. Hvor alvorlig funksjonshemmingen eller lidelsen og følgen av denne skal være før man faller inn under bestemmelsene må vurderes i de enkelte tilfellet. Generelt bør det vurderes om den aktuelle bevegelseshemmingen er forenelig med snøscooterkjøring og hvorvidt dette er tilfelle eller ikke, bør fremgå av legeerklæringen.”*

Ibestad kommunes praksis: Vi har hatt 5 søknader med dette som formål. 3 av søknadene hadde hytte som bestemmelsessted En søknad hadde fritidsbolig i Jektevika som bestemmelsessted. 4 av søkerne søkte også om uttak av ved, jfr. 5e. Det er ikke stilt særlige krav til legeerklæringen og dens vurderinger/innhold, utover at det måtte fremgå “varig funksjonshemming” av denne.

Vi har pr i dag ingen krav eller begrensinger om at det må søkes til nyttekjøring, til et fast bestemmelsessted eller tidsbegrensning i forhold til dager eller tider på døgnet, etc. for denne type søknader.

- **§ 5 første ledd bokstav c transport til private hytter (5c):** Det kan her gis dispensasjon til hytteeier for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte, der hytten ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg, og det i området ikke er en mulighet for leiekjøring (se hva som er skrevet i § 5a foran). Det kan kun gis dispensasjon til hytteeier (her; også ektefelle og barn). For andre enn den/de som her regnes som “eier” og for hytter der det er flere eiere må det søkes om dispensasjon etter forskriften § 6.

Persontransport tillates ikke, men det fremgår at når det er gitt tillatelse til transport av bagasje og utstyr, er det imidlertid også adgang til å la personer sitte på, når det er plass til det sammen med bagasjen. Forutsetningen her er at denne persontransporten ikke medfører ekstra kjøring. Er det behov for ren persontransport, f.eks. på grunn av alder eller helse må det søkes om tillatelse etter forskriften § 6.

Rundskrivet sier også at eventuell tillatelse her ikke bør gis for mer enn en sesong om gangen og begrenses til et fåtall turer. Dette gjelder særlig i områder som er egnet for leiekjøring og der slike ordninger må forventes opprettet.

Fylkesmannen i Finnmark har i skriv av 18.06.08 til Alta kommune sagt følgende:

“Dispensasjon etter § 5 c skal altså kun gis til eier av hytta. Kjøringen kan imidlertid også utføres av eiers ektefelle/samboer eller barn, jfr. en Høyesterettsdom (HR-2007-1851-RT2007-1528) som slår fast at myndighetenes kontrollbehov i slike tilfeller er tilfredsstilt ved at dispensasjonen da skal medbringes under kjøring. § 5c skal altså ikke brukes til å gi separate dispensasjoner til ektefelle/samboer eller barn til eier. Direktoratet for naturforvaltning har videre uttalt at en dispensasjon etter § 5c også kan omfatte annen slekt i rett oppadgående eller nedadgående retning, dvs. også foreldre, besteforeldre og barnebarn/oldebarn. Fylkesmannen vil anbefale kommunen å oppgi navn på ektefelle/samboer eller andre i rett oppadgående/nedadgående slekt dersom det framgår av søknaden at kjøring også er tenkt utført av disse, men at det altså utstedes kun én dispensasjon per hytte. Navngivelse vil gjøre det lettere å se omfanget av dispensasjonen for både søkere og oppsyn.

Det er ikke slik at fordi søknaden evt. knyttes til flere personer, skal dispensasjonen gis for flere turer enn ellers.

Etter fylkesmannens syn må også hytter der ektefelle/samboer er medeier omfattes av § 5c. Hytter der også barn er medeiere må etter vårt syn behandles etter § 6.”

Det fremgår av hjemmesiden til Fylkesmannen i Finnmark at de har fått følgende spørsmål fra publikum: “Er det tillatt å kjøre en ATV med belter på scooterløyper, eller er det kun tradisjonelle snøscootere som kan kjøre der?” Henvendelsen ble videresendt til Direktoratet for naturforvaltning, som svarte følgende:

“Motorferdselloven har som utgangspunkt at motorisert ferdsel i utmark og vassdrag er forbudt dersom annet ikke følger av loven eller vedtak med hjemmel i lov, jf § 3.

Forskriftshjemmelen i motorferdselloven § 5 tredje ledd for opprettelse av løyper i Finnmark og Nord-Troms gjelder for bruk av snøscooter.

I henhold til veitrafikklovens regler så er snøscooter en beltemotorsykel, mens en ATV enten er en firehjuls motorsykel eller moped. Selv om det monteres belter på en ATV, så gjør ikke dette at kjøretøyet blir en beltemotorsykel. DN mener derfor at bruk av et slikt kjøretøy også på snødekt mark krever dispensasjon etter nasjonal forskrift § 6. Vi viser også til nasjonal forskrift § 3 som angir en del nytteformål som har direktehjemmel til kjøring på vinterføre. Denne bestemmelsen er ikke knyttet til snøscooter, men til motorkjøretøy som også omfattes av ATV både med og uten belter.”

Ibestad kommunes praksis: Vi har gitt dispensasjon til 130 personer (29 til bare 5c, 101 til 5c og 5 e, og 2 til 5b, 5c og 5 e).

Vi gir tillatelse for mer enn en sesong, idet vi gir for en kommunestyreperiode. De dispensasjoner som er gitt er i hovedsak gitt med gyldighet frem til 05.05.2016

(unntaket er for 18 som er gitt gyldighet til 01.05.2016). Følgende vilkår er satt for de dispensasjoner som er gitt:

- Kjøretrase er vist på kartutsnitt.
- All motorferdsel i utmark og på islagte vann skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker, jfr § 1 i forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.
- Det skal vises aktsomhet med hensyn til nattero.
Den som har tillatelse til transport til privat hytte har en plikt til å begrense antall turer til det som er nødvendig for å transportere bagasje og utstyr fram og tilbake. Et betydelig antall turer til å hente småting, bare for å fylle opp bensintank på skuteren og lignende er ikke tillatt. Det vil heller ikke være tillatt å prioritere å få med flere passasjerer fremfor å begrense antall turer med bagasje/utstyr.

Når det gjelder kjøring etter kjøretrase får søkeren nesten uten unntak det han/hun har søkt om. Det er også gitt flere dispensasjoner for en og samme hytte (dvs. der ektefelle eller barn har søkt på egne skutere), samt gitt dispensasjon til flere skutere på samme dispensasjon.

Sist vinter mottok kommunen en søknad om bruk av belter på en ATV. I ettertid og med kunnskap om ovennevnte ser en at det var feil at det ble gitt dispensasjon etter forskriften § 5 første ledd bokstav c. Denne saken skulle etter Direktoratet for naturforvaltning sitt svar ha vært behandlet etter forskriften § 6.

Når det gjelder det å sette vilkår for tillatelser kan det her vises til Harstad kommune som har følgende vilkår for denne typen dispensasjon, vedtatt i kommunale retningslinjer for motorferdsel i utmark og vassdrag av mars 2011:

- o Maksimalt 10 turer pr år,
- o kjøreløgg utarbeidet av kommunen skal føres, og skal følge som vedlegg ved søknad om ny dispensasjon til samme formål,
- o snøscooteren skal ha påmontert henger/slede, og det er
- o ikke tillatt med kjøring til/fra hytter på søn- og hellidager mellom kl 0800 og kl 1700.

- **§ 5 første ledd bokstav d kjøring i utmarksnæring for fastboende (5d):** Fastboende kan ha behov for motorisert transport i forbindelse med utmarksnæring. Det må her dreie seg om ren næringsmessig virksomhet, for salg og videreføring. Kommunen kan eventuelt kreve dette dokumentert ved framleggelse av næringsoppgave.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne komme til anvendelse der det søkes om bruk av snøscooter i forbindelse med drift av utleiehytter som drives som en del av næringsgrunnlaget for et gårdsbruk, herunder nødvendig tilsyn med og transport av gjester til hyttene. Videre vil nødvendig transport i forbindelse med næringsmessig jakt og fiske kunne tillates, der jakten/fisket drives som attåtnæring av en viss

inntektsmessig betydning. Begrepet utmarksnæring skal tolkes restriktivt slik at biinntekter, som f.eks. turtransport av turister m.v. ikke vil kunne komme under denne bestemmelsen.

Snøscootersafari og liknende tillates ikke etter denne §'en.

Ibestad kommunes praksis: Sist vinter mottok kommunen søknad fra en næringsutøver som søkte om bruk av skuter i forbindelse med sin drift av utleiehytter. Vedkommende ble vurdert til å også å drive med utmarksnæring, og ble gitt tillatelse til bruk av skuter i forbindelse med nødvendig tilsyn med og transport av gjester til hyttene. Det ble gitt dispensasjon til bruk av en stk snøskuter.

Det fremkommer også av forskriften § 5a andre ledd (som også kommer til vurdering her mht utmarksnæring – se kap. 3.3.2 nedenfor) at første gangs tillatelse kan gis for inntil to år, og dersom den næringsdrivende etter utløpet av prøveperioden kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at utmarksnæringen er momspiktig, kan tillatelsen forlenges med fire år av gangen.

- **§ 5 første ledd bokstav e transport av ved:** Denne omhandler transport av ved utover det som er direkte hjemlet i forskriften § 3 første ledd bokstav g. Det gjelder her transport av ved fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel og transport av ved fra andres eiendom.

Kjøring for å trække spor før selve utkjøringen av ved er tillatt (kilde: FM i Finnmark).

Ibestad kommunes praksis: Gitte dispensasjoner er gitt med gyldighet lik som for 5c. Det er gitt 113 dispensasjoner med dette som formål (8 stk bare 5e, 2 stk 5b og e, 101 stk 5c og e, og 2 stk 5b, c og e). Der det har vært transport av ved fra andres eiendom har det vært bedt om erklæring fra grunneieren med samtykke om uttaket, samt en tegning om hvor uttaket skal skje og trasevalg.

Praksis har også vist at enkelte søker om uttak av ved fra relativt mange teier (eks. 3 – 5 teier).

Følgende vilkår er satt for de dispensasjoner som er gitt:

- Kjøretrase som vist på kartutsnitt.
- All motorferdsel i utmark og på islagte vann skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker, jfr § 1 i forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.
- Det skal vises aktsomhet med hensyn til nattero.
- Transport skal foregå med kurant utstyr så som vedslede etc og skal utføres effektivt iht sledens lasteevne. Kjøring uten eller med minimal last fra uttakssted er ikke tillatt.

Eksempelvis har Harstad kommune praksis om følgende vilkår her, vedtatt i kommunale retningslinjer for motorferdsel i utmark og vassdrag av mars 2011:

- Dispensasjonen gis for maksimalt for 15 dager pr år i perioden 1. desember til 30. april. Det kan kjøres ubegrenset antall turer pr dag,
- kjørelogg utarbeidet av kommunen skal føres, og skal følge som vedlegg ved søknad om ny dispensasjon til samme formål, og
- kjøring på søn- og helligdager er ikke tillatt.

Harstad kommune har også et unntak fra denne bestemmelsen dersom søker dokumenterer et behov for transport av ved som er større enn normalforbruket av ved for en husstand pr år.

- § 5 første ledd bokstav f gruppeturer for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede (5f): Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Ibestad kommunes praksis: Ingen praksis og/eller erfaring her. Ingen søknader fremmet.

3.3.2 Regelverket – tillatelse i forskriften § 5a og kommunens praksis

Denne bestemmelsen overlapper noe med § 5 første ledd bokstav d (kap. 3.3.1).

Det er kun transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring som kan tillates. Det innebærer at det ikke er åpning for å gi tillatelse til motorferdsel i forbindelse med utmarksnæring som baserer seg på transport av personer. Såkalt snøskuttersafari er dermed ikke tillatt.

Det skal ikke gis tillatelse til transport av materiell og utstyr dersom transportbehovet er av så lite omfang at det lett kan løss uten motorisert transport.

Drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder og turist- og reiselivsnæring, samt leting og undersøkelse av mineralske ressurser, regnes som utmarksnæring. Med næringsmessig høsting av naturgoder menes fiske, jakt, plukking av bær og sop, sanking av lav og mose og lignende. Det er et krav om at virksomheten skal være registrert i Enhetsregisteret, og dette for å minimere og sikre at tillatelse til bruk av motorferdsel i utmarksnæring bare gis til de som er næringsdrivende.

Bestemmelsen åpner ikke for at det gis tillatelse til enkeltstående aktiviteter eller tilfeldige oppdag, eller virksomhet som foregår i så liten målestokk eller så sporadisk at det ikke kan anses for å være næringsdrift.

En del enkeltmannsforetak faller utenfor registreringsplikten, men de kan søke om frivillig registrering. For at det skal være næringsdrift, må det dreie seg om virksomhet av økonomisk karakter. Aktiviteten må ha et innhold som gjør den egnet til å gi overskudd.

Fordi det er vanskelig å dokumentere inntjening før virksomheten er startet opp og fordi en aktivitet er tenkt å være innbringende ofte vil gå med tap de første årene, er det lagt opp til at kommunen første gang kun kan gi en midlertidig tillatelse med inntil to års varighet.

Det settes krav om en søknad vedlagt en realistisk driftsplan som viser forventet aktivitet og inntjeningsmål i perioden.

Tillatelsen kan forlenges dersom den næringsdrivende kan dokumentere at den samlede utmarksnæringen er momspliktig (dvs. momspliktig salg over kr 50 000 i løpet av en 12 måneders periode). Utøvere som driver utmarksnæring med tillatelse etter forskriften § 5 første ledd bokstav d regnes i denne sammenhengen ikke som første gangs søkere, og kan gis fire års tillatelse dersom de oppfyller vilkårene.

På bar mark kan det kun gis tillatelse for transport langs traktorvei, dvs. at det er et krav om at veien er opparbeidet med sikte på bruk av traktor, eller andre større kjøretøyer, og skal være godkjent til landbruksformål og da som traktorvei klasse 7 eller 8 vei for landbruksformål, jfr. forskrift av 20.12.1996 nr. 1200 om planlegging og godkjenning av veger for landbruksformål.

Ibestad kommunes praksis: Med unntak av en sak som er behandlet etter § 5 første ledd bokstav d har vi ingen praksis/erfaring her. Se kap. 3.3.1.

3.3.3 Regelverket – tillatelse i forskriften § 6 og kommunens praksis

Denne paragrafen skal fange opp spesielle tilfeller. Her kan kommunestyret (i Ibestad; Formannskapet) i unntakstilfeller gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Det skal stilles meget strenge krav til “særlig behov” og til at behovet ikke skal kunne dekkes på en annen måte. Spesielt restriktiv skal denne dispensasjonsbestemmelsen praktiseres på barmarkskjøring, grunnet den sterke økningen i barmarkskjøring og de store terrengskadene slik kjøring gir.

Følgende vilkår/kriterier må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Det må her foretas en skjønnsmessig helhetsvurdering av den enkelte saken. I denne vurderingen skal lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas. Videre skal en i vurderingen om det foreligger et “særlig behov” vurdere om det vil være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring (fornøyles- eller rekreasjonskjøring). Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenhengen.

Videre skal behovet for transporten vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er blant annet hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø. Den enkelte søknad må også ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Gjelder søknaden barmarkskjøring bør kommunen spesielt påse at alternative transportmåter er vurdert og at kjøringen så vidt mulig følger eldre kjørespor.

Noen eksempler, jfr. rundskriv T-1996-1 side 26 – 31:

- **Jakt, fangst, fiske og bærsanking:** Transport av utstyr og utbytte oppfyller som hovedregel ikke kriteriene i forskriften § 6, og skal derfor ikke tillates. Dette gjelder også snøscooterkjøring i forbindelse med isfiske og småviltjakt.

Dreier det seg om klart dokumentert tilfelle av næring som gir seg utslag på årsinntekten kan det gis tillatelse dersom det er nødvendig med motorisert transport. Det må foretas en vurdering etter de oppsatte kriteriene.

- **Transport til hytte:** Det skal ikke være kulant å få dispensasjon for kjøring til hytte utover det som gis etter forskriften § 5 første ledd bokstav c. Persontransport kan det vanligvis ikke gis tillatelse til.

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l. kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstander som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle. Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorvei e.l., og etter en særlig streng vurdering.

Når det gjelder hvem som skal regnes som eiere til hytter med flere eiere har Fylkesmannen i Finnmark i skriv av 18.06.2008 til Alta kommune sagt følgende:

“Regelverket med rundskriv gir ingen føringer omkring dette. Fylkesmannen mener derfor at eiere må forstås som reelle eiere, uavhengig av offentlige registre (her er det vist til at det ikke er et krav om tinglysning av sameieravtaler). Ikke tinglyst eierskap bør kommunen kreve dokumentert, med en framlagt avtale om sameie bør gi søker status som eier.

For hytter med flere eiere må eierne søke dispensasjon iht. § 6. Søkerne må skriftlig godtgjøre at man har et særlig behov for transport til hytta som ikke eksempelvis kan dekkes ved at noen av eierne utfører transporten på alles vegne. Kommunen må i tillegg til å vurdere effekten av den omsøkte kjøringa, vurdere presedensvirkningen og den totale effekten av å evt. tillate slik kjøring for alle hytte med flere eiere. Kommunens grep for å begrense en slik utvikling, som åpenbart vil være i strid med motorferdsellovens intensjon og nasjonal forskrift § 6, jfr. dennes siste setning, kan etter vårt syn ikke baseres på hvem som er tinglyst som medeier i hytta.

Kommunens grep for å minimere kjøring til hytter med flere eiere kan blant annet være:

- *Krav om at eierne i fellesskap på forhånd samordner transporten, dvs. at man ikke vil innvilge enkeltsøknader uten en samordning i bunnen. Eksempelvis slik at vedkjøring gjøres av kun en eier. Antallet turer til andre eiere reduseres til et minimum.*
- *Retningslinjer som gir maksimalt antall turer til sameiehytter. Antallet kan eks. begrenses per hytte, begrenses pr kjernefamilie som er medeier i hytta eller ut fra andre vurderinger. Fordelingen av transporten kan overlates til eierne seg imellom.*
- *Geografiske skiller, eks. lavere antall turer totalt til hytter i mer sårbare områder.*
- *Det er også et begrenset antall helger på vårvinteren hvor hyttene normalt brukes. Et anslag over antallet her kan gi en ytre begrensning for antall turer totalt.*

Mange andre ytre momenter kan også tenkes brukt for å forhåndsdefinere en ramme for styringen av motorferdselen i et område.”

- **Transport av bevegelseshemmede/funksjonshemmede:** Bevegelseshemmede/funksjonshemmede stiller i en gruppe for seg som har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motorisert fremkomstmidler. De kan således ha et “særlig behov” for motorferdsel. Om den enkeltes bevegelseshemming er av en slik art at det foreligger et “særlig behov”, må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. I denne forbindelsen kan det være aktuelt å legge vekt på legeerklæring.

Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates, og det må legges vekt på graden av funksjonshemming/bevegelseshemming og hva slags kjøring det søkes om. Det kan gis tillatelse til transport til bestemte steder etter en nærmere vurdering, f.eks. hytte eller utfartssted, mens kjøring ut over dette bør man være restriktiv med å tillate.

Før det eventuelt gis tillatelse skal søkerens behov for transport vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Det bør i tillatelsen presiseres hvilken rute tillatelsen gjelder for og fastsettes et bestemt antall turer. Gjelder søknaden kjøring på barmark vil det ha betydning om kjøringen kan skje langs vei som regnes for utmark etter lovens § 2, etter opparbeidet trase o.l. På den måten vil motorferdselen være til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv.

Ibestad kommunes praksis: Den 29.03.2013 fattet formannskapet vedtak om å gi to søkere tillatelse til bruk av ATV, og den 07.06.2013 en søker:

- Knut Bertheussen (sak 44/12) for egentransport fra gården Jektevik (fritidshus) og frem til Storelvvannet.
- Jan Pedersen (sak 45/12) for egentransport og transport av utstyr fra gården Jektevik (fritidshus) og frem til Storelvvannet, samt fra sjø og til fritidsbolig.
- Rigmor Rasmussen (sak 46/12) – for egentransport fra parkeringsplass ved utmarksvegen og frem til hytte ved Ibestadvannet.

I vedtakene fremgikk det videre:

- Kjøringen kan foregå med personbil, pickup eller traktor og følge allerede etablert kjørespor for søker i sak 46/12 og for søkerne i sakene 44/12 og 45/12 foregår kjøringen ved bruk av ATV.
- Det må vises særlig aktsomhet ved kjøring slik at terrenget ikke blir nevneverdig forringet.
- Tillatelsen gjelder for en tur/retur pr dag
- Det må innhentes tillatelse fra grunneiere i området før kjøringen kan finne sted.
- Dispensasjon gjelder frem til 31.desember 2015.

- **Massemedia:** Oppdrag fra presse o.l. kan være et særlig behov som kan gi grunnlag for tillatelse.
- **Motorsport:** Trening- og konkurransekjøring i forbindelse med motorsport (her; motorsport regulert på arealer i etter motorferdselloven) kan det gis tillatelse til dersom det dreier seg om begrensede arrangementer eller kjøring på terrengbane som er godkjent i reguleringsplan.

Dette temaet omhandles ikke nærmere her og det vises derfor til rundskrivet som blant sier mer om denne type kjøring.

- **Bruk av motorkjøretøy til transport og trekkredskap av hangglider o.l.:** Skal ikke tillates, og det vises til motorferdsellovens formål om at det er den unødvendige og fornøylespregede motorferdsel som loven tar sikte på å forhindre.
- **Motorferdsel i reiselivssammenheng, snøscootersafari, snørekjøring o.l.:** Helikopterskiing og liknende flytransport av personer ut i naturen er forbudt.

Det må skilles mellom ulike typer kjøring i reiselivssammenheng. Miljødepartementet har lagt til grunn at snørekjøring ikke kan tillates, idet det anses som unødvendig kjøring uten nytteformål og derfor ikke oppfyller kravet om "særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring". Det næringsmessige formål for transportøren har ikke betydning.

Snøscootersafari kan heller ikke tillates av samme grunn som snørekjøring.

Eksempler på reiselivsopplegg som innebærer snøscooterkjøring f.eks. snøscooterfrakt av utstyr til villmarksleirer, medfølgende snøscooter som sikkerhetsforanstaltning og snøscooterpreparering av løyper for hundespenn kan ikke anses som nødvendig, og kan derfor ikke tillates. Miljøverndepartementet har vurdert at det bør være mulig å satse på alternative reiselivsprodukter i stedet for å legge opp turistarrangementer som forutsetter bruk av snøscooter.

Ibestad kommunes praksis: 19.03.2013 ble det fattet avslag på den del av søknaden som omhandlet snøscootersafari fra Stall Meyer v/Knut Børge Meyer:

"Vi anser søknaden om utvidet bruk av skuter i næring hvor en har et ønske om å kunne tilby turister snøskuterkjøring over lengre distanser å være "snøscootersafari" og finner derfor å måtte avslå denne delen av søknaden."

Meyer hadde i sin søknad søkt om "utvidet bruk av skuter i næring" med å kunne tilby snøskuterkjøring over en lengre distanse enn det kan kunne tilby til Selsetvatnet. Det ble søkt om tillatelse til å utvide kjørestrækningen til å gjelde Selset – Dyrstad – Sandvatnet.

- **Preparering av hundespennløyper:** Miljøverndepartementet har lagt til grunn at snøscooterpreparering av turistløyper bare for hundespenn/hundesleder ikke er tillatt. Unntak her er at det kan gis tillatelse til oppkjøring av hundespennløyper som brukes i samband med handikapkjøring. Departementet er også sagt at det vil kunne gis tillatelse til preparering av løyper i samband med hundespennkjøring i idrettslig sammenheng, f.eks. enkeltarrangementer av sportslig karakter.

3.3.4 Felles regler for tillatelser gitt etter §§ 5, 5a og 6

Motorferdsloven § 7 gir regler som er felles for dispensasjoner etter § 5, § 5a og § 6.

Det fremgår av denne paragrafen at det kan settes vilkår for dispensasjoner, og at det bør settes vilkår som kan redusere ulempene og skadene for naturmiljø og mennesker, f.eks. ved bruk av vilkår som kanalisere motorferdselen til bestemt tid og sted. Dette vil også lette arbeidet for politi/oppsynsmyndigheten i deres arbeid.

For alle dispensasjoner etter forskriften bør det settes vilkår om at tillatelsen skal gjelde et bestemt tidsrom og som hovedregel bare for en bestemt eller et bestemt antall turer. Det kan unntaksvis gis tillatelser for lengre perioder, f.eks. kan det for kjøreforhold som strekker seg over flere år og som det ikke er tvil om berettigelsen av, gis tillatelse for flere år om gangen. Dispensasjonen bør under ingen omstendighet gjelde for et lengre tidsrom enn fem år. Det bør videre vurderes om det skal fastsettes vilkår som nærmere regulerer tidspunktet for transporten, f.eks. datoer, bestemte ukedager eller tidsrom på dagen.

For å unngå interessekonflikter kan det være et virkemiddel å etablere snøscooterfrie helger, eller deler av helger. Likeledes kan kommunen vurdere om det er behov for å ha tider på året hvor det ikke skal være adgang til å kjøre av hensyn til dyre- eller plantelivet.

Det kan også settes vilkår om at kjøringen skal følge bestemte løyper eller traseer. Dette bør gjøres for å konsentrere den nyttetransporten som skal aksepteres, slik at den er minst mulig til skade og sjenanse for naturen, miljøet og friluftslivet.

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Videre fremgår det av denne paragrafen også bestemmelse om at kommunen skal sende oppgave over dispensasjonssakene (dvs. rapportere) til fylkesmannen to ganger i året, nærmere bestemt 30. juni og 31. desember. Dette vil gi fylkesmannen oversikt over dispensasjonspraksis, og muligheter for å veilede kommunene bedre.

Ibestad kommunes praksis: Med unntak av det som fremkommer over er det pr i dag ingen fellesregler som gis for dispensasjoner.

I formannskapet sak 169/09 anbefalte rådmannen forslag om begrensning i kjøretider og at det i tidsrommet fra kl 2300 til 0600 ikke skulle være tillat med motorisert ferdsel i utmark når søknad om dispensasjoner til snøscooter tillates. Videre ble det fremmet forslag om at det skulle settes som vilkår at det skulle innhentes tillatelse fra grunneier (grunneierlag) for kjøringen.

Vedtak i formannskapet 11.11.2009 – sak 169/09: Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt: “I medhold av forskrift om motorisert ferdsel i utmark mv. § 7 fastsetter Ibestad kommunestyre følgende vilkår ved behandling av søknader for tillatelse til kjøring med snøscooter: Fra kl 23.00 til 06.00 er all motorisert ferdsel i utmark forbudt.”.

Vedtak i kommunestyret 17.12.2009 – sak 39/09: Formannskapetets innstilling falt med 11 mot 8 stemmer: “Vedtak i kommunestyret 29.12.2008 – sak 50/08 opprettholdes: Driftsutvalgets vedtak i sak 59/97 oppheves. Fremtidige dispensasjoner fra lov om motorferdsel i utmark skal gis i samsvar med de nasjonale bestemmelser”.

3.3.5 Regelverket – tillatelse i loven § 6 og kommunens praksis

På mindre vassdrag, herunder innsjøer som er mindre enn 2 km² og på elvestrekninger som ikke inngår som en del av et farbart vassdrag, gjelder lovens forbud mot motorferdsel. Bruk av motorfartøy på slike vassdrag kan det gis tillatelse til gjennom forskrifter etter lovens § 5 første ledd bokstav b eller ved enkelttillatelse etter loven § 6.

Det skal foretas en konkret og grundig vurdering av hver enkelt søknad. Det er bare adgang til å gi dispensasjon i spesielle tilfeller, jfr. begrepet “særlige grunner”. Ved vurderingen av om “særlige grunner” foreligger, vil det være av betydning om motorferdselen er nødvendig og har et nytteformål, eller bærer preg av unødvendig kjøring eller fornøyleseskjøring.

Er kravet til “særlige grunner” oppfylt, skal det bero på et fritt forvaltningsmessig skjønn om det skal gis tillatelse eller ikke. Skjønnsvurderingen innebærer en helhetsvurdering av saken i lys av lovens formål, hvor behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper som ferdselen kan forårsake.

Dersom en søknad blir imøtekommet, kan kommunen sette vilkår for tillatelsen. For motor- og luftfartøy kan det være aktuelt å sette vilkår om type luftfartøy/motorfartøy eller om begrenset hastighet.

Landing og start av luftfartøy i utmark og vassdrag er forbudt. Loven gjelder ikke for selve flygningen, men flygingen kan etter omstendighetskravene være forbudt etter andre bestemmelser (se nedenfor “Forhold til annen lovgivning”). Loven rammer heller ikke lavflyging, men for verneområder opprettet etter naturvernloven kan vernebestemmelsene innehold regulering av lavtflyging. Videre er lufttrafikken underlagt regulering ved luftfartsloven med tilhørende forskrifter, både når det gjelder selve flygevirksomheten og når det gjelder bruk av landingsplasser.

Det fremgår av forarbeidene til motorferdselloven at begrepet landing og start også omfatter de tilfeller der et helikopter står stille over bakken i den hensikt å laste eller losse. Likeledes vil motorferdselloven ramme rene omgåelsesforsøk, f.eks. de tilfeller hvor det foretas landingsøvelser uten å lande.

Når det gjelder heliskiing er dette forbudt i følge forskrift av 14. mars 1998 om forbud mot heliskiing o.l. Dette innebærer at det ikke er adgang til å legge ut til landingsplasser på fjelltopper, utsiktspunkter, breer og andre liknende steder, som bare har interesse i forbindelse med helikopterskiing, for kortvarig opphold, som utgangspunkt for dagsturer, eller for liknende formål. Forskriften inneholder ingen dispensasjonsadgang.

Miljøverdepartementet viser i sitt skriv av 10.03.2004 til fylkesmennene at det har vært reist spørsmål om helikoptertransport ved særskilte sportsarrangementer, som for eksempel “Ekstremsportveko på Voss”, rammes av dette forbudet. Så lenge et slikt arrangement er av

kortvarig karakter med oppvisning/konkurranse for et begrenset antall deltakere som primært innhold, og dermed ikke fremstår som ledd i et turopplegg, jfr. heliskiingsforskriften, er departementet av den oppfatning at motorferdselloven § 6 åpner en mulighet for tillatelse til helikoptertransport.

Ibestad kommunes praksis: Kommunen har hatt noen søknader hvor det er gitt dispensasjoner (en søknad om bruk av motor på båt er under behandling). Saker hvor det er gitt dispensasjon er:

Landingstillatelser:

- Tour De Andørja – delvis innvilget, sak 13/00308
- Tour De Andørja – 12/00319/FOM.-sak 97/12
- Tour De Andørja (Andørja Freeride Challenge by Heliteam) – 12/00987/FOM-sak 199/12
- Fash studio AS – innspilling av NRK-serien Oppdrag Nord-Norge - 12/00166/FOM 48/12
- NGU – kartlegging av fjellskred og ustabile fjellområder - 13/00357
- Arvid Mathisen – 12/01111

Motor på båt:

- Svein Helge Berglund – elektrisk motor på båt ved Sandvannet - 11/01333/FOM 47/12

3.3.5.1 Kommunens adgang til gi forskrift, jfr. lovens § 4 tredje ledd og § 5 første ledd bokstav b – Her; motorfartøy

Etter lovens § 4 tredje ledd kan kommunen ved forskrift bestemme at ferdsel på større innsjøer m.v. ikke skal være tillatt. Ferdsele kan også begrenses til deler av en elvestrekning eller innsjø eller bare tillate ferdsel for visse båttyper, båter med begrenset hastighet eller motorstørrelse, til bestemte formål, til bestemt tid mv.. Det kan f.eks. setts forbud mot bruk av vannscootere.

Etter loven § 5 første ledd bokstav b kan kommunestyret gi forskrift om adgang til bruk av motorfartøy på innsjøer mindre enn 2 km² når det foreligger særlige grunner. Det kan inntas bestemmelser som begrenser hastighet, motorstørrelse, m.v.

Det forutsettes at adgangen til å gjøre unntak fra ferdselsforbudet på vann mindre enn 2 km² bare benyttes i spesielle tilfeller, jfr uttrykket “særlige grunner”. Det er et krav som at de særlige grunner skal angis i forskriften. Det er ikke tilstrekkelig å vise til at motorferdsel skal være tillatt for “nødvendig transport” eller “når det foreligger særlige grunner”.

Ibestad kommunes praksis: Ibestad kommune har ingen forskrifter her.

3.3.5.2 Kommunens adgang til å gi forskrift, jfr. lovens § 5 første ledd bokstav a - Her; landing og start med luftfartøy

Dersom ikke motorferdselen er tillatt med hjemmel direkte i loven § 4 første ledd, eller etter særskilt tillatelse etter § 6, kan landing og start med luftfartøy bare skje på grunnlag av kommunale forskrifter.

Kommunen skal forut for vedtak om å legge ut et landingssted foreta en bred vurdering av alle interesser som knytter seg til vedkommende område. Det enkelte landingssted må velges ut fra de ferdsels- og transportbehov som foreligger. Samtidig må det tas hensyn til at det skal voldes minst mulig skade og ulempe for naturmiljø, næringsdrift, friluftsliv, boligområder o.l. i området. Videre må det legges vekt på grunneiernes og andre bruksberettigedes interesser.

Det kan ikke legges ut et ubegrenset antall landingssteder. Hvor mange må vurderes ut fra de lokale forhold, herunder kommunens størrelse, behovet for landingsplasser og eventuelle konflikter med andre interessegrupper.

På de utlagte stedene vil det i utgangspunktet være fri adgang til å foreta landing og start, dersom ikke kommunen begrenser adgangen på det enkelte sted til bestemte formål og til bestemte tider.

Forskrift av 14.03.1988 har fastsatt forbud mot å legge ut landingsplasser på fjelltopper, utsiktspunkter, breer og andre liknende steder når det dette bare har interesse for helikopterskiing, dagsturer og liknende aktiviteter. Departementet sier også at denne typen transport ikke tilfredsstiller kravet om særlige grunner i motorferdselloven § 6, og dermed heller ikke kan tillates med hjemmel i motorferdselloven § 5 første ledd bokstav a.

Ibestad kommunes praksis: Ibestad kommune har ingen forskrifter her.

4 Forhold til annen lovgivning

Det er viktig å være oppmerksom på at også andre bestemmelser enn motorferdselloven kan regulere motorisert ferdsel i utmark og vassdrag.

Noe av dette lovverket er:

- A) Naturmangfoldloven
- B) Naturvernloven
- C) Viltloven
- D) Luftfartsloven
- E) Vegtrafikkloven

Ad A) Naturmangfoldloven

Se eget kapittel nedenfor – kap. 5.

Ad B) Naturvernloven

Der områder er vernet i medhold av naturvernloven, er det strengere regler for motorisert ferdsel enn som følge av motorferdselloven/nasjonal forskrift. Det fremgår av rundskriv T-1996-1 retningslinjer for at der det etter vernebestemmelsene er nødvendig å søke om tillatelse til motorferdsel i slikt område, bør søknaden først behandles av naturvernmyndighetene. Dersom det blir gitt unntak fra vernebestemmelsene, behandles søknaden deretter i forhold til motorferdselloven/forskriften.

Ibestad kommunes praksis: Kommunen har 3 områder som er vernet, samt et kulturminneområde..

Disse 3 vernede områdene, som også er vernet med forskrift, er:

- Fredning av Lomtjønnmyran naturreservat, forskrift av 22.04.1983 nr. 863.
- Fredning av Dyngeneset naturreservat, forskrift av 21.12.2000 nr.1530.
- Fredning av Store Tømmervika naturreservat, forskrift av 21.12.2000 nr. 1531.

I tillegg er følgende kulturminne fredet (jfr. kulturminnesok.no):

- Området Hallevika har et registrert kulturminne, arkeologisk minne – gravminne med vernestatus automatisk fredet.

Ad C) Viltloven

Viltloven setter vidtgående forbud mot å bruke motorisert fremkomstmidler under jaktutøvelsen. Etter viltloven § 21 er det forbudt å bruke motorkjøretøy, luftfartøy eller motorfartøy til å lokalisere og forfølge vilt og til å avlede viltets oppmerksomhet fra jegeren. Det er videre forbudt å løse skudd fra fartøyet eller kjøretøyet. For motorfartøyer gjelder forbudet både i sjøen og i vassdrag, og i inntil 2 km fra land med mindre fylkesmannen har fastsatt en annen avstand.

Ad D) Luftfartsloven

Luftfartsloven og tilhørende forskrifter regulerer i vid utstrekning lufttrafikken både når det gjelder selve flygevirksomheten og når det gjelder bruk av landingsplasser.

Ad E) Vegtrafikkloven

Vegtrafikklovens regler om krav til førerkort, aldersgrense, fartsregler, promillekjøring m.v. gjelder også for bruk av snøscooter og andre terrenggående kjøretøy i utmark.

5 Naturmangfoldlovens betydning for vedtak etter motorferdselloven og motorferdselforskriften

Miljøverndepartementet har i sitt rundskriv T-2009-6 redegjort for retningslinjer og prinsipper i naturmangfoldloven som får betydning for lovtolkningen og skjønnsutøvelsen i forvaltningen av motorferdselloven med forskrift.

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009, og §§ 1, 8 til 12 har betydning for kommunens avgjørelser etter motorferdselsregelverket, som retningslinjer for lovtolkning og ved skjønnsutøvelse.

Naturmangfoldlovens sentrale prinsipper – kunnskapsgrunnlaget og miljørettslige prinsipper – skal legges til grunn ved myndighetsutøvelse etter naturmangfoldloven og lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan disse prinsippene er vurdert, jfr. naturmangfoldloven § 7.

For vedtak om tillatelse til motorferdsel i utmark eller på islagte vassdrag innebærer dette et krav til skriftlig begrunnelse. Det må fremgå av vedtaket hvordan forholdet til naturmangfoldloven §§ 8 til 12 er vurdert ved den konkrete skjønnsutøvelsen.

I arbeidet med motorferdselssakene vil følgende prinsipper derfor få direkte betydning:

- A) Kunnskapsgrunnlaget
- B) Føre-var-prinsippet
- C) Økosystemtilnærming og samlet belastning
- D) Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver
- E) Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetode

Ad A) Kunnskapsgrunnlaget - § 8

Innebærer at all myndighetsutøvelse skal basere seg på vitenskapelig kunnskap og på den erfaringsbaserte kunnskapen. Denne vil ha betydning både på bar mark og på snødekt mark. Kunnskapen kan f.eks. stamme fra kartlegginger, konkrete faglige utredninger mv. Aktuell kilde vil være <http://kilden.skogoglandskap.no> og <http://kulturminnesok.no>.

Dersom motorferdselsmyndigheten og andre sitter inne med erfaringsbasert kunnskap som tilsier at et økosystem i et område ikke vil tåle den motorferdsel som det søkes om, eller forventet mengde av motorferdsel som følge av søknader fra andre, skal det legges vekt på denne kunnskapen i avgjørelser etter nasjonal forskrift. Dette gjelder for alle "kan" regler i forskriften.

Ibestad kommunes praksis: Her har vi kunnskap om 3 vernede områder og en kulturminneområde – Hallevika, jfr. kap. 4 bokstav B.

Ad B) Føre-var-prinsippet - § 9

Dersom vi ikke har kunnskap eller tilstrekkelig kunnskap om konsekvensene for naturmangfoldet som følge av omsøkt motorferdsel vil føre-var-prinsippet komme til anvendelse. Dette prinsippet er en retningslinje for hvordan vi skal håndtere usikkerheten om kunnskapsgrunnlaget.

Søkes det f.eks. om tillatelse til motorferdsel i et antatt sårbart område skjerpes kravet til kunnskap om virkningene av bruken. Dersom man må ta beslutninger uten et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag til å vurdere virkningene på naturmangfoldet skal de tas sikte på å unngå mulige vesentlige skader på naturmangfoldet, og gi avslag på søknaden. En eventuell tillatelse skal gis på strenge vilkår.

Der tillatelse er gitt og man i ettertid blir klar over uheldige skadevirkninger motorferdselen gjør på naturmangfoldet vil kommunen etter omstendighetene kunne ha en plikt til å tilbakekalle tillatelsen.

Ad C) Økosystemtilnærming og samlet belastning - § 10

Dette prinsippet skal sikre at nye påvirkninger, herunder motorferdsel i utmark, underlegges en helhetsvurdering av hvilke belastninger økosystemet vil bli utsatt for. Dette innebærer at prinsippet ikke isolert sett skal ses for en tillatelse til motorferdsel, men vurderes i sammenheng med den miljøbelastningen som allerede er skjedd gjennom tidligere tillatelser til motorferdsel og andre påvirkninger. Dette har særlig betydning dersom miljøbelastningen er ved en kritisk grense hvor selv en liten økning vil ha stor betydning for økosystemet. Prinsippet vil også komme til anvendelse også på et første motorferdselstiltak i et område dersom det kan forventes mange framtidige søknader om dispensasjon fra regelverket i et område og antatt samlet motorferdsel vil kunne gi vesentlige eller alvorlige eller uopprettelige skader å naturmangfoldet. I slike tilfeller bør søknader om motorferdsel avslås.

Ad D) Kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver – § 11

Når kommunen treffer vedtak som tillater motorferdsel i utmark trenger ikke kommunen å velge den økonomisk beste løsningen for tiltakshaver hvis det er klare miljøgevinster med en litt dyrere løsning. For eksempel kan tiltakshaver søke om tillatelse til kjøring på bar mark for å frakte byggematerialer til hyttebygging. Kjøringen kan føre til skade på terrenget. I slike tilfeller kan kommunen i medhold av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper og naturmangfoldloven § 11 stille vilkår om at ferdseil skal skje vinterstid selv om dette fører til økte kostnader for tiltakshaver. Prinsippet kan også lede til at det kan stilles vilkår for at det benyttes helikopter dersom skadepotensialet er stort.

Lovens § 11 kan ikke brukes som en direkte påleggshjemmel overfor private. Det konkrete ansvar for tiltakshavere vil derfor følge av andre generelle regler eller enkeltvedtak.

Ad E) Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder - § 12

Bestemmelsen gjelder valg av driftsmetode, teknikk eller lokalisering for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet. For motorferdselsmyndigheten innebærer dette at det må vurderes hvilken løsning med hensyn til f.eks. bruk av motorkjøretøy, tidspunkt for høsting, hvilken lokalisering som gir minst skade osv. som etter en samlet vurdering gir de beste samfunnsmessige resultatene.

Ibestad kommunes praksis: De aller fleste av våre dispensasjoner er ugyldig idet det ikke fremgår opplysninger om at naturmangfoldlovens prinsipper er vurdert. Dvs. at vi ikke har hatt praksis for også å legge naturmangfoldloven til grunn ved vårt arbeid.

6 Straff

Motorferdsellovens straffebestemmelse fremkommer av § 12. Denne innebærer at overtredelse av loven eller forskriften, herunder medvirkning, straffes med bøter. Det er i denne sammenhengen sagt at brudd på regelverket straffes strengt med høye bøter, og eventuelt med inndragning av kjøretøyet ved gjentatte og graverende overtredelser, jfr. straffeloven § 35 andre ledd.

7 Ibestad kommunes praksis i tråd med regelverket eller ikke?

Ved en nøye gjennomgang av regelverket og i forbindelse med veiledning hos fylkesmannen kan det synes som om vi har en svært liberal (og mulig en rekke ulovlige gitte dispensasjoner).

For det første viser et gjennomsyn av tidligere gitt tillatelser (både etter forskriften §§ 5 og 6, samt loven § 6) har vært og er ugyldige, og dette både på bakgrunn av at naturmangfoldloven ikke har vært vurdert/ligget til grunn i vurderingene, samt at det er forventet at kommunen skal inneha bestemmelser som skal regulere kjøringen i de gitte dispensasjonene.

For det andre har det vært ca 160 søknader om dispensasjon i inneværende kommunestyreperiode. Pr 01.09.13 er 154 behandlet ferdig, og av disse er det gitt 0 avslag.

I denne sammenhengen vises det til Sivilombudsmannens årsmelding av 2009 (Somb-2009-104) hvor Naturvernforbundet hadde påklaget Kautokeino kommunes praksis for å gi dispensasjoner etter lov om motorferdsel i utmark. Naturvernforbundet hadde anført at kommunen misbrukte sin adgang til å gi dispensasjoner, og at det hadde blitt gitt en rekke ulovlige dispensasjoner, i strid med fylkesmannens signaler. I denne sammenhengen ble en av vurderingene som ble gjort basert på at kommunen bare hadde gitt avslag i 6 % av sakene. I den sammenhengen skrev Sivilombudsmannen følgende *“Det er vanskelig å se at kommunen stille “meget strenge krav “ til å gi dispensasjon, eller at praksisen for å gi dispensasjoner til barmarkkjøring er “spesielt restriktivt” når bare om lag 6 % av alle dispensasjonssøknader avslås. Videre er det grunn til å peke på at statistikk fra Statistisk sentralbyrå viser at fylkesmennene på landsbasis omgjør i overkant av 90 % av alle dispensasjonsvedtak etter motorferdselloven som blir klaget inn for fylkesmannen. Det er på bakgrunn av dette grunn til å anta at Kautokeino kommune ha en dispensasjonspraksis som klart avviker fra Miljødepartementets rundskriv”*.

Som tidligere gjennomgått har Miljødepartementet i rundskriv gitt klare føringer på hvordan forskriften skal forstås og hvordan dispensasjonsadgangen skal praktiseres. “Et rundskriv som beskriver etter hvilke retningslinjer skjønsmessige vurderinger skal gjøres, må regnes som en klar instruks til kommunene om å legge praksisen så nært rundskrivet som mulig.”

Vedlegg

1. Motorferdselloven – www.lovdata.no
2. Forskrift om motorferdsel – www.lovdata.no
3. Naturmangfoldloven – www.lovdata.no

LOV 1977-06-10 nr 82: Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

DATO:	LOV-1977-06-10-82
DEPARTEMENT:	MD (Miljøverndepartementet)
PUBLISERT:	ISBN 82-504-1278-8
IKRAFTTREDELSE:	1978-01-01
SIST-ENDRET:	LOV-2003-06-20-45 fra 2003-07-01
ENDRER:	
SYS-KODE:	BG08, BG15e
NÆRINGSKODE:	711
KORTTITTEL:	Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

INNHold

Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

- § 1. (formål).
 - § 2. (virkeområde).
 - § 3. (forbud mot motorferdsel i utmark og vassdrag).
 - § 4. (tillatelser med hjemmel direkte i loven).
 - § 4a. (forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag).
 - § 5. (generelle tillatelser etter vedtak)
 - § 6. (tillatelser etter søknad).
 - § 7. (myndighet for departementet til å gi særlige bestemmelser for viktige natur- og friluftsområder og til begrensning av kommunens myndighet etter §§ 5 og 6 og fylkesmannens myndighet etter § 5).
 - § 8. (alminnelige bestemmelser for utøvelse av motorferdsel i utmark og vassdrag).
 - § 9. (samarbeidsordninger).
 - § 10. (forholdet til grunneiere o.a.).
 - § 11. (Svalbard og Jan Mayen).
 - § 12. (straffeansvar).
 - § 13. (forskrifter).
 - § 14. (ikrafttreden og endringer i andre lover).
-

Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

Jf. lover 28 juni 1957 nr. 16 §§ 2 og 6, 18 juni 1965 nr. 4, 24 nov 2000 nr. 82 kap. 2.

§ 1. (formål).

Formålet med denne lov er ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen.

§ 2. (virkeområde).

Med motorferdsel menes i denne lov bruk av kjøretøy (bil, traktor, motorsykkel, beltebil, snøscooter o.l.) og båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor, samt landing og start med motordrevet luftfartøy.

Med utmark menes udyrket mark som etter lov om friluftslivet § 1 a første ledd ikke regnes som innmark eller like med innmark. Setervoll, hustomt, engslått, kulturbeite og skogplantefelt som ligger i utmark, regnes i denne lov like med utmark.

Veg i utmark som ikke er opparbeidd for kjøring med bil, anses i denne lov som utmark. Det samme gjelder opparbeidd veg som ikke er brøytet for kjøring med bil.

Med vassdrag menes åpne og islagte elver, bekker og innsjøer.

Loven gjelder ikke landingsplass for luftfartøy når det er gitt konsesjon etter lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart § 7-5.

Endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

§ 3. (forbud mot motorferdsel i utmark og vassdrag).

I utmark og vassdrag er motorferdsel ikke tillatt med mindre annet følger av denne lov eller vedtak med hjemmel i loven.

§ 4. (tillatelser med hjemmel direkte i loven).

Uten hinder av § 3 er motorferdsel tillatt i forbindelse med:

- a) politi-, ambulanse- og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste etablert med hjemmel i lov,
- b) offentlig post- og teletjenester,
- c) nødvendig person- og godstransport til og fra faste bosteder og i jordbruks-, skogbruks- og reindriftsnæring. Jakt, fangst, fiske og børsanking reknes ikke som næring i denne forbindelse,
- d) forsvarrets øvelser, forflytninger og transporter,
- e) anlegg og drift av offentlige veger og anlegg,
- f) rutetransport som drives med løyve i henhold til yrkestransportloven

Departementet kan ved forskrift gi også andre tillatelser til motorferdsel.

Ferdsel med motorfartøy er tillatt på innsjøer som er 2 kvadratkilometer eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt.

Endret ved lov 21 juni 2002 nr. 45 (ikr. 1 jan 2003 iflg. res. 20 des 2002 nr. 1695).

§ 4a. (forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag).

Motorkjøretøyer kan i utmark og på islagte vassdrag bare brukes i samsvar med forskrift gitt av departementet.

Tilføyd ved lov 15 jan 1988 nr. 4.

§ 5. (generelle tillatelser etter vedtak)

Kommunestyret kan gi forskrift om adgang til:

- a) landing og start med luftfartøy på bestemte steder i utmark og vassdrag. Adgangen kan begrenses til landing og start til bestemte formål, til bestemte tider og til å gjelde selskaper eller enkeltpersoner som driver ervervsmessig luftfartsvirksomhet,
- b) bruk av motorfartøy på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer når det foreligger særlige grunner som i tilfelle må angis i forskriften.

Kommunestyrets myndighet kan ikke delegeres. Utkast til forskrift sendes fylkeskommunen og berørte statlige fagmyndigheter til uttalelse. Dersom noen av disse har hatt innsigelse som kommunestyret ikke har tatt hensyn til, skal kommunestyrets vedtak sendes fylkesmannen til godkjenning.

I Finnmark og i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) kan fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret gi forskrift om adgang til bruk av snøscooter på vinterføre langs særskilte løyper i utmark og på islagte vassdrag. Vedkommende kommune skal sørge for merking av og informasjon om løypene.

Endret ved lover 8 juni 1984 nr. 71, 15 jan 1988 nr. 4.

§ 6. (tillatelser etter søknad).

Når særlige grunner foreligger, kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorfartøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter denne lov eller med hjemmel i loven.

Tillatelse etter første ledd kan gis for bestemte høve eller for bestemte tidsrom. Kommunen kan sette vilkår for tillatelsen.

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Endret ved lover 15 jan 1988 nr. 4, 10 jan 1997 nr. 7 (ikr. 1 mars 1997).

§ 7. (myndighet for departementet til å gi særlige bestemmelser for viktige natur- og friluftsområder og til begrensning av kommunens myndighet etter §§ 5 og 6 og fylkesmannens myndighet etter § 5).

Departementet kan gi nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten etter §§ 5 og 6 og kan fastsette at det ikke skal kunne gis tillatelse til visse former for motorferdsel eller visse bruksformål. Departementet kan gi nærmere regler om fylkesmannens bruk av myndigheten etter § 5.

Departementet kan for særlig verdifulle natur- og friluftsområder ved forskrift forby eller gi nærmere bestemmelser for motorferdsel som ikke er tillatt etter § 4 første ledd, herunder også for motorferdsel på privat veg.

Endret ved lover 8 juni 1984 nr. 71, 15 jan 1988 nr. 4.

§ 8. (alminnelige bestemmelser for utøvelse av motorferdsel i utmark og vassdrag).

Motorferdsel i utmark og vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljø og mennesker.

§ 9. (samarbeidsordninger).

Departementet kan gi bestemmelser om samarbeid mellom to eller flere kommuner om regulering av ferdsel som må samordnes over kommunegrensene.

§ 10. (forholdet til grunneiere o.a.).

Denne lov innskrenker ikke den adgang grunneier og bruker har etter gjeldende rettsregler til å forby eller begrense motorferdsel på sin eiendom.

§ 11. (Svalbard og Jan Mayen).

På Svalbard og Jan Mayen gjelder loven bare i den utstrekning Kongen bestemmer det.

§ 12. (straffeansvar).

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller forskrifter, regler eller vilkår fastsatt i medhold av loven, eller medvirker hertil, straffes med bøter.

Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (ikr. fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 13. (forskrifter).

Departementet kan gi forskrifter til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i denne lov, herunder om begrensning i hastighet og motorstørrelse, og om at motorferdsel skal foregå i en viss avstand fra strandlinje.

§ 14. (ikrafttreden og endringer i andre lover).

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.¹

Fra lovens ikrafttreden gjøres følgende endringer i andre lover: — — —

¹ Fra 1 jan 1978 iflg. res. 2 des 1977.

FOR 1988-05-15 nr 356: Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

DATO:	FOR-1988-05-15-356
DEPARTEMENT:	MD (Miljøverndepartementet)
AVD/DIR:	Avd. for naturforvaltning
PUBLISERT:	I 1988 s 338
IKRAFTTREDELSE:	1988-05-15
SIST-ENDRET:	FOR-2013-03-15-284 fra 2013-07-01
ENDRER:	
GJELDER FOR:	Norge
HJEMMEL:	LOV-1977-06-10-82-§4a
SYS-KODE:	BG08, BG15e
NÆRINGSKODE:	71
KORTTTITTEL:	Forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc.

INNHold

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

§ 1. I utmark og på islagte vassdrag (som definert i lovens § 2) kan motorkjøretøyer bare brukes når det skjer i samsvar med denne ...

§ 2. Motorkjøretøy kan på bar mark utenfor veg nyttes til: ...

§ 3. Motorkjøretøy kan på vinterføre nyttes til: ...

§ 4. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) kan beltemotorsykel (snøscooter) ...

§ 5. Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for: ...

§ 5a. Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy til transport av materiell og utstyr i forbindelse med ...

§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi ...

§ 7. For tillatelse etter § 5, § 5a og § 6 kan det settes vilkår, bl.a. om at kjøring skal skje etter angitte traseer. Tillatelsen kan ...

§ 8. I avgrensede områder med viktige fiskevann som ligger mer enn 5 km fra brøytet veg, og som har liten befolkning og ligger utenom ...

§ 9. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) er motorferdsel etter disse ...

§ 10. Denne forskrift trer i kraft 15. mai 1988, men slik at kjøring med snøscooter er tillatt etter de tidligere gjeldende regler ut ...

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 15. mai 1988 med hjemmel i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 4a.

Endringer: Endret ved forskrifter 3 des 1990 nr. 947, 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516, 26 juni 2009 nr. 863, 29 sep 2010 nr. 1303, 15 mars 2013 nr. 284.

§ 1. I utmark og på islagte vassdrag (som definert i lovens § 2) kan motorkjøretøyer bare brukes når det skjer i samsvar med denne forskrift.

All motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

§ 2. Motorkjøretøy kan på bar mark utenfor veg nyttes til:

- a) formål som nevnt i motorferdselslovens § 4 første ledd,
- b) transport av jaktutbytte ved jakt på elg og hjort, og transport ved jakt på villrein innenfor Hardangervidda villreinområde slik dette er avgrenset av Miljødirektoratet. Kjøring i nasjonalparken kan bare skje i samsvar med vernereglene for området, og utenfor bare for nødvendig transport etter sleper som tidligere er fastsatt av Direktoratet for statens skoger på statsgrunn og av kommunen/grunneiere på privat grunn,
- c) offentlig oppsyns- og tilsynsstjeneste,
- d) nødvendig transport i samband med fiskekultiveringstiltak i offentlig regi,
- e) nødvendig transport i forbindelse med anlegg og drift av veger og større anlegg.

Kjøring skal om mulig følge eldre kjørespor.

Fylkesmannen kan – med unntak av formål nevnt i motorferdsellovens § 4 første ledd – begrense eller forby kjøring i spesielt sårbare områder. Fylkesmannen kan delegerer denne myndigheten til kommunestyret.

Fylkesmannen kan etter søknad eller av eget tiltak treffe vedtak om kjøreforbudet går inn under første ledd. Fylkesmannens vedtak kan påklages til Miljødirektoratet.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 3. Motorkjøretøy kan på vinterføre nyttes til:

- a) formål som nevnt i motorferdsellovens § 4 første ledd,
- b) andre formål som nevnt i § 2 i denne forskrift,
- c) transport som er nødvendig for drift av turistanlegg (overnattings- og serveringssteder, skiheiser m.v.) som ikke ligger til brøytet bilveg,
- d) transport av materialer, utstyr og arbeidsfolk til bygging i samsvar med byggetillatelse,
- e) opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter,
- f) nødvendig transport i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser, herunder dyretellinger og liknende registreringer, etter oppdrag fra forskningsinstitusjon,
- g) nødvendig transport av ved fra egen eiendom til fast bopel, samt etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark.
- h) praktisk kjøretrening på nærmere fastsatte områder ved obligatorisk opplæring for beltemotorsykkelførere. Områdene fastsettes av fylkesmannen etter forslag fra kommunene.
- i) transport i forbindelse med kommunalt organiserte akuttiltak for å redusere påkjørselsrisiko for elg og annet hjortevilt ved vei eller jernbane.

Kommunestyret kan gi bestemmelser om kjøring som nevnt i bokstavene b-g, herunder om områder, traseer, sesonglengde, tidspunkter for kjøring, utstyr m.v.

Bestemmelsene i § 2 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516 (i kraft 1 mai 2003), 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 4. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) kan beltemotorsykkel (snøscooter) nyttes på vinterføre i løyper som etter motorferdsellovens § 5 tredje ledd er utlagt av fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret.

Snøscooterløyper etter første ledd skal om mulig legges på ubrøytete veger og atskilt fra tradisjonelle skiløyper. Løypene må ikke legges inn i sårbare naturvern-, friluft- eller viltområder.

Løypene kan ikke nyttes i tiden fra og med 5. mai til og med 30 juni, jfr. § 9.

§ 5. Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for:

- a) fastboende som i ervervsmessig øyemed vil påta seg
 - transport mellom bilveg og hytte,
 - tilsyn med privat hytte etter eierens oppdrag,
 - transport for massemedia på reportasjeoppdrag,
 - transport av funksjonshemmede,
 - transport av ved,
 - transport etter dispensasjon i medhold av denne forskrifts § 6,
- b) funksjonshemmede,
- c) eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring etter bokstav a,
- d) kjøring i utmarksnæring for fastboende,
- e) transport av ved utover det som følger av denne forskrifts § 3 første ledd bokstav g,
- f) gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Kommunestyrets myndighet etter denne paragraf kan delegeres til et folkevalgt organ eller kommunal tjenestemann.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 5a. Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy til transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring. Som utmarksnæring regnes drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder, turist- og reiselivsnæring, leting og undersøkelse av mineralske ressurser mv., forutsatt at virksomheten er registrert i Enhetsregisteret.

Første gangs tillatelse kan gis for inntil to år. Dersom den næringsdrivende etter utløpet av prøveperioden kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at virksomheten som tillatelsen gjelder er momspiktig, kan tillatelsen forlenges med fire år av gangen.

Tillatelse etter første ledd kan på barmark kun gis for transport langs traktorvei, likevel slik at det i Finnmark også kan gis slik tillatelse langs godt etablerte barmarkstraseer.

På snødekt mark skal kjøring etter første ledd skje langs nærmere bestemte traseer, dersom kommunen anviser slike.

0 Tilføyd ved forskrift 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

§ 7. For tillatelse etter § 5, § 5a og § 6 kan det settes vilkår, bl.a. om at kjøring skal skje etter angitte traseer. Tillatelsen kan tidsbegrenses.

Tillatelsen skal være skriftlig og skal medbringes under transporten. Den skal vises fram på forlangende av politi eller oppsyn.

Kommunens vedtak etter § 5, § 5a og § 6 kan påklages til fylkesmannen.

Kommunene skal rapportere behandlingen av saker etter § 5, § 5a og § 6. Miljøverndepartementet fastsetter rapporteringsform. Rapporteringsplikten kan utvides til også å gjelde andre forhold vedrørende motorferdsel.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516 (i kraft 1 mai 2003), 29 sep 2010 nr. 1303 (i kraft 1 okt 2010).

§ 8. I avgrensede områder med viktige fiskevann som ligger mer enn 5 km fra brøytet veg, og som har liten befolkning og ligger utenom hyttegrender og sårbare naturvern-, friluft- eller viltområder, kan Miljødirektoratet åpne mulighet i enkelte deler av landet for bruk av snøscooter. I slike områder kan fylkesmannen legge ut løyper for kjøring med snøscooter etter forslag fra kommunen. Fylkesmannen kan fastsette vilkår for bruken av løypene.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 9. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kafjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) er motorferdsel etter disse forskrifter ikke tillatt i tidsrommet fra og med 5. mai til og med 30. juni. Fylkesmannen kan bestemme at forbudet skal gjelde andre tidsrom, for hele kommunen eller for særskilte områder, når det anses nødvendig for å ivareta reindrifts- eller viltinteresser, eller andre interesser som motorferdselloven skal ivareta.

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra forbudet i spesielle tilfeller, etter begrunnet søknad fra kommune eller enkeltperson. Søknad fra enkeltperson sendes gjennom kommunen, og fylkesmannens enkeltvedtak kan påklages til Miljødirektoratet.

Forbudet gjelder ikke for motorferdsel som er tillatt etter motorferdsellovens § 4 første ledd.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 10. Denne forskrift trer i kraft 15. mai 1988, men slik at kjøring med snøscooter er tillatt etter de tidligere gjeldende regler ut snøscootersesongen 1987-88.

Samtidig som forskriften trer i kraft, oppheves kommunale forskrifter for bruk av motorkjøretøyer og departementets forskrift av 10. desember 1985 nr. 2177 om motorferdselselforbud om våren i Finnmark.

Databasen sist oppdatert 5. sep 2013

FOR 1988-03-14 nr 225: Forskrift om bruk av kommunens myndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag – forbud mot helikopterskiing og liknende.

DATO: FOR-1988-03-14-225
DEPARTEMENT: MD (Miljøverndepartementet)
AVD/DIR: Natur
PUBLISERT: I 1988 139
IKRAFTTREDELSE: 1988-03-14
SIST-ENDRET:
ENDRER:
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-1977-06-10-82-§7
SYS-KODE: BG08, BG15c
NÆRINGSKODE: 71
KORTTITTEL: Forskr om forbud mot helikopterskiing m.m.

INNHold

Forskrift om bruk av kommunens myndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag – forbud mot helikopterskiing og liknende.

§ 1. Kommunens myndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 5 bokstav a) til å gi forskrift om adgang ...

§ 2. Denne forskrift trer ikraft straks.

Forskrift om bruk av kommunens myndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag – forbud mot helikopterskiing og liknende.

Med hjemmel i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 7 første ledd, har Miljøverndepartementet 14. mars 1988 fastsatt følgende forskrift om bruk av kommunens myndighet etter § 5 bokstav a):

§ 1. Kommunens myndighet etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 5 bokstav a)¹ til å gi forskrift om adgang til landing og start med luftfartøy på bestemte steder i utmark og vassdrag, er begrenset på følgende måte:

Det er ikke adgang til å legge ut til landingsplasser fjelltopper, utsiktspunkter, breer og andre liknende steder, som bare har interesse i forbindelse med helikopterskiing, for kortvarig opphold, som utgangspunkt for dagsturer, eller for liknende formål.

¹ Endret ved departementets gjennomgang våren 1997.

§ 2. Denne forskrift trer ikraft straks.

Databasen sist oppdatert 5. sep 2013

LOV 2009-06-19 nr 100: Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)

DATO:	LOV-2009-06-19-100
DEPARTEMENT:	MD (Miljøverndepartementet)
PUBLISERT:	I 2009 hefte 7
IKRAFTTREDELSE:	2009-07-01, 2011-02-01, 2012-07-01, Kongen bestemmer
SIST-ENDRET:	LOV-2013-06-14-51 fra 2013-07-01
ENDRER:	LOV-1970-06-19-63 . LOV-1981-05-29-38 , LOV-1992-05-15-47
SYS-KODE:	BG08, D02
NÆRINGSKODE:	9129
KUNNGJORT:	19.06.2009 kl. 16.45
KORTTITTEL:	Naturmangfoldloven – nml.

INNHOOLD

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)

Kapittel I. Formål og virkeområde mv.

- § 1. (lovens formål)
- § 2. (stedlig virkeområde)
- § 3. (definisjoner)

Kapittel II. Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk

- § 4. (forvaltningsmål for naturtyper og økosystemer)
- § 5. (forvaltningsmål for arter)
- § 6. (generell aktsomhetsplikt)
- § 7. (prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12)
- § 8. (kunnskapsgrunnlaget)
- § 9. (føre-var-prinsippet)
- § 10. (økosystemtilnærming og samlet belastning)
- § 11. (kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver)
- § 12. (miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder)
- § 13. (kvalitetsnormer for naturmangfold)
- § 14. (vektlegging av andre viktige samfunnsinteresser og samiske interesser)

Kapittel III. Artsforvaltning

- § 15. (forvaltningsprinsipp)
- § 16. (høsting av vilt og lakse- og innlandsfisk)
- § 17. (alminnelige regler om annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk)
- § 17a. (rovdyrsikkert hegn)
- § 18. (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene)
- § 19. (erstatning for tap og følgekostnader når husdyr og tamrein blir drept eller skadet av rovvilt)
- § 20. (uttak av virvelløse dyr)
- § 21. (uttak av planter og sopp)
- § 22. (ferdselsregulering i utmark)
- § 23. (prioriterte arter)
- § 24. (beskyttelsens innhold)
- § 25. (bevaring av særskilte bestander)
- § 26. (handel mv.)

§ 27. (bevaringstiltak utenom leveområdet og for domestiserte arter)

Kapittel IV. Fremmede organismer

§ 28. (krav til aktsomhet)

§ 29. (innførsel)

§ 30. (alminnelige regler om utsetting)

§ 31. (utsetting uten særskilt tillatelse)

§ 32. (forholdet til andre lover)

Kapittel V. Områdevern

§ 33. (mål for områdevern)

§ 34. (forskrifter om verneområder)

§ 35. (nasjonalparker)

§ 36. (landskapsvernområder)

§ 37. (naturreservater)

§ 38. (biotopvernområder)

§ 39. (marine verneområder)

§ 40. (internasjonal status for verneområder)

§ 41. (saksbehandling)

§ 42. (kunngjøring av påtenkt verneforslag)

§ 43. (høring av forslag til verneforskrift)

§ 44. (tiltak ved igangsatt saksbehandling)

§ 45. (midlertidig vern)

§ 46. (grunning og kunngjøring av vernevedtak)

§ 47. (skjøtsel av verneområder)

§ 48. (dispensasjon fra vernevedtak)

§ 49. (utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde)

§ 50. (erstatning til eiere og rettighetshavere i verneområder)

§ 51. (fremgangsmåten ved fastsetting av erstatning)

Kapittel VI. Utvalgte naturtyper

§ 52. (utvalgte naturtyper)

§ 53. (utvelgingens generelle betydning)

§ 54. (meldeplikt for skogbrukstiltak)

§ 55. (meldeplikt for jordbrukstiltak)

§ 56. (kunngjøring og klage)

Kapittel VII. Tilgang til genetisk materiale og tradisjonell kunnskap knyttet til genetisk materiale

§ 57. (forvaltning av genetisk materiale)

§ 58. (uttak og utnyttelse av genetisk materiale fra naturen)

§ 59. (genetisk materiale i offentlige samlinger)

§ 60. (genetisk materiale fra andre land)

§ 61. (gjennomføringen av Den internasjonale traktaten om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk)

§ 61a. (tilgang til og utnyttelse av tradisjonell kunnskap knyttet til genetisk materiale)

Kapittel VIII. Myndighet etter loven, tilsyn mv.

§ 62. (myndighet etter loven)

§ 63. (tilsyn)

§ 64. (gransking)

§ 65. (opplysningsplikt)

§ 66. (internkontroll)

§ 67. (endring og omgjøring av tillatelser)

§ 68. (miljøvedtaksregister)

Kapittel IX. Håndheving og sanksjoner

§ 69. (retting og avbøtende tiltak)

§ 70. (uforutsette miljøkonsekvenser av lovlig virksomhet)

- § 71. (direkte gjennomføring)
- § 72. (bruk av andres eiendom ved gjennomføring av tiltak)
- § 73. (tvangsmulkt)
- § 74. (miljøerstatning)
- § 75. (straff)

Kapittel X. Avsluttende bestemmelser

- § 76. (ikrafttreden)
- § 77. (overgangsbestemmelser)
- § 78. (endringer i andre lover)

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)

Jf. tidligere lov 19 juni 1970 nr. 63 om naturvern.

Kapittel I. Formål og virkeområde mv.

§ 1. (lovens formål)

Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.

§ 2. (stedlig virkeområde)

Loven gjelder på norsk landterritorium, herunder innsjøer og vassdrag, og i Norges territorialfarvann.

For Svalbard og Jan Mayen gjelder lovens kapittel VII. Kongen kan bestemme at også andre bestemmelser gjelder for Svalbard og Jan Mayen. For øvrig gjelder lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard og lov 27. februar 1930 nr. 2 om Jan Mayen i stedet for loven her.

På kontinentalsokkelen og i jurisdiksjonsområder opprettet i medhold av lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone (økonomiske soneloven) gjelder §§ 1, 3 til 5, 7 til 10, 14 til 16, 57 og 58 så langt de passer.

§ 3. (definisjoner)

I denne lov forstås med

- a) art: etter biologiske kriterier bestemte grupper av levende organismer;
- b) bestand: en gruppe individer av samme art som lever innenfor et avgrenset område til samme tid;
- c) biologisk mangfold: mangfoldet av økosystemer, arter og genetiske variasjoner innenfor artene, og de økologiske sammenhengene mellom disse komponentene;
- d) dyr: pattedyr, fugler, krypdyr, amfibier, fisk og virvelløse dyr;
- e) fremmed organisme: en organisme som ikke hører til noen art eller bestand som forekommer naturlig på stedet;
- f) genetisk materiale: gener og annet arvemateriale i ethvert biologisk materiale, som kan overføres til andre organismer med eller uten hjelp av teknologi, likevel ikke genetisk materiale fra mennesker;

- g) høsting: jakt, fangst, fiske og innsamling av planter eller plantedeler (medregnet bær og frukter) og sopp, i friluftsliv og næring;
- h) innførsel: kryssing av grense på land mot nabostat eller ilandføring fra områder utenfor lovens virkeområde;
- i) naturmangfold: biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning;
- j) naturtype: ensartet type natur som omfatter alle levende organismer og de miljøfaktorene som virker der, eller spesielle typer naturforekomster som dammer, åkerholmer eller lignende, samt spesielle typer geologiske forekomster;
- k) organisme: enkeltindivid av planter, dyr, sopp og mikroorganismer, inkludert alle deler som er i stand til å formere seg eller overføre genetisk materiale;
- l) planter: karplanter, moser og alger;
- m) sopp: sopp og lav;
- n) utsetting: utsetting, bevisst utslipp eller deponering som avfall av organismer i miljøet, eller i et innesluttet system der rømming ikke er utelukket;
- o) uttak: enhver form for avlaving eller fjerning av hele eller deler av organismer fra naturen uansett formål;
- p) vilt: naturlig viltlevende landpattedyr, fugler, krypdyr og amfibier;
- q) virvelløse dyr: dyr uten ryggstøyle;
- r) økologisk funksjonsområde: område – med avgrensing som kan endre seg over tid – som oppfyller en økologisk funksjon for en art, slik som gyteområde, oppvekstområde, larvedriftsområde, vandrings- og trekkruiter, beiteområde, hiområde, myte- eller hårfellingsområde, overnattingsområde, spill- eller parringsområde, trekkvei, yngleområde, overvintringsområde og leveområde;
- s) økologisk tilstand: status og utvikling for funksjoner, struktur og produktivitet i en naturtypes lokaliteter sett i lys av aktuelle påvirkningsfaktorer;
- t) økosystem: et mer eller mindre velavgrenset og ensartet natursystem der samfunn av planter, dyr, sopp og mikroorganismer fungerer i samspill innbyrdes og med det ikke-levende miljøet.

Kapittel II. Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk

§ 4. (forvaltningsmal for naturtyper og økosystemer)

Målet er at mangfoldet av naturtyper ivaretas innenfor deres naturlige utbredelsesområde og med det artsmangfoldet og de økologiske prosessene som kjennetegner den enkelte naturtype. Målet er også at økosystemers funksjoner, struktur og produktivitet ivaretas så langt det anses rimelig.

§ 5. (forvaltningsmål for arter)

Målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Så langt det er nødvendig for å nå dette målet ivaretas også artenes økologiske funksjonsområder og de øvrige økologiske betingelsene som de er avhengige av.

Forvaltningsmålet etter første ledd gjelder ikke for fremmede organismer.

Det genetiske mangfold innenfor domestiserte arter skal forvaltes slik at det bidrar til å sikre ressursgrunnlaget for fremtiden.

§ 6. (generell aktsomhetsplikt)

Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet i strid med målene i §§ 4 og 5. Utføres en aktivitet i henhold til en tillatelse av offentlig myndighet, anses aktsomhetsplikten oppfylt dersom forutsetningene for tillatelsen fremdeles er til stede.

§ 7. (prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12)

Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.

§ 8. (kunnskapsgrunnlaget)

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

§ 9. (føre-var-prinsippet)

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

§ 10. (økosystemtilnærming og samlet belastning)

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

§ 11. (kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver)

Tiltakshaveren skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter.

§ 12. (miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder)

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

§ 13. (kvalitetsnormer for naturmangfold)

Kongen kan fastsette retningsgivende kvalitetsnormer for naturmangfoldet, bl.a. om forekomsten av en art eller utbredelsen eller økologisk tilstand av en naturtype.

Grenseverdier for forurensning eller kvalitetsmål for vassdrag fastsettes etter reglene i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) eller lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven).

Blir en kvalitet fastsatt i en norm etter denne loven ikke nådd, eller er det fare for dette, bør myndigheten etter denne lov i samråd med andre berørte myndigheter utarbeide en plan for hvordan kvaliteten likevel kan bli nådd. Planen kan bl.a. gå ut på at det fastsettes nærmere forskrifter med hjemmel i denne eller andre lover.

§ 14. (vektlegging av andre viktige samfunnsinteresser og samiske interesser)

Tiltak etter loven skal avveies mot andre viktige samfunnsinteresser.

Ved vedtak i eller i medhold av loven som berører samiske interesser direkte, skal det innenfor rammen som gjelder for den enkelte bestemmelse legges tilbørlig vekt på hensynet til naturgrunnlaget for samisk kultur.

Kapittel III. Artsforvaltning

§ 15. (forvaltningsprinsipp)

Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov. Unødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås.

Høsting og annet uttak av viltlevende planter og sopp er tillatt så langt det ikke truer overlevelsen av den aktuelle bestanden eller begrenses ved lov eller vedtak med hjemmel i lov.

Bestemmelsene i første og annet ledd er ikke til hinder for lovlig ferdsel, landbruksvirksomhet eller annen virksomhet som skjer i samsvar med aktsomhetsplikten i § 6.

Det som i denne loven er bestemt om lakse- og innlandsfisk, gjelder også for ferskvannskreps.

Høsting og annen utnyttelse av marine organismer reguleres av lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar.

Endret ved lover 14 des 2012 nr. 94 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 14 des 2012 nr. 1204), 14 juni 2013 nr. 50 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 673).

§ 16. (høsting av vilt og lakse- og innlandsfisk)

Vedtak om å tillate høsting av vilt treffes med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven).

Vedtak om å tillate høsting av lakse- og innlandsfisk treffes med hjemmel i lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v. (lakse- og innlandsfiskloven).

Høsting kan bare tillates når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd.

Ved avgjørelsen om å tillate høsting og om fremgangsmåten ved høsting skal det videre legges vekt på artens funksjon i økosystemet og den virkning høstingen kan ha på det biologiske mangfold for øvrig. Det skal også legges vekt på artens betydning for næring eller rekreasjon, høstingstradisjon i vedkommende område og på skade som arten gjør.

Tredje og fjerde ledd gjelder ikke ved vedtak om høsting av fremmede organismer.

§ 17. (alminnelige regler om annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk)

Smågnagere, krypdyr og lakse- og innlandsfisk kan avlives dersom det er nødvendig for å hindre skade på person eller eiendom.

Vilt kan avlives når det må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på person. Eier, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive vilt under direkte angrep på bufe, tamrein, gris, hund og fjørfe.

Dersom bestanden av jerv, gaupe og bjørn over tid har vært klart over bestandsmålet, skal Kongen gi forskrift om adgang for eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, til å avlive jerv, gaupe og bjørn når avliving må anses påkrevd for å fjerne en umiddelbar og betydelig fare for skade på bufe, tamrein og gris. Dersom bestanden av jerv, gaupe og bjørn over tid har vært klart under bestandsmålet, eller ekstraordinære bestandsmessige forhold tilsier det, skal Kongen oppheve adgangen til avliving.

Avliving og forsøk på avliving etter annet og tredje ledd skal straks meldes til politiet. Kongen kan i forskrift fravike bestemmelsen i annet ledd annet punktum for spesielt truede arter eller spesielt truede bestander av enkelte arter.

Avliving for å hindre at et dyr lider unødig er tillatt i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd (dyrevelferdsloven). Det samme gjelder avliving for å bekjempe smittsom sykdom som kan gi vesentlige samfunnsmessige konsekvenser i samsvar med lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven).

Endret ved lover 17 sep 2010 nr. 57 (ikr. 1 okt 2010 iflg. res. 17 sep 2010 nr. 1276), 22 juni 2012 nr. 56 (ikr. 1 juli 2012 iflg. res. 22 juni 2012 nr. 587).

§ 17a. (rovdyrsikkert hegn)

Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive rovdyr som befinner seg i rovdyrsikkert hegn når avliving må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på produksjonsdyr eller hund. Hegnet må tilfredsstille kravene til rovdyrsikkert hegn fastsatt av myndigheten etter loven.

Avliving og forsøk på avliving skal straks meldes til politiet. Kongen kan i forskrift fravike bestemmelsen i første ledd første punktum for spesielt truede arter eller spesielt truede bestander av enkelte arter.

Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, skal ved grunn til mistanke om at rovdyr befinner seg i rovdyrsikkert hegn straks varsle myndigheten etter loven.

Tilføyd ved lov 17 sep 2010 nr. 57 (ikr. 1 juli 2012 iflg. res. 22 juni 2012 nr. 605).

§ 18. (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene)

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk

- a) for å beskytte naturlig forekommende planter, dyr og økosystemer,
- b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom,
- c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning,
- d) for innfanging til gjenoppbygging av bestander,
- e) for innfanging til lovlig oppdrettsvirksomhet,

- f) for forskning, undervisning eller taksonomisk virksomhet, eller
- g) som er fremmede organismer.

Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Myndigheten etter loven kan av eget tiltak iverksette uttak med formål som nevnt i første ledd bokstav a til d og g, jf. annet ledd. Uttaket regnes ikke som enkeltvedtak, og kan om nødvendig skje på annens eiendom. Kongen kan gi nærmere forskrift om slikt uttak.

Kommunen kan gi tillatelse til uttak av hjortevilt og bever for å avverge skade etter § 18 første ledd bokstav b, samt til å fjerne beverbolig eller dam for å hindre vesentlig skade ved oversvømmelse. Tillatelser gitt av kommunen kan påklages til fylkesmannen.

§ 19. (erstatning for tap og følgekostnader når husdyr og tamrein blir drept eller skadet av rovvilt)

Når husdyr og tamrein blir drept eller skadet av rovvilt, yter staten full erstatning for tapet og følgekostnadene i samsvar med forskrift gitt av Kongen. Kongen kan også gi forskrift om tilbakekreving av uriktig utbetalt beløp.

§ 20. (uttak av virvelløse dyr)

Med mindre annet er bestemt, er det tillatt å

- a) avlive virvelløse dyr som er til plage eller skade,
- b) avlive fremmede virvelløse dyr,
- c) utta virvelløse dyr når det ikke truer bestanden i området.

Når myndigheten etter loven treffer tiltak etter første ledd bokstav a eller b, kan dette om nødvendig skje på andres faste eiendom.

Kongen kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak om høsting og annet uttak av landlevende virvelløse dyr. Forskrift eller enkeltvedtak om høsting og annet uttak av virvelløse ferskvannsdyr treffes etter lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk mv.

Høsting og annen utnyttelse av marine viltlevende virvelløse dyr reguleres av havressurslova.

Endret ved lov 14 des 2012 nr. 94 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 14 des 2012 nr. 1204).

§ 21. (uttak av planter og sopp)

§ 15 annet ledd er ikke til hinder for at planter og sopp fjernes for å avverge skade på menneskers eller dyrs helse, på avling, skog eller annen eiendom, for å fjerne fremmede organismer, eller for å ivareta viktige samfunnsinteresser.

Myndigheten etter loven kan på andres eiendom iverksette tiltak for å avverge skade som nevnt i første ledd, og uttak for å beskytte naturlig forekommende arter og økosystemer.

Kongen kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak om høsting og annet uttak av planter og sopp som ikke reguleres av regler i eller med hjemmel i annen lov.

Høsting og annen utnyttelse av marine villlevende plante- og sopparter reguleres av havressurslova.

§ 22. (ferdselsregulering i utmark)

For å hindre skade eller ulempe for planter eller dyr kan Kongen gi forskrift om gjennomføring av større arrangementer i utmark og for naturstudier, fotografering mv. og for ferdelsesformer som i særlig grad kan være skadelig.

§ 23. (prioriterte arter)

Kongen i statsråd kan ved forskrift utpeke nærmere angitte arter som prioritert. Ved avgjørelsen legges vesentlig vekt på om

- a) arten har en bestandssituasjon eller bestandsutvikling som strider mot målet i § 5 første ledd,
- b) arten har en vesentlig andel av sin naturlige utbredelse eller genetiske særtrekk i Norge, eller
- c) det er internasjonale forpliktelser knyttet til arten.

I sjø anvendes bestemmelsen i første ledd bokstav b bare i særlige tilfeller.

Når det foreligger dokumentasjon for at en art etter vitenskapelige kriterier antas å ha en tilstand eller utvikling som vesentlig strider mot målet i § 5 første ledd, skal myndighetene etter loven – av eget tiltak eller etter krav fra en organisasjon eller andre med rettslig interesse – vurdere om det bør treffes vedtak etter første ledd.

Departementet kan ved forskrift avgjøre at en prioritering etter første ledd bokstav a faller bort når bestandsmålet i § 5 første ledd er nådd.

§ 24. (beskyttelsens innhold)

En forskrift om prioriterte arter etter § 23 første ledd kan

- a) fastsette forbud mot enhver form for uttak, skade eller ødeleggelse av en prioritert art eller bestemte bestander av den, og at reglene i §§ 15 til 22 bare gjelder så langt det følger av forskriften,
- b) gi regler om beskyttelse av visse typer økologiske funksjonsområder av mindre omfang. De hensyn som pålegges må ikke medføre en vesentlig vanskeliggjøring av igangværende bruk. Dersom summen av hensyn i etterkant av vedtaket gir restriksjoner som medfører en vesentlig vanskeliggjøring og et vesentlig tap, kan grunneier kreve at området vernes etter kapittel V eller at det gjøres unntak fra prioriteringen for de aktuelle områdene etter femte ledd. Bestemmelsen gjelder ikke i sjø,
- c) sette krav om å klarlegge følgene for arten av planlagte inngrep i dens funksjonsområder, herunder klarlegging av alternative funksjonsområder som kan bidra til å sikre bevaring av arten i samsvar med § 5 første ledd.

Forskriften kan gi regler om skjøtselstiltak i samsvar med § 47 når dette er nødvendig for å sikre bevaring av arten. Offentlige tilskuddsordninger skal så langt mulig bidra til å sikre bevaring av en prioritert art.

Gis det regler om beskyttelse av visse typer økologiske funksjonsområder for prioriterte arter etter første ledd bokstav b, der aktiv skjøtsel eller andre typer tiltak er en forutsetning for ivaretagelse av funksjonsområdet, skal staten legge frem en handlingsplan for å sikre slike

områder. Det offentlige kan inngå nærmere avtale med grunneier eller rettighetshaver om skjøtsel av et økologisk funksjonsområde for prioriterte arter.

Samtidig med forskrift etter § 23 første ledd skal myndigheten vurdere om det for å bevare arten og dens genetiske mangfold er nødvendig å treffe ytterligere vedtak om økologiske funksjonsområder etter denne eller andre lover.

Myndigheten etter loven kan gjøre unntak fra forskrift etter § 23 dersom det ikke forringer artens bestandssituasjon eller bestandsutvikling, eller dersom vesentlige samfunnshensyn gjør det nødvendig.

§ 25. (bevaring av særskilte bestander)

Kongen kan fastsette særskilte forvaltnings- og beskyttelsestiltak, herunder totalfredning, av en bestand av en art når bestanden antas å ha genetiske særtrekk.

§ 26. (handel mv.)

For å gjennomføre konvensjon 3. mars 1973 om internasjonal handel med truede arter av vill flora og fauna (CITES) eller andre internasjonale forpliktelser, eller for øvrig for å bevare naturlig viltlevende arter, kan Kongen gi forskrift om inn- og utførsel, transport, omsetning og oppbevaring eller besittelse av levende eller døde eksemplarer eller deler av slike.

§ 27. (bevaringstiltak utenom leveområdet og for domestiserte arter)

Hvis en art står i direkte fare for å bli utryddet, skal myndigheten etter loven her vurdere om det i tillegg til vedtak etter § 23 skal iverksettes bevaringstiltak utenfor leveområdet, hvis det kan bidra til å fremme artens overlevelse i naturen.

Kongen kan gi forskrift om særskilte bevaringstiltak for domestiserte arter for å bidra til målet i § 5 tredje ledd.

Kapittel IV. Fremmede organismer

§ 28. (krav til aktsomhet)

Den som er ansvarlig for utsetting av levende eller levedyktige organismer i miljøet, skal opptre aktsomt, og så langt som mulig søke å hindre at utsettingen får uheldige følger for det biologiske mangfold. Utføres en utsetting i henhold til en tillatelse av offentlig myndighet, anses aktsomhetsplikten oppfylt dersom forutsetningene for tillatelsen fremdeles er til stede.

Den som setter i verk virksomhet eller tiltak som kan medføre spredning eller utslipp av levende eller levedyktige organismer til steder der de ikke forekommer naturlig, skal i rimelig utstrekning treffe tiltak for å hindre dette.

Dersom det oppstår skade på biologisk mangfold eller fare for alvorlig skade på biologisk mangfold som følge av utsetting eller utilsiktet utslipp av fremmede organismer, skal den ansvarlige umiddelbart varsle myndigheten etter loven her, og treffe tiltak i samsvar med §§ 69 og 70, med mindre slik melde- og tiltaksplikt følger av annen lov.

Kongen kan gi forskrift om virksomheter eller tiltak som kan medføre fare for spredning eller utilsiktet utslipp av organismer som ikke forekommer naturlig på stedet, og om varslingsplikten etter tredje ledd.

Ikr. 1 juli 2012 for utenlandske treslag, jf. § 76.

§ 29. (innførsel)

Levende eller levedyktige organismer kan bare innføres til Norge med tillatelse fra myndigheten etter denne loven.

Tar innførselen sikte på utsetting i miljøet, skal søknaden om tillatelse klarlegge de virkninger som utsettingen kan ha for det biologiske mangfold.

Tillatelse kan ikke gis hvis det er grunn til å anta at innførselen vil medføre vesentlige uheldige følger for det biologiske mangfold.

Kongen kan gi forskrift om innførsel etter første ledd, herunder om krav til søknad og vilkår for tillatelsen. Kongen kan også gi forskrift om at bestemte organismer kan innføres uten tillatelse etter denne paragraf, eller fastsette forbud mot innførsel av bestemte organismer hvis det anses nødvendig for å unngå vesentlige uheldige følger for det biologiske mangfold.

Med mindre annet er bestemt ved forskrift gitt av Kongen, kreves ikke tillatelse etter denne loven til innførsel av landlevende planter og nærmere bestemte husdyr. Det kreves heller ikke tillatelse for innførsel av biologiske plantevernmidler som det er gitt tillatelse til innførsel av i eller i medhold av annet lovverk.

Paragrafen er ikke satt ikr., se § 76.

§ 30. (alminnelige regler om utsetting)

Ingen må uten med hjemmel i § 31 eller tillatelse fra myndigheten etter denne loven sette ut

- a) organismer av arter og underarter som ikke finnes naturlig i Norge, herunder utenlandske treslag,
- b) vilt av arter, underarter eller bestander som ikke fra før finnes naturlig i distriktet,
- c) organismer, unntatt stedegen stamme, i sjø eller vassdrag, herunder kunstige dammer, med mindre det foreligger tillatelse etter lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven). Utsetting av stedegen stamme til kultiveringsformål krever tillatelse etter lakse- og innlandsfiske_loven.
- d) organismer som ikke fra før forekommer naturlig på stedet, dersom Kongen i forskrift har stilt krav om tillatelse til dette.

Søknad om tillatelse til utsetting etter første ledd skal klarlegge de virkninger som utsettingen kan ha for det biologiske mangfold. Kongen kan gi forskrift om krav til søknad.

Tillatelse kan ikke gis hvis det er grunn til å anta at utsettingen vil medføre vesentlige uheldige følger for det biologiske mangfold.

Ikr. 1 juli 2012 for utenlandske treslag, jf. § 76.

Endret ved lov 14 des 2012 nr. 94 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 14 des 2012 nr. 1204).

§ 31. (utsetting uten særskilt tillatelse)

Utsetting kan skje dersom aktsomhetsplikten etter § 28 blir overholdt, av

- a)

organismer som er innført med tillatelse etter § 29 første ledd, jf. annet ledd med sikte på utsetting,

- b) planter i hager, parkanlegg og andre dyrkede områder, hvis plantene ikke kan påregnes å spre seg utenfor området, samt norske treslag,
- c) biologiske plantevernmidler som det er gitt tillatelse til utsetting av i eller i medhold av annet lovverk,
- d) nærmere angitte organismer dersom Kongen har gitt forskrift om det.

Utsetting etter første ledd kan ikke skje i strid med forskrift etter § 30 første ledd bokstav d. Dette gjelder ikke norske treslag.

Ikr. 1 juli 2012 for utenlandske treslag, jf. § 76.

§ 32. (forholdet til andre lover)

Krav om tillatelse etter denne loven fritar ikke for tillatelse til innførsel eller utsetting etter annet lovverk. Trenger en innførsel eller utsetting tillatelse etter flere lover, skal myndighetene etter denne og andre lover sørge for samordnet saksbehandling. Kongen kan gi forskrift om slik samordning.

Reglene i §§ 28 til 31 gjelder ikke for genmodifiserte organismer som går inn under lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer (genteknologiloven).

Vurderinger etter dette kapitlet skal ikke omfatte hensyn til planters, dyrs og menneskers liv og helse som ivaretas av lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer (smittevernloven) og matloven.

Ikr. 1 juli 2012 for utenlandske treslag, jf. § 76.

Kapittel V. Områdevern

§ 33. (mål for områdevern)

Verneområder på land, i vassdrag og i sjø etter dette kapittel skal bidra til bevaring av

- a) variasjonsbredden av naturtyper og landskap,
- b) arter og genetisk mangfold,
- c) truet natur og økologiske funksjonsområder for prioriterte arter,
- d) større intakte økosystemer, også slik at de kan være tilgjengelige for enkelt friluftsliv,
- e) områder med særskilte naturhistoriske verdier,
- f) natur preget av menneskers bruk gjennom tidene (kulturlandskap) eller som også har kulturhistoriske verdier, og tilrettelegging for bruk som bidrar til å opprettholde naturverdiene,
- g) økologiske og landskapsmessige sammenhenger nasjonalt og internasjonalt, eller
- h) referanseområder for å følge utviklingen i naturen.

Når det etter en annen lov treffes vedtak om å beskytte naturen i et område, bør det legges vekt på målene i første ledd. Inngår slike vedtak etter annen lov i en plan som omfatter områder beskyttet ved vedtak etter denne loven, kan Kongen gi regler for å sikre at beskyttelsen etter de forskjellige lovene samordnes i forhold til målet med planen.

§ 34. (forskrifter om verneområder)

Kongen i statsråd fastsetter det enkelte verneområde, jf. §§ 35 til 39, ved forskrift. Overfor grunneiere og rettighetshavere som blir berørt av forskriften, gjelder også forvaltningslovens regler om enkeltvedtak.

I forskriften angis verneområdets formål, herunder hvilke natur- og kulturverdier vernet skal ivareta og den tilstand som ønskes oppnådd med vernet, verneområdets grenser, berørte eiendommer og bestemmelser om bruk av området. Forskrift om verneområder i sjø skal angi om verneformålet gjelder sjøbunnen, vannsøylen, vannflaten eller en kombinasjon av disse.

Verneområdets geografiske utstrekning skal samsvare med verneformålet. Ved avgrensning av verneområdet skal det legges vekt på å ivareta økologiske funksjoner av betydning for verneformålet og økosystemets tåleevne mot ytre påvirkninger.

Innenfor den rammen som gjelder for den enkelte vernekategori, kan Kongen i forskriften forby eller regulere virksomhet eller ferdsel som i seg selv eller sammen med annen bruk kan motvirke formålet med vernet. Det kan også gis bestemmelser om at visse tiltak ikke må utføres uten at søknad på forhånd er sendt forvaltningsmyndigheten og denne deretter har gitt tillatelse. Det kan fastsettes særskilte regler for forskjellige deler av området når det er forenlig med delområdets funksjon for verneformålet.

Verneforskriften skal ikke være til hinder for å videreføre bærekraftig bruk som bygger opp under verneformålet i et område.

For etablerte verneområder kan Kongen delegere adgangen til å foreta følgende mindre endringer i verneforskriftene:

1. endre verneområdets navn
2. rette opp feil og unøyaktigheter i beskrivelsen av verneområdet
3. foreta grenseendringer som omfatter mindre arealer og som ikke får nevneverdig betydning for private interesser.

Endret ved lov 14 juni 2013 nr. 51 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 674).

§ 35. (nasjonalparker)

Som nasjonalpark kan vernes større naturområder som inneholder særegne eller representative økosystemer eller landskap og som er uten tyngre naturinngrep.

I nasjonalparker skal ingen varig påvirkning av naturmiljø eller kulturminner finne sted, med mindre slik påvirkning er en forutsetning for å ivareta verneformålet. Forskriften skal verne landskapet med planter, dyr, geologiske forekomster og kulturminner mot utbygging, anlegg, forurensning og annen aktivitet som kan skade formålet med vernet, og sikre en uforstyrret opplevelse av naturen. Ferdsel til fots i samsvar med friluftslovens regler er tillatt. Slik ferdsel kan bare begrenses eller forbys i avgrensede områder i en nasjonalpark, og bare dersom det er nødvendig for å bevare planter eller dyr, kulturminner eller geologiske forekomster.

Utkast til forvaltningsplan skal legges frem samtidig med vernevedtaket. Der det også er aktuelt med skjøtselsplan, skal den inngå i forvaltningsplanen.

§ 36. (landskapsvernområder)

Som landskapsvernområde kan vernes natur- eller kulturlandskap av økologisk, kulturell eller opplevelsesmessig verdi, eller som er identitetsskapende. Til landskapet regnes også kulturminner som bidrar til landskapets egenart.

I et landskapsvernområde må det ikke settes i verk tiltak som alene eller sammen med andre tiltak kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Pågående virksomhet kan fortsette og utvikles innenfor rammen av første punktum. Nye tiltak skal tilpasses landskapet. Det skal legges vekt på den samlede virkning av tiltakene i området. I forskriften kan det gis bestemmelser om hva som alene eller sammen med andre tiltak kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots.

For de deler av landskapsvernområdet der bruk er en vesentlig forutsetning for å ivareta verneformålet, skal det senest samtidig med vedtak om vern etter første ledd legges frem et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk godtgjørelse til private som bidrar til områdets skjøtsel.

Utkast til forvaltningsplan skal legges frem samtidig med vernevedtaket. Der det også er aktuelt med skjøtelsplan, skal den inngå i forvaltningsplanen.

Endret ved lov 14 juni 2013 nr. 51 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 674).

§ 37. (naturreservater)

Som naturreservat kan vernes områder som

- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,
- b) representerer en bestemt type natur,
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst, eller
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for å ivareta verneformålet, skal det samtidig med vernevedtaket legges frem et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk godtgjørelse til private som bidrar til områdets skjøtsel.

§ 38. (biotopvernområder)

Som biotopvernområde kan vernes et område som har eller kan få særskilt betydning som økologisk funksjonsområde for en eller flere nærmere bestemte arter. Det kan fastsettes forbud mot virksomhet og ferdsel som kan påvirke eller forstyrre arten eller dens livsbetingelser. § 37 fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 39. (marine verneområder)

Det kan opprettes verneområder i sjø for å beskytte marine verneverdier, herunder naturverdier som er økologiske betingelser for landlevende arter.

Som marine verneområder kan vernes områder som

- a) inneholder særegne eller representative økosystemer og som er uten tyngre naturinngrep,
- b) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,
- c) representerer en bestemt type natur,
- d) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,
- e) utgjør en spesiell geologisk forekomst,
- f) har særskilt naturvitenskapelig verdi, eller
- g) har særskilt betydning som økologisk funksjonsområde for en eller flere nærmere bestemte arter.

Verneområder i sjø kan opprettes for å oppfylle ett eller flere av målene i § 33 første ledd.

Verneområdet i sjø må angi om verneformålet og restriksjoner gjelder bunn, vannsøyle, overflate eller en kombinasjon av disse. For øvrig gjelder §§ 33, 34 og §§ 40 til 51 tilsvarende så langt de passer.

I et verneområde i sjø må ingen foreta seg noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et verneområde i sjø kan vernes mot all virksomhet, forurensning, tiltak og bruk, med de begrensninger som følger av folkeretten. Restriksjoner på aktivitet skal stå i forhold til verneformålet.

Høsting og annen utnytting av viltlevende marine ressurser reguleres etter havressurslova innenfor rammene av verneforskriften.

Marine områder der beskyttelsen kun består av nærmere bestemte regler om utøving av fiske, fastsettes etter havressurslova.

§ 40. (internasjonal status for verneområder)

Kongen kan ved forskrift gi et verneområde en særskilt status etter en internasjonal konvensjon om vern av natur- eller kulturmiljø. Den virkning som vedkommende konvensjon tillegger en slik status, gjelder også som norsk rett.

§ 41. (saksbehandling)

Når et arbeid med vern etter dette kapitlet tar til, skal det innenfor rammene av annet til tredje ledd samt §§ 42 og 43 legges til rette for en saksbehandling med best mulig samarbeid med grunneiere, rettighetshavere, berørte næringsinteresser og representanter for lokalbefolkningen, herunder utøvere av samisk kultur og utøvere av samisk næring, kommunen og fylkeskommunen, Sametinget og andre berørte myndigheter. Det samme gjelder når grunneier eller rettighetshaver selv tilbyr områder for vern. Saksbehandlingen skal legge til rette for mest mulig klarhet om verneformål og verneverdier, lokal bruk og kunnskap om verneverdier, avgrensning av området og følger av vernet. Som ledd i saksbehandlingen skal det også innhentes kunnskap om andre mulige verdier i området.

Forholdet til spørsmålet om samtidig oppstart av kommunalt og regionalt planarbeid etter lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) (plandelen) skal avklares med kommunen og fylkeskommunen. Kongen kan gi forskrift om samordnet behandling av planer etter plan- og bygningsloven og vern etter denne lov.

§ 42. (kunngjøring av påtenkt verneforslag)

Vernemyndigheten skal kunngjøre verneforslaget, med de viktigste følger det antas å få, i minst én avis som er alminnelig lest på stedet. Forslag til verneområder i sjø skal kunngjøres på en måte som er hensiktsmessig for å gjøre berørte interesser kjent med forslaget. Grunneiere og rettighetshavere skal så vidt mulig underrettes ved brev og gis en rimelig frist for å komme med merknader før forslag utformes.

På et tidlig tidspunkt i saksforberedelsen, og i god tid før kunngjøringen, skal det søkes samarbeid med offentlige myndigheter, organisasjoner mv. som har særlig interesse i tiltaket. Utarbeidelse av forskrift skal skje i et samarbeid med berørte sentrale myndigheter.

§ 43. (høring av forslag til verneforskrift)

Forslaget til forskrift skal sendes på høring etter reglene i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 37. Om varsling av grunneiere og rettighetshavere gjelder reglene i forvaltningsloven § 16. Forslaget legges ut til offentlig ettersyn på minst ett lett tilgjengelig sted og kunngjøres i Norsk Lysingsblad og i minst én avis som er alminnelig lest på stedet.

Høringsforslaget skal beskrive området som forslaget omfatter, herunder verneformål og verneverdier, avgrensing av området og andre verdier enn naturverdier, samt de følgene forslaget antas å få, og gi en frist på minst to måneder for uttalelse.

Forslaget legges frem til uttalelse for kommunen, fylkeskommunen og berørte statlige fagorganer, og for Sametinget hvis verneforslaget berører samiske interesser.

§ 44. (tiltak ved igangsatt saksbehandling)

Når det er foretatt kunngjøring etter § 42 kan et forvaltningsorgan uten videre avslå en søknad om tillatelse mv. til et tiltak i et område som inngår i verneforslaget. Tillatelse kan bare gis dersom tiltaket er uten nevneverdig betydning for forslaget. Når vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig kan Kongen likevel gi tillatelse til tiltaket.

Samtidig med, eller etter en kunngjøring som nevnt i § 42, kan departementet for hele eller deler av det foreslåtte verneområdet fastsette meldeplikt for tiltak som ikke trenger tillatelse etter annen lov. Meldeplikten kunngjøres på samme måte som verneforslaget. Høring etter forvaltningsloven § 37 første ledd gjennomføres etter at meldeplikten er bestemt, for å avgjøre om meldeplikten bør opprettholdes og om det bør fastsettes nærmere regler for meldeplikten.

Når det er foretatt kunngjøring etter § 42 kan offentlig myndighet ikke gi tilskudd til tiltak i et område som inngår i verneforslaget. Vernemyndigheten kan gjøre unntak fra dette dersom tiltaket er uten nevneverdig betydning eller er positivt for forslaget.

Kongen kan bestemme at reglene i første til tredje ledd helt eller delvis skal anvendes også før et verneforslag er kunngjort, hvis sentrale offentlige myndigheter har satt i gang samlet planlegging for vern.

Virkningene av første til fjerde ledd er begrenset til fire år etter at forslaget er kunngjort. Departementet kan forlenge virkningene med inntil to år.

§ 45. (midlertidig vern)

For å hindre skade på verneverdier kan departementet gi forskrift om midlertidig vern av bestemt angitte områder. Overfor private grunneiere og rettighetshavere som blir berørt av vedtaket, gjelder forvaltningslovens regler om enkeltvedtak.

Når en bestemt naturtype står i fare for å forsvinne, kan Kongen ved forskrift fastsette begrensninger og forbud mot virksomhet og ferdsel som ytterligere kan true naturtypens fortsatte eksistens.

For vedtak om midlertidig vern etter første og annet ledd gjelder ikke §§ 41 til 43. Når det treffes vedtak om midlertidig vern, skal saksbehandlingen fortsette uten ugrunnet opphold. Virkningen av vedtak om midlertidig vern er begrenset til fire år etter at vedtaket ble kunngjort. Departementet kan forlenge virkningen av det midlertidige vernevedtaket med inntil to år.

§ 46. (grunngiing og kunngjøring av vernevedtak)

I vedtak etter § 34 skal begrunnelsen gjøre rede for hvilket naturmangfold og andre verdier som er vernet i og med vernevedtaket, og hvordan det bidrar til å oppfylle nasjonale mål og internasjonale forpliktelser.

Vedtak etter §§ 34 og 45 skal kunngjøres etter reglene i forvaltningsloven § 38 og i minst én avis som er alminnelig lest på stedet. Vedtak om verneområder i sjø bør kunngjøres på en måte som er hensiktsmessig for å gjøre berørte interesser kjent med vedtaket. Vedtaket skal meddeles grunneiere, rettighetshavere og kommuner i verneområdet etter reglene i forvaltningsloven § 27. Kunngjøringen og meddelelsen skal gjøre oppmerksom på retten til erstatning etter § 50 og fristen etter § 51 første ledd.

Vernevedtaket skal tinglyses.

Vernevedtak skal være offentlig tilgjengelig i elektronisk form med tilhørende kart.

§ 47. (skjøtsel av verneområder)

I verneområder etter dette kapitlet kan forvaltningsmyndigheten foreta skjøtsel og grensemerking av verneområdet. Forvaltningsmyndigheten skal, hvis mulig, inngå avtale med grunneieren om at denne utfører nærmere bestemte skjøtselstiltak. Forvaltningsmyndigheten kan også inngå avtale med interesserte organisasjoner eller andre om at disse utfører slike skjøtselstiltak.

Som skjøtsel kan foretas tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, herunder tiltak for å kanalisere ferdsel, fjerning av vegetasjon eller fremmede treslag og restaurering etter naturinngrep. Skjøtselstiltak som innebærer høsting av naturlige ressurser eller en vesentlig endring i naturtilstanden slik den var da vernearbeidet tok til, jf. § 42 eller § 45 første ledd, kan ikke skje etter denne paragraf.

Berører skjøtselstiltak privat eiendom eller rettigheter i verneområdet, skal eieren eller rettighetshaveren så vidt mulig varsles på forhånd.

Økonomiske fordeler ved gjennomføring av skjøtselstiltak tilfaller grunneieren eller rettighetshaveren.

Utkast til plan for skjøtsel av verneområdet skal om mulig legges frem samtidig med at verneforskriften blir fastsatt.

§ 48. (dispensasjon fra vernevedtak)

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretagelsen, opprettelsen eller utviklingen av et slikt tilsvarende område.

Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke.

Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette.

§ 49. (utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde)

Kan virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov, innvirke på verneverdiene i et verneområde, skal hensynet til disse verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen av om tillatelse bør gis, og ved fastsetting av vilkår. For annen virksomhet gjelder aktsomhetsplikten etter § 6.

§ 50. (erstatning til eiere og rettighetshavere i verneområder)

En eier eller rettighetshaver i eiendom som helt eller delvis blir vernet som nasjonalpark, landskapsvernområde, naturreservat, biotopvernområde eller marint verneområde, har rett til erstatning fra staten for økonomisk tap når et vern medfører en vanskeliggjøring av igangværende bruk. For bruk som trenger tillatelse fra offentlig myndighet, gjelder retten til erstatning bare hvis tillatelse er gitt før det er foretatt kunngjøring etter § 42.

Når vilkårene etter første ledd er oppfylt, fastsettes erstatningen for tap i igangværende bruk i samsvar med utmålingsreglene i lov 6. april 1984 nr. 17 om vederlag ved oreigning av fast eiendom (ekspropriasjonserstatningslova). Ved anvendelsen av nevnte lov § 10 er det tidspunktet for vernevedtaket som skal legges til grunn.

Kongen fastsetter ved forskrift hva som regnes som igangværende bruk for virksomhet i henhold til

- a) utvinningstillatelse etter lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven),
- b) utmål etter lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk (bergverksloven),
- c) mineralloven.

§ 51. (fremgangsmåten ved fastsetting av erstatning)

Staten skal senest ett år etter at vernevedtaket ble truffet, gi tilbud om erstatning etter § 50 til en eier eller rettighetshaver som har fremsatt skriftlig krav om dette innen fire måneder fra vernevedtaket. Departementet kan forlenge fristen og kan også gi oppfriskning for oversittelse av fristen. Bestemmelser i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) om oppfriskning gjelder så langt de passer.

Blir tilbudet ikke akseptert, kan eier eller rettighetshaver senest seks måneder etter at det ble gitt, sette frem krav for fylkesmannen om at staten begjærer rettslig skjønn for tingretten til fastsetting av erstatning etter § 50.

Skjønnet holdes etter reglene i lov 1. juni 1917 nr. 1 om skjønn og ekspropriasjonssaker (skjønnsprosessloven) og reglene i dette ledd. Tingretten kan gi oppfriskning for oversittelse av fristen i annet ledd etter reglene i tvisteloven. For saksomkostninger ved underskjønn gjelder skjønnsprosessloven § 42. Ved overskjønn begjært av staten skal staten dekke grunneierens nødvendige omkostninger. Ved overskjønn begjært av grunneieren får reglene i tvisteloven kapittel 20 anvendelse.

Kapittel VI. Utvalgte naturtyper

§ 52. (utvalgte naturtyper)

For å fremme målet i § 4 kan Kongen i statsråd fastsette forskrift som angir bestemte naturtyper som utvalgte i hele eller deler av landet. Det kan i forskriften angis nærmere kriterier for hvilken type forekomster av naturtypen som omfattes av reglene i dette kapittel.

Ved avgjørelsen av om en naturtype skal bli utvalgt, skal det legges særlig vekt på om

- a) naturtypen har en utvikling eller tilstand som strider mot målet i § 4,
- b) naturtypen er viktig for en eller flere prioriterte arter,
- c) naturtypen har en vesentlig andel av sin utbredelse i Norge, eller
- d) det er internasjonale forpliktelser knyttet til naturtypen.

Når det foreligger dokumentasjon for at en naturtype etter vitenskapelige kriterier antas å ha en tilstand eller utvikling som vesentlig strider mot målet i § 4, skal myndighetene etter loven her – av eget tiltak eller etter krav fra en organisasjon eller andre med rettslig interesse – vurdere om det bør gis forskrift etter første ledd.

Ved utvelging av en naturtype der aktiv skjøtsel eller andre typer tiltak er en forutsetning for ivaretagelse av naturtypen, skal staten legge frem en handlingsplan for å sikre naturtypen.

§ 53. (utvelgingens generelle betydning)

Ved utøving av aktsomhetsplikten etter § 6 skal det tas særskilt hensyn til forekomster av utvalgte naturtyper for å unngå forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstenes økologiske tilstand.

Ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom skal det tas særskilt hensyn til forekomster av en utvalgt naturtype slik at forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstenes økologiske tilstand unngås. Før det treffes en beslutning om å gjøre inngrep i en forekomst av en utvalgt naturtype, må konsekvensene for den utvalgte naturtypen klarlegges. Kongen kan gi forskrift om utføring og behandling av en slik konsekvensanalyse.

Ved vurderingen av om den utvalgte naturtypes utbredelse eller økologiske tilstand forringes, skal det legges vekt på forekomstens betydning for den samlede utbredelse og kvalitet av naturtypen og om en tilsvarende forekomst kan etableres eller utvikles på et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretagelsen, opprettelsen eller utviklingen av en slik forekomst.

Rettslig bindende plan etter plan- og bygningsloven som avklarer arealbruken for en forekomst av en utvalgt naturtype og som er vedtatt etter at forskrift etter § 52 er gitt, går foran reglene i første til tredje ledd.

Kommunen kan ved forskrift bestemme at reglene i §§ 53 til 56 også skal gjelde for kommunens forvaltning av forekomster av andre nærmere bestemte naturtyper i kommunen.

Det offentlige kan inngå nærmere avtale med grunneier eller rettighetshaver om skjøtsel av en forekomst av en utvalgt naturtype.

§ 54. (meldeplikt for skogbrukstiltak)

Skogbrukstiltak som berører forekomster av utvalgte naturtyper og som ikke krever tillatelse, skal meldes til kommunen før tiltaket iverksettes. Tilbakemelding fra kommunen skal foreligge før tiltaket utføres. Kommunen skal vurdere tiltaket etter reglene i § 53 annet og tredje ledd. Finner kommunen at tiltaket kan medføre forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstenes økologiske tilstand, kan kommunen nekte tiltaket eller gi nærmere pålegg om hvordan tiltaket skal gjennomføres i samsvar med reglene i lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 6 fjerde ledd eller § 8 annet ledd. Frist for tilbakemelding kan fastsettes i forskrift etter § 52 første ledd.

§ 55. (meldeplikt for jordbrukstiltak)

Jordbrukstiltak som berører forekomster av utvalgte naturtyper og som ikke krever tillatelse, skal meldes til kommunen før tiltaket iverksettes. Tilbakemelding fra kommunen skal foreligge før tiltaket utføres. Kommunen skal vurdere tiltaket etter reglene i § 53 annet og tredje ledd. Finner kommunen at tiltaket kan medføre forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstenes økologiske tilstand, kan kommunen nekte tiltaket eller gi nærmere pålegg om hvordan tiltaket skal gjennomføres i samsvar med forskrift etter lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 11 første ledd.

Eiere eller brukere av jordbrukseiendommer som inneholder forekomster av utvalgte naturtyper, kan søke kommunen om godkjenning av miljøplan. Slik godkjenning innebærer at meldeplikten etter første ledd ikke gjelder for jordbrukstiltak som utføres i samsvar med planen.

§ 56. (kunngjøring og klage)

Tillatelse til tiltak i forekomster av en utvalgt naturtype skal kunngjøres i minst én avis som er alminnelig lest på stedet eller på den måten som følger av den enkelte lov. Ved utvalgte naturtyper i sjø skjer kunngjøringen på en måte som er hensiktsmessig for at berørte interesser kan bli kjent med tillatelsen.

Blir en tillatelse eller avslag på en tillatelse til tiltak i en forekomst av en utvalgt naturtype påklaget etter ellers gjeldende regler, skal overordnet miljøvernmyndighet få uttale seg til klagen.

Kommunen rapporterer om forekomster av utvalgte naturtyper gjennom de alminnelige rapporteringsrutinene mellom kommune og statlige myndigheter.

Kapittel VII. Tilgang til genetisk materiale og tradisjonell kunnskap knyttet til genetisk materiale

Overskriften endret ved lov 14 juni 2013 nr. 50 (i.kr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 673).

§ 57. (forvaltning av genetisk materiale)

Genetisk materiale fra naturen er en felles ressurs som tilhører fellesskapet i Norge og forvaltes av staten. Utnyttingen skal være til mest mulig gagn for miljø og mennesker i både nasjonalt og internasjonalt perspektiv, der det også legges vekt på en hensiktsmessig fordeling av fordelene ved utnytting av genetisk materiale og slik at urfolks og lokalbefolkningers interesser ivaretas.

§ 58. (uttak og utnyttelse av genetisk materiale fra naturen)

Kongen kan fastsette at uttak fra naturen av biologisk materiale med formål om å utnytte det genetiske materiale eller utnytting av slikt materiale, krever tillatelse av departementet. Foreligger en tillatelse til uttak, kreves ikke ny tillatelse for senere utnytting, men vilkårene for tillatelsen gjelder tilsvarende for erververen av materialet eller resultatene fra uttaket. Uttak til offentlige samlinger og til bruk og vidcreforedling i jord- og skogbruk krever ikke tillatelse.

Første ledd innskrenker ikke den rett som en eier eller annen berettiget har på annet grunnlag til å nekte tilgang

- a) til det biologiske materialet, eller
- b) til grunnen

som det genetiske materialet hentes fra.

Myndigheten kan ved tillatelsen etter første ledd gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel III.

Kongen kan gi forskrift om hvilke opplysninger søknaden skal inneholde, herunder om opplysninger om bruk av urfolks eller lokalbefolknings kunnskap. I forskriften kan det også gis nærmere regler om hvilke vilkår som kan stilles, bl.a. kan det stilles vilkår om at fordeler fra utnytting av genetisk materiale tatt ut fra naturen innenfor norsk jurisdiksjon, skal tilfalle staten. Forskriften kan også angi hvordan grunneiernes, urfolks og lokalbefolkningens interesser ivaretas på en rimelig måte. Det kan stilles vilkår til videre utnytting av materiale som er nødvendige for å sikre at formålet i § 57 blir ivaretatt.

§ 59. (genetisk materiale i offentlige samlinger)

Offentlige samlinger skal forvaltes i samsvar med prinsippene i § 57. Den som forvalter samlingen, har plikt til å registrere og gjøre offentlig tilgjengelig hvilket genetisk materiale som tas ut av samlingen.

Med offentlig samling menes en samling av genetisk materiale som forvaltes av eller på vegne av staten og der enhver gis tilgang på nærmere bestemte vilkår.

Den som mottar genetisk materiale som stammer fra en offentlig samling, skal avstå fra i Norge eller i utlandet å kreve noen immaterialrett eller annen rettighet som begrenser bruken av materialet, herunder for bruk til mat- eller landbruksformål, med mindre det har skjedd en bearbeiding som har medført en vesentlig endring av materialet.

Dersom det etableres immaterialrettigheter på genetisk materiale i strid med tredje ledd, skal myndighetene etter loven vurdere å iverksette tiltak, eventuelt reise søksmål, for å sikre at formålet i § 57 blir ivaretatt.

Enhver kan påberope vilkår etter tredje ledd eller andre vilkår som er satt for uttaket, mot den som i strid med vilkårene søker å håndheve en immaterialrett.

Kongen kan gi nærmere forskrift om uttak fra samlinger, herunder stille vilkår som nevnt i § 58 fjerde ledd siste punktum.

For uttak av genetisk materiale som omfattes av traktat 3. november 2001 om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk eller av annen mellomstatlig avtale, gjelder de standardvilkår som er fastsatt etter avtalen.

§ 60. (*genetisk materiale fra andre land*)

Innførsel for utnytting i Norge av genetisk materiale fra en stat som krever samtykke for uttak eller utførsel, kan bare skje i samsvar med slikt samtykke. Den som rår over materialet, er bundet av de vilkår som er satt for samtykket. Staten kan håndheve vilkårene ved søksmål til fordel for den som har satt dem.

Når genetisk materiale fra et annet land utnyttes i Norge i forsknings- eller næringsøyemed, skal det følge med opplysninger om hvilket land det genetiske materialet er mottatt eller hentet fra (leverandørland). Hvis nasjonal rett i leverandørlandet krever samtykke til uttak av biologisk materiale, skal det følge med opplysning om slikt samtykke er innhentet.

Hvis leverandørlandet er et annet land enn opprinnelseslandet for det genetiske materialet, skal også opprinnelseslandet oppgis. Med opprinnelsesland menes det landet der materialet ble hentet ut fra sine naturlige omgivelser. Hvis nasjonal rett i opprinnelseslandet krever samtykke til uttak av genetisk materiale, skal det opplyses om slikt samtykke er innhentet. Er opplysningene etter dette leddet ukjent, skal det opplyses om dette.

Kongen kan gi forskrift om at det skal følge med opplysninger om det, hvis utnyttningen gjør bruk av lokalbefolkningers eller urfolks tradisjonelle kunnskap.

For materiale som omfattes av traktat 3. november 2001 om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk skal det, når dette materialet utnyttes i Norge i forsknings- eller næringsøyemed, følge med opplysninger om at materialet er ervervet i tråd med Standardavtalen under traktaten.

§ 61. (*gjennomføringen av Den internasjonale traktaten om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk*)

Kongen kan gi forskrift om gjennomføringen av traktat 3. november 2001 om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk i norsk rett. Forskriften kan gi nærmere presiseringer og unntak fra bestemmelsene i dette kapitlet.

§ 61a. (*tilgang til og utnyttelse av tradisjonell kunnskap knyttet til genetisk materiale*)

Det skal legges til rette for at urfolks og lokalsamfunns interesser ivaretas og respekteres ved tilgang til og utnyttelse av kunnskap knyttet til genetisk materiale som er utviklet, overført og bevart av et urfolk eller et lokalsamfunn (tradisjonell kunnskap). Kongen kan gi forskrift om at tilgang til og utnyttelse av tradisjonell kunnskap krever samtykke fra urfolket eller lokalsamfunnet og om sanksjoner, herunder regler om vederlag og oppreisning, ved urettmessig tilgang og utnyttelse. Kongen kan bestemme at forskrift gitt i medhold av annet punktum også skal gjelde for

tradisjonell kunnskap som er utviklet, overført og bevart av urfolk eller lokalsamfunn i en annen stat, forutsatt at tilgang til eller utnyttelse av kunnskapen krever samtykke etter lovgivningen i vedkommende stat.

Tilføyd ved lov 14 juni 2013 nr. 50 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 673).

Kapittel VIII. Myndighet etter loven, tilsyn mv.

§ 62. (myndighet etter loven)

Kongen er øverste myndighet etter denne loven.

Kongen kan bestemme at kommunen er myndighet etter nærmere angitte bestemmelser i eller i medhold av loven. Kongen kan instruere kommunene om utøvelsen av delegert myndighet etter bestemmelser gitt i eller i medhold av kapittel V. Kongen kan bestemme at et særskilt oppnevnt organ er forvaltningsmyndighet for et område vernet med hjemmel i kapittel V.

Miljødirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av kommunen etter denne loven, med mindre annet er bestemt. Fylkesmannen har klagerett over vedtak truffet av kommunen etter delegasjon, og over vedtak som et organ som er særskilt oppnevnt etter annet ledd tredje punktum har fattet på grunnlag av delegert myndighet.

Kongen kan gi forskrift om kommunenes utøvelse av myndighet eller oppgaver etter loven.

Endret ved lover 14 juni 2013 nr. 48 (ikr. 1 juli 2013), 14 juni 2013 nr. 51 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 674).

§ 63. (tilsyn)

Departementet fører tilsyn med miljøtilstanden og med at bestemmelsene gitt i og i medhold av loven blir overholdt. Tilsynsmyndigheten avgjør på hvilke områder det skal føres tilsyn. Tilsynsmyndigheten skal utøve kontroll i et slikt omfang at den kan avdekke regelbrudd.

Under utøvelse av tilsynet skal den som blir kontrollert eller den ansvarlige for virksomheten gi tilsynsmyndigheten nødvendig bistand og opplysninger. Tilsynsmyndigheten kan stanse personer, fartøyer og motorkjøretøyer dersom dette er nødvendig for utøvelsen av tilsynet. Det skal legges vekt på å føre et så effektivt tilsyn som forholdene tilsier med minst mulig belastning for miljøet.

Myndighetene skal gjennom rad, veiledning og opplysning arbeide for å fremme formålene med loven her.

§ 64. (gransking)

Når det er nødvendig for å utføre gjøremål etter loven, skal tilsynsmyndigheten eller politiet ha uhindret adgang til eiendom der det foregår virksomhet som kan påvirke naturmangfoldet, eller der naturmangfoldet kan antas å være påvirket. Tilsynsmyndigheten kan også kreve å få lagt frem og granske dokumenter eller annet materiale som kan ha betydning for gjøremål etter loven.

§ 65. (opplysningsplikt)

Enhver som har eller foretar seg noe som kan påvirke naturmangfoldet, plikter etter pålegg fra tilsynsmyndigheten og uten hinder av taushetsplikt å gi de opplysninger som tilsynsmyndigheten trenger for å utføre sine gjøremål etter denne lov.

Dersom det oppstår skade på naturmangfoldet eller fare for alvorlig slik skade som følge av aktiviteter som reguleres etter denne loven, skal den ansvarlige så fort som mulig varsle myndigheten etter loven, med mindre faren allerede er avverget eller skaden gjenopprettet.

§ 66. (internkontroll)

For å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av loven blir overholdt, kan departementet gi forskrift om internkontroll og internkontrollsystemer.

§ 67. (endring og omgjøring av tillatelser)

Myndigheten etter denne loven kan oppheve eller endre vilkårene i en tillatelse gitt i medhold av loven, eller sette nye vilkår, og om nødvendig kalle tillatelsen tilbake hvis

- a) det er nødvendig for å hindre uforutsette vesentlige skadevirkninger for naturmangfoldet,
- b) skadevirkningene kan minskes uten urimelig kostnad for tiltakshaveren,
- c) ny teknologi gjør det mulig å redusere ulempene for naturmangfoldet vesentlig,
- d) omgjøring eller endring er nødvendig for å nå kvalitetsnormer fastsatt etter § 13,
- e) tiltakshaveren overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av loven, og overtredelsen er betydelig, gjentar seg eller vedvarer, eller
- f) det for øvrig følger av ellers gjeldende omgjøringsregler.

Tillatelse kan i alle tilfeller tilbakekalles eller endres når det er gått ti år etter at den ble gitt. Myndigheten kan lempe på begrensninger og vilkår i en tillatelse dersom erfaring viser at det kan skje uten skadevirkninger av betydning for naturmangfoldet.

Ved avgjørelser etter første og annet ledd skal det tas hensyn til kostnadene en endring eller omgjøring vil medføre for tiltakshaveren og de fordeler og ulemper endring eller omgjøring for øvrig vil medføre.

§ 68. (miljøvedtaksregister)

Kongen kan gi forskrift om opprettelse av et miljøvedtaksregister og plikt til å føre inn vedtak i registeret. Registeret skal bl.a. omfatte vedtak etter §§ 24 femte ledd, 34 første ledd, 45 første og annet ledd, 48 første ledd og vedtak som nevnt i 56 første ledd første punktum.

Kapittel IX. Håndheving og sanksjoner

§ 69. (retting og avbøtende tiltak)

Myndigheten etter loven kan pålegge den ansvarlige å rette eller stanse forhold som er i strid med loven eller vedtak med hjemmel i loven.

Den som ved å overtre loven eller vedtak med hjemmel i loven forårsaker fare for forringelse av naturmangfoldet, skal sette i verk tiltak for å forhindre at slik forringelse skjer. Har forringelsen allerede inntrådt, gjelder plikten hindring av ytterligere forringelse og – om mulig – gjenoppretting av den tidligere tilstand for mangfoldet ved oppsamling, rydding, fjerning, planering eller andre egnede tiltak. Tiltak som i seg selv kan medføre miljøforringelse av noen betydning, skal bare iverksettes etter samtykke av myndigheten etter loven eller pålegg etter første ledd.

Plikten til forebygging, utbedring og gjenoppretting gjelder ikke i den utstrekning det i lys av kostnadene og virkningene av tiltakene, miljøvirkningene av overtredelsen og overtrederens skyld og økonomiske stilling, ville være særlig urimelig.

Tiltak etter denne paragrafen kan gå ut på avlaving av fremmede organismer som overtredelsen gjelder, eller tilbakeføring av levende organismer til opprinnelsesstedet.

§ 70. (uforutsette miljøkonsekvenser av lovlig virksomhet)

Dersom det viser seg at tiltak i samsvar med loven eller vedtak i medhold av loven medfører vesentlige uforutsette konsekvenser for naturmangfoldet, skal den ansvarlige treffe rimelige tiltak for å avverge eller begrense skader og ulemper. Når det kan skje uten særlig ulempe for den ansvarlige, kan myndighetene gi pålegg om gjenoppretting av den tidligere tilstand for mangfoldet.

Myndigheten etter loven kan pålegge den ansvarlige innen en fastsatt frist å utføre tiltak som nevnt i første ledd. Når det kan skje uten særlig ulempe for den ansvarlige, kan myndigheten gi pålegg om gjenoppretting av den tidligere tilstand for mangfoldet.

§ 71. (direkte gjennomføring)

Blir et pålegg som inneholder krav som nevnt i § 69 første ledd eller § 70 annet ledd ikke etterkommet av den ansvarlige, kan myndigheten etter loven sørge for iverksetting av tiltakene. Myndigheten etter loven kan også sørge for iverksetting av tiltakene dersom disse haster av hensyn til naturmangfoldet, eller det ikke kan påvises en ansvarlig.

Utgifter til tiltak etter første ledd kan kreves dekket av den ansvarlige. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 72. (bruk av andres eiendom ved gjennomføring av tiltak)

Er det nødvendig for gjennomføring av tiltak etter §§ 69, 70 eller 71, kan det gjøres bruk av den ansvarliges eiendom eller – om nødvendig – andres faste eiendom.

Blir det etter første ledd gjort bruk av andres faste eiendom, skal vedkommende ha erstatning av den ansvarlige for tap som skyldes skade og ulempe. Staten innestår for beløpet.

Er det nødvendig for å gjennomføre skjøtselstiltak etter § 47 kan myndighetene etter loven benytte motorferdsel på fast eiendom som ikke inngår i verneområdet.

§ 73. (tvangsmulkt)

For å sikre at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven blir gjennomført, kan myndigheten etter loven fatte vedtak om tvangsmulkt.

Tvangsmulkt kan fastsettes når overtredelse av en bestemmelse er oppdaget. Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den ansvarlige oversitter den frist for retting av forholdet som myndigheten etter loven har fastsatt. Tvangsmulkt kan fastsettes på forhånd dersom særlige grunner tilsier det, og løper da fra en eventuell overtredelse tar til. Det kan fastsettes at tvangsmulkten løper så lenge det ulovlige forhold varer, eller at den forfaller for hver overtredelse. Tvangsmulkt løper likevel ikke dersom etterlevelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige. Tvangsmulkt kan fastsettes som løpende mulkt eller engangsmulkt.

Tvangsmulkt pålegges den ansvarlige for overtredelsen. Er overtredelsen skjedd på vegne av et selskap eller en annen sammenslutning, en stiftelse eller et offentlig organ, skal tvangsmulkten

vanligvis pålegges dette. Er tvangsmulkt pålagt et selskap som inngår i et konsern, kan påløpt tvangsmulkt også inndrives hos morselskap.

Departementet kan frafalle påløpt tvangsmulkt. Avgjørelsen regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

§ 74. (miljøerstatning)

Den som overtrer bestemmelser i eller i medhold av denne loven eller bestemmelser som tjener til gjennomføring av mål og prinsipper i loven, skal etter pålegg fra myndigheten etter loven betale miljøerstatning til staten.

Avgjørelse av om pålegg skal gis og fastsetting av miljøerstatningens størrelse, skjer etter en samlet vurdering av de aktuelle miljøverdienes betydning, miljøskadens eventuelle omfang og varighet, sanksjoner pålagt overtrederen og omstendighetene for øvrig. Kongen kan gi forskrift om forenklet pålegg etter fastsatte satser for bestemte overtredelser.

Pålegg om miljøerstatning regnes som et enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Pålegg om miljøerstatning er tvangsgrunnlag for utlegg. Erstatningskravet kan også tas opp i straffesak. Blir erstatningskravet brakt inn for retten i straffesak, sivil søksmål eller ved klage over utleggsforretning, kan retten prøve erstatningskravet fullt ut. Underretning om pålegg skal gi opplysning om reglene i leddet her.

Departementet kan frafalle kravet på miljøerstatning. Avgjørelsen regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Miljøerstatning etter denne loven ilegges ikke hvis det ilegges erstatning etter genteknologiloven eller forurensningsloven.

At noen er ilagt miljøerstatning, er ikke til hinder for illeggelse av sanksjoner som f.eks. overtredelsesgebyr.

§ 75. (straff)

Med bøter eller fengsel inntil ett år straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i eller i medhold av §§ 15 til 18, §§ 20 til 22, § 24 første ledd bokstav a og b, § 25, § 26, § 28 annet til fjerde ledd, §§ 29 til 31, §§ 34 til 39, §§ 45, 54, 55, §§ 58 til 61, § 63 annet ledd første punktum, §§ 64 til 69 eller pålegg etter § 70. På samme måte straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i forskrifter eller i enkeltvedtak som nevnt i § 77 første punktum.

Grov overtredelse av første ledd straffes med bot eller fengsel inntil tre år. Ved avgjørelsen av om overtredelsen er grov, legges særlig vekt på om den har medført eller voldt fare for betydelig skade på naturmangfoldet, om skaden på naturmangfoldet må anses uopprettelig, graden av skyld, og om overtrederen har truffet forebyggende eller avbøtende tiltak.

Dersom en overtredelse av en eller flere av bestemmelsene som nevnt i første ledd samtidig innebærer overtredelse av andre lovers regler, gjelder naturmangfoldlovens regler om straff bare i den utstrekning tilsvarende straff ikke er hjemlet i vedkommende lov.

Endret ved lov 10 aug 2012 nr. 62.

Kapittel X. Avsluttende bestemmelser

§ 76. (ikrafttreden)

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.¹ Kongen kan fastsette at loven skal tre i kraft til forskjellig tid for forskjellige bestemmelser eller forskjellige grupper av organismer.

¹ Fra 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 704 med unntak av kapittel IV og § 78 nr. 7, endringene i viltloven § 26 nr. 9 og § 47, nr. 8, endringene i lakse- og innlandsfiskeoven § 8 og § 9 og nr. 15, endringen i havressursloven § 7. Ved res. 7 jan 2011 nr. 10 er nr. 15, endringen i havressursloven § 7, satt ikr. 1 feb 2011. Ved res. 25 jan 2013 nr. 72 er § 28, § 30, § 31 og § 32 satt ikr. 1 juli 2012 for utenlandske treslag.

§ 77. (overgangsbestemmelser)

Beslutninger om delegering av myndighet, forskrifter eller enkeltvedtak med hjemmel i bestemmelser som oppheves eller endres ved denne loven, står fortsatt ved lag inntil Kongen bestemmer annet. § 48 gjelder også for eldre vernevedtak. § 34 fjerde ledd og § 36 annet ledd gjelder også for eldre vedtak om oppretting av verneområder. For en eier eller rettighetshaver som har fått områder vernet som nasjonalpark eller landskapsvernområde og der den ordinære fristen for å fremsette krav om erstatning ikke har gått ut 1. januar 2002, reguleres spørsmålet om erstatning av §§ 50 og 51 i denne lov. Kongen kan gi forskrifter med overgangsbestemmelser for tilpasning fra tidligere lovgivning til loven her.

Endret ved lov 14 juni 2013 nr. 51 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 14 juni 2013 nr. 674).

§ 78. (endringer i andre lover)

— — —

7. Lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet endres slik:

§ 26 -- og [nr.] 9 oppheves.

§ 47 oppheves.

8. Lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v. endres slik:

§§ 8 og 9 oppheves.

— — —

106/13 Videreføring av IDE-prosjektet

Arkivsak-dok. 13/00645-1
Arkivkode. 031
Saksbehandler Helge Høve

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	106/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

1. IDE-prosjektet videreføres i en ny fase fra 2. halvår 2014 med 1 årsverk med samme organisasjonsmodell som nåværende prosjekt.
2. Ibestad kommune søker Troms fylkeskommune om å kunne disponere tilskuddet for 2014 til drift av fortsettelse av IDE-prosjektet over en periode på 3 år, og at ekstratildeling av næringsfondsmidler videreføres utover prosjektperioden.
3. Under forutsetning av at finansiering er avklart, lyses stilling som IDE-minister ut som en prosjektstilling på 3 år. Etter 1 år skal styret i IDE-prosjektet ta stilling til om stillinga skal omgjøres til en fast stilling.
4. Kommunestyret går inn for å disponere ekstra ca 160.000 driftskroner til IDE-prosjektet fra 2014 slik at driftsmidler utgjør 300.000 kroner hvert år.
5. Kommunestyret går inn for å disponere 100.000 kroner fra næringsfondet – regionale tiltak.

Vedlegg:

1. Notat fra IDE-prosjektet

Kort beskrivelse av saken

IDE-prosjektet som også omtales som omstillingsprosjektet, går nå inn i sitt 5 og siste år. Fylkeskommunen gir tilskudd til 2. halvår 2014. Det er i dag 1,5 årsverk i prosjektet. IDE-minister har sagt opp og fratrer fra 01.12.2013. Kommunestyret må behandle en eventuell videreføring av prosjektet når fylkeskommunens tilskudd opphører.

Fakta i saken

Opprinnelig var fylkeskommunens tilsagn på 3 år. Dette er blitt forlenget med 1 ordinært år og 1 år til avslutning.

Styret i IDE-prosjektet har i møte 10.09.2013 anbefalt at prosjektet videreføres i kommunal regi med visse forutsetninger, jfr. vedlegg.

Kommunestyret må vurdere om prosjektet skal videreføres og hvordan prosjektet skal organiseres i eventuell videreføring.

Vurdering

1. Videreføring av prosjektet

I notatet har IDE-prosjektet vært kreativ for å finne finansiering for en videreføring. Uansett i hvilken form prosjektet videreføres vil det kreve en bevilgning fra kommunens driftsbudsjett. Dersom de forutsetninger som er lagt til grunn innfris, så vil det kreve en økt bevilgning på ca 160.000 kroner i tillegg til bevilgning i 2013. I tillegg er det forutsatt at kommunen får tilsagn om til sammen 600.000 kroner i prosjektmidler i 3 års perioden. Videre er det forutsatt å disponere 100.000 kroner fra næringsfondet – regionale tiltak i 2014. Det vil være en utfordring å klare å få alle finansieringsposter på plass. Dersom dette lykkes, og 160.000 driftskroner blir den reelle inngangsbillett, så er dette et lavt beløp for å videreføre prosjektet. Rådmannen vil derfor tilrå å videreføre prosjektet dersom forutsetningene innfris. Det er to viktige forhold som kommunen må søke fylkeskommunen om:

- 1) Adgang til å disponere tilskuddet for 2014 over flere år.
- 2) Å videreføre ekstratildeling av næringsfondsmidler på 300.000 kroner utover 2014. Disse midlene inngår i finansieringa.

Dersom disse forhold innfris, må kommunestyret ta stilling til i hvilken form prosjektet skal videreføres. Rådmannen ser en rekke fordeler med at prosjektet er fristilt kommunens ordinære administrasjon. Det medfører blant annet at flere trekkes med og bidrar i arbeidet, det kan være litt enklere beslutningsveier og prosjektet står friere i sitt arbeid. Ulempen vil være at prosjektet vil være svært avhengig av prosjektleder (IDE-minister) for utvikling og framdrift. Rådmannen tilrå at prosjektet videreføres, men at målsettinger, organisering, styre og arbeidsform evalueres. Nåværende prosjekt må under alle omstendigheter avsluttes i henhold til forutsetninger i tilskudd fra Troms fylkeskommune. Dersom vi lykkes med å sikre videreføring, bør nåværende IDE-minister utarbeide en sak om nytt prosjekt til politisk behandling.

2. Stillingsressurs

I tilrådommen fra styret for IDE-prosjektet foreslås det å videreføre prosjektet med 1,5 årsverk. Rådmannen tilrå at prosjektet videreføres med 1 årsverk. Årsaken er at det vil redusere utgiftene og medføre at finansieringa blir sikrere. Dersom prosjektet videreføres med kun 1 årsverk, kan vi likevel gjennomføre prosjektet dersom en eller flere av finansieringskildene bortfaller. I tillegg til IDE-prosjektet har kommunen et årsverk som næringsutvikler. Selv om det har vært ustabilitet i stillingen som næringsutvikler og at den delvis utfører driftsoppgaver i tilknytning til næringsarbeidet, vil det være en ressurs i næringsarbeidet i tillegg til IDE-prosjektet. Med ny næringsutvikler på plass fra oktober er det grunn til å håpe på stabilitet i stillinga, noe som vil være en styrke for næringsarbeidet.

3. Rekruttering av ny IDE-minister

Dersom prosjektet ikke videreføres utover prosjekt- og avslutningsperioden, vil vi kunne ansette ny IDE-minister i ca 1 år. Erfaringsmessig vil det komme flere og bedre kvalifiserte søkere til lengre prosjektstillinger. Rekrutteringsmessig vil fast stilling være klart best. Avklaring i pkt. 1 vil bestemme ansettelsesperiode for ny IDE-minister. Dersom pkt. 1 avklares på en positiv måte, vil stillingen kunne utlyses som et 3-årlig prosjekt. For å tiltrekke seg de beste søkere, vil rådmannen tilrå at vi legger inn en mulighet for å vurdere fast tilsetting etter 1 år. Da vil vi både ha avklart økonomien i prosjektet, og framdrift og utvikling i det nye prosjektet.

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

Ingen konsekvenser.

Personell

Ikke vurdert utover det som står i saksframlegget

Økonomi

Utredet i saksframlegget.

Rådmannens konklusjon

Til tross for usikkerhet med hensyn til finansiering på både kort og lang sikt tilrås rådmannen at prosjektet fortsettes når nåværende prosjektperiode avsluttes.

Vedlegg til sak

Notat fra
IDE-prosjektet til råd

SAL 106/13
V1

Fra
IDE-prosjektet

Til
Rådmann

Dato
10 sept. -13

Ide-prosjektet – Innstilling angående videreføring av prosjektet

1. Innledning

Ide-prosjektet viser til tilsagnsbrev "omstillingsprosjektet i lbestad år 5 og 6".
lbestad kommune er her innvilget tilsagn på kroner 1 378 000,- for prosjektperiode
01.08.2013 – 01.08.2014. Tilsagnet er gyldig til 30.11.2014.

I tilsagnet er det beskrevet følgende særvilkår – tilsagnsmidler RUP:

- Det skal i løpet av andre halvår 2013 foreligge milepælsplan/plan for avslutning og innfasing/videreføring av prosjektaktiviteter i kommunens ordinære drift.
- Anmodning om sluttutbetaling skal inneholde en samlet sluttrapport/oppsummering for omstillingsprosjektet som helhet, for hele prosjektperioden (år 1-5).

2. Drøfting

Ide-prosjektet skal ila 2.halvår 2013 fremme en anbefaling for hvordan prosjektet kan videreføres eller innfases i lbestad kommune.

Omstillingsprosjektet har arbeidet med følgende hovedstrategier:

Næringsutvikling – Stedsutvikling – Innovasjon

Prosjektet har på egenhånd iverksatt flere større prosjekter i kommunen i tillegg til å støtte mange positive utviklingstiltak knyttet mot lag, foreninger og næringsliv. Egenvurderingen fra prosjektet tilsier at prosjektet inneholder en rekke positive elementer og muligheter for kommunen som bør og kan videreføres. Omstillingsprosjektet har vurdert 4 alternative løsninger:

- a. Avslutte prosjektet
- b. Overføre prosjektet inn i kommunal administrasjon
- c. Videreføre prosjektet som nå
- d. Videreføre prosjektet i et regionalt samarbeid.

Alternativ A – Avslutte prosjektet

Dette alternativet innebærer at prosjektet avsluttes ved endt tilsagnsperiode, august 2014. Metoder, prosesser og kontaktnett, samt påbegynte prosjekter avsluttes eller overføres inn i kommunal administrasjon.

Alternativet innebærer endringer for den kommunale administrasjonen ved at den må ta inn i seg de oppgaver og den tekning som preger omstillingsarbeidet. Alternativet vil ikke medføre kostnader for kommunen.

Alternativ B – Overføre prosjektet inn i kommunal administrasjon

Dette alternativet innebærer at prosjektmedarbeideren(e) overføres inn i den kommunale administrasjon. Etter tilsagnets utløp termineres omstillingsstyret og prosjektmedarbeideren(e) inngår i den kommunale stab under rådmannen. prosjektmedarbeideren(e) arbeider her videre med den type saker som prosjektet har fokusert på: Næringsutvikling, stedsutvikling og innovasjon.

Alternativet innebærer en risiko for mindre innovativ tekning og trekkes mer mot et fokus mot daglige kommunale oppgaver. Alternativet vil medføre lønns og prosjektkostnader bekostet av den kommunale administrasjon- økte kostnader ift i dag.

Alternativ C – videreføre prosjektet som i dag

Alternativet innebærer en videreføring av et innovativt og fritenkende prosjekt som er fristilt den kommunale administrasjonen, men ledet av et styre utnevnt av kommunestyret. Metoder, prosesser og kontaktnett videreføres og videreutvikles. Påbegynte prosjekter kan videreføres og videreutvikles, og de potensialer som er skapt kan utnyttes. Nye mulige innovative prosjekter kan også påbegynnes. Eksisterende målsetninger, organisering og metoder bør og skal evalueres, slik at prosjektet fortsatt utvikler seg i positiv retning.

Alternativet vil medføre økte kommunale kostnader til prosjektfinansiering, lønn og prosjektmidler, samt at det forutsettes fortsatt noe ekstern finansiell støtte.

Alternativ D – videreføre prosjektet som et regionalt samarbeid

Alternativet innebærer et justert alternativ C – med en videreføring av prosjektet innrettet i større grad mot regionale samarbeidsprosjekter og nettverk. Prosjektet vil fokusere mer strategisk, regionalt og muligens fylkeskommunalt. Det skal fokuseres mot sterkere nettverksbygging mot utdanningsmiljøer ift hva vi kan tilby og hva vi trenger, Harstadregionens næringsforening og bedriftsnettverk for næringsutvikling, Innovasjon Norge ift bedriftsstøtte, og mulige øvrige offentlige tilskuddsordninger. Kommunen skal i større grad markedsføres i diverse media og (sosiale) nettverk som bo- og arbeidssted.

Alternativet vil i tillegg til økte kostnader for kommunen, medføre en stor andel av arbeidssted/tid utenfor lbestad kommune for prosjektmedarbeideren(e).

Hovedutfordring:

Økonomi er hovedutfordringen ved en videreføring av prosjektet. Prosjektet har finansiert 1,5 prosjektmedarbeider, og har i tillegg hatt diverse prosjektmidler tilgjengelig. Totalt har de årlige budsjett vært på i overkant av kr 1 400 000,-. En videreføring av prosjektet til en lavkostnad med 1,5 prosjektmedarbeider vil koste 0,9 – 1,3 mill kr avhengig av ant prosjektmedarbeidere.

107/13 Organisasjonsgjennomgang (2)

Arkivsak-dok. 12/00956-6
Arkivkode. 034
Saksbehandler Helge Høve

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	107/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

Vedlegg:

1. Rådmannens saksframlegg i sak 65/12 med innstilling til organisasjonsutviklingsprosess
2. Notat fra IDE-prosjektet til rådmannen.

Kort beskrivelse av saken

Rådmannen legger i denne sak fram IDE-prosjektets utredning og innstilling.

Fakta i saken

Kommunestyret behandlet saken i møte 31.01.2013 under sak 5/13 der rådmannens innstilling ikke ble fulgt, og det ble fattet følgende vedtak:

Det etableres en arbeidsgruppe på fire personer bestående av: Ideprosjektet (leder), en fra administrasjon (seksjonsleder), en tillitsvalgt, og en ekstern konsulent med følgende mål for sitt arbeid og med følgende mandat:

Mål

- At ansvar og myndighet er entydig definert og plassert
- En formåls- og kostnadseffektiv organisering
- Vekt på arbeidsmiljø og medarbeidere
- Fleksibilitet og innovasjon
- Vekt på innbyggernes opplevelse og behov levert av organisasjonen

Mandat

1. Foreslå alternative strukturer av lbestad kommunes administrasjon i den hensikt å få til en mer rasjonell drift.
2. Styrke ledelse/lederskap i kommunen.
3. Bedre ivaretagelse av personellressursen i kommunen.
4. Bedre ivaretagelse av brukerne/innbyggerne.
5. Foreslå tiltak for å skape rom for en bedre langsiktig planlegging i kommunen. Herunder kan også interkommunale tiltak vurderes.

6. *Bedre samordning/effektivisering internt og mellom seksjonene, samt eventuelle andre samarbeidsparter.*
7. *Det etableres en referansegruppe bestående av formannskapet. Det gjennomføres minimum 2 referansemøter der referansegruppen gis en reel mulighet til å komme med innspill underveis i prosessen.*
8. *Forslagene ferdigstilles medio oktober, slik at resultatene kan behandles politisk ultimo november 2013*

Rådmannen har fulgt opp saken ved å sørge for at det ble oppnevnt en person fra administrasjonen til arbeidsgruppen.

I vedlagte notat fra IDE-prosjektet gjennomgås prosjektet fram til d.d. Styret for IDE-prosjektet har behandlet saken i møte 10.09.2013 og anmodet om en ny politisk gjennomgang av oppdraget og et eventuelt nytt oppdrag med justerte frister og mandat.

Vurdering

Rådmannen legger fram styret for IDE-prosjektets forslag til videre framdrift uten nærmere vurdering og innstilling.

Helse og miljø, personell og økonomi

Saken i seg selv har ingen konsekvenser for HMS, personell og økonomi, men eventuelle vedtak som følge av organisasjonsgjennomgang kan få betydning både for alle områdene.

Vedlegg til sak

Organisasjonsgjenn
mgang

Notat fra
IDE-prosjektet til råd

SAK 107/13
V1

Arkivsak-dok. 12/00956-1
Saksbehandler Helge Høve

Saksgang
Formannskapet
Kommunestyret

Møtedato

ORGANISASJONGJENNOMGANG

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet foreslår at kommunestyret fatter følgende vedtak:
Kommunestyret vedtar å gjennomføre en organisasjonsgjennomgang som skissert i saksframlegget.

Vedlegg:

Ingen.

Kort beskrivelse av saken

Som oppfølging av rapport Kommunekompasset gjennomføres det en organisasjonsgjennomgang i Ibestad kommune. Rådmann og IDE-minister har utarbeidet et forslag til tema og organisering av organisasjonsgjennomgangen.

Fakta i saken

Det er flere saker som er under arbeid som derfor ikke tas med i organisasjonsgjennomgangen:

- Det er et mål i budsjettet skal det skal gjennomføres medarbeidersamtaler for alle fast tilsatte medarbeidere i kommunen.
- Det skal gjennomføres bruker- og medarbeiderundersøkelser i skolen og barnehagene i 2013 og deretter annet hvert år.
- Planstrategi er under behandling
- Kommuneplanens samfunnsdel er startet.
- Revidert delegasjonsreglement blir lagt fram i 1. kvartal 2013.
- Nytt økonomisystem skal anskaffes i 2013.

Vurdering

En organisasjonsgjennomgang vil være omfattende. Rådmannen foreslår derfor å dele prosessen i 5 forskjellige tiltak. Dette vil medføre at tiltakene kan gjennomføres uavhengig av hverandre – eks. vil ikke utfordringer som medfører forsinkelse for et tiltak forsinke de øvrige tiltak. Følgende opplegg for en organisasjonsgjennomgang foreslås:

Bakgrunn:

Regnskap, budsjett og økonomiplan viser at det ikke er balanse mellom utgifter og inntekt i Ibestad kommune. Denne ubalanse vil øke framover dersom det ikke iverksettes gjennomgripende tiltak.

Mål med organisasjonsgjennomgang:

Organisasjonsgjennomgang skal medføre enten høyere kvalitet på tjenesteyting og forvaltning eller reduserte driftskostnader. Likevel kan høyere kvalitet medføre økte kostnader, men totalt skal organisasjonsgjennomgangen medføre reduserte kostnader.

Forutsetning:

Kommunestyret stiller de økonomiske ressurser som er nødvendig til disposisjon for å gjennomføre organisasjonsgjennomgangen.

Det skal være medvirkning fra tillitsvalgte, medarbeidere og brukere i prosessene.

Styringsgruppe/rapportering:

Rådmannen skal rapportere framdrift til hvert formannskapsmøte inntil alle delprosjekter er gjennomført. Formannskapet kan fortløpende vedta korrigeringer av retning.

Tiltak:

Det skal gjennomføres følgende tiltak:

1. Vurdering av kommunens organisasjonsstruktur

Det skal gjennomføres en evaluering/vurdering av kommunens organisasjon.

Mandatet skal være å vurdere følgende:

- ✓ *Kommunens organisasjon i nivåer (2-3 nivåmodeller)*
- ✓ *Antall seksjoner*
- ✓ *Plassering av oppgaver mellom seksjonene*
- ✓ *Nye oppgaver som kommunen skal løse*
- ✓ *Oppgaver kommunen ikke skal løse*
- ✓ *Sentral/desentralt løsning av stabsoppgaver*
- ✓ *Arkivorganisering (sentral/desentral)*
- ✓ *IKT-løsninger som effektiviseringstiltak*
- ✓ *Lederansvar/lederutvikling*
- ✓ *Oppgave som kan løses gjennom interkommunalt samarbeid*

Rådmannen er ansvarlig for gjennomføringen. Det skal være bred medvirkning fra ansatte og tillitsvalgte i prosessen. Det kan engasjeres ekstern bistand dersom rådmannen finner det nødvendig.

Rådmannen skal legge fram rapport innen 01.05.2013.

2. Skolestruktur

Rådmannen utreder og fremmer en sak til formannskapet 29. november om fysisk organisering av den kommunale skolen. Framdrift vil avhenge av politisk vedtak i saken. Dersom kommunestyret vedtar å gå videre med arbeidet for å samle den kommunale skolen i et bygg, trer kommunens byggekomite inn som byggekomite for gjennomføringen av prosjektet supplert med representanter for skolens organer.

Rådmannen legger fram en sak til politisk behandling der de økonomiske, faglige og driftsmessige forhold er utredet innen 01.03.2013.

3. Barnehage

Basert på at kommunen har høye utgifter pr barn til drift av barnehage utredes framtidig barnehagestrukturen i kommunen. Følgende alternativer skal utredes:

- a. Utbygging av Hamnvik barnehage slik at alle barn får plass der*
- b. Fortsatt to barnehager i kommunen – lokalisering.*
- c. Behov for barnehage på Sørrollnes ved bosetting av barnefamilier.*
- d. Annen organisering av barnehage tilbud.*

Rådmannen legger fram utredning med tilrådning innen 01.10.2013.

4. Omsorg

Omsorg er kommunens største enhet og som teoretisk derfor kan være størst mulighet for både økte og reduserte utgifter. Det gjennomføres en utredning om drift og struktur. Aktuelle tema for en utredning skal være:

- a. Forholdet institusjonsdrift/hjemmebasert drift/omsorgsboliger*
- b. Terskler for å få et kommunalt tilbud*
- c. Turnus – nye muligheter*
- d. Rekruttering av medarbeidere.*

Rådmannen engasjerer ekstern bistand til en slik utredning.

Rådmannen legger fram utredning med tilrådning innen 01.07.2013.

5. "Teknisk"

Det gjennomføres en utredning av en felles driftsenhet for kommunens tekniske drift, Ibestad Eiendom AS tekniske drift og Ibestad Fellesråds teknisk drift.

Rådmannen engasjerer ekstern bistand til en slik utredning.

Rådmannen legger fram utredning med tilrådning innen 01.10.2013..

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

En organisasjonsgjennomgang vil nødvendigvis føre til endringer som kan oppfattes som både positive og negative av medarbeidere. Derfor er det viktig med medvirkning i prosessen.

Personell

Personellet er kommunens viktigste og dyrest ressurs. Da utgiftene må reduseres vil det medføre at det blir færre ansatte i Ibestad kommune som følge av organisasjonsgjennomgangen.

Økonomi

Det forutsettes å kjøpe en del ekstern kompetanse til organisasjonsgjennomgangen. Kommunestyret må derfor stille midler til disposisjon for å gjennomføre arbeidet.

Rådmannens konklusjon

Rådmannene er positive til en organisasjonsgjennomgang.

SAK 107/13
V2

Fra
IDE-prosjektet

Til
Rådmann

Dato
10 sept. -13

Organisasjonsgjennomgang Ibestad kommune- forslag til innstilling til formannskapet

1. Innledning

Ide-prosjektet viser til:

- a. Kommunestyrevedtak 5/13 der kommunestyret vedtar å gjennomføre en organisasjonsgjennomgang i Ibestad kommune ledet av IDE-prosjektet.
- b. Orienteringssak for formannskapet 17. juni-13, angående "mandat og framdrift" hvor prosjektleder Terje Andreassen orienterer om prosjektet. Prosjektet var planlagt påbegynt medio august-13.
- c. Orienteringssak for kommunestyret 27. juni -13, hvor Ide-styret v/styreleder orienterer om at man har sett seg nødt til å utsette prosjektet på grunn av kapasitetsproblemer.
- d. Orienteringssak for kommunestyret 29.aug-13, hvor prosjektleder Terje Andreassen orienterer om bakgrunnen for utsettelse av prosjektet.

2. Drøfting

Kommunestyrevedtak 5/13 gir rammene for organisasjonsgjennomgangen. Vedtaket innebærer en omfattende og gjennomgripende prosess og skal ende opp i en anbefaling ferdigstilt medio oktober 2013, og klar for politisk behandling ultimo november 2013.

Omstillingsprosjektet anbefalte i kommunestyret 27.juni en utsettelse av organisasjonsgjennomgangen. Årsaken til dette var at det ikke vil være mulig for omstillingsprosjektet å løse oppgaven innen for det mandat og den tidsfrist som er angitt, uten at dette går på bekostning av andre og mer presserende oppgaver.

Bakgrunnen for anbefalingen ble ytterligere utdypet i kommunestyret 29.august:

1. Rådmann fraværende inntil medio sept og bør være tilstede ved en organisasjonsgjennomgang som gjelder den organisasjon han er leder for.
2. Omstillingsprosjektet må (aug-sept)prioritere framdrift i andre pågående prosjekter (mineraler Rolla og Havneutbygging Sørrollnes). Blant annet har disse prosjektene krevd betydelig arbeidskapasitet også 1.halvår 2013.
3. Omstillingsprosjektet går inn i en ny fase – avslutning. Planleggingen av dette må prioriteres av prosjektet. Ref krav fra Troms fylkeskommune i tilsagnet for år 5 skal det foreligge en plan ila 2.halvår 2013.

4. Troms fylkeskommune, Maximate (konsulentttjeneste som støtter bla flere omstillingskommuner) og KS konsulent er kritisk til at omstillingsprosjektet er hovedansvarlig for gjennomføringen av et slikt prosjekt.
En utledet anbefaling fra de eksterne instanser (som alle har mer eller mindre erfaring fra slike prosesser) er at en organisasjonsgjennomgang normalt sett bør gjennomføres enten som:
 - a. Prosess ledet av ansvarlig leder (rådmann), eller
 - b. Ved bruk av ekstern konsulentttjeneste.
5. I tillegg til de forhold som tidligere er nevnt, har prosjektleder omstillingsprosjektet sagt opp sin stilling med virkning fra 30.november 2013.

Summen av de overnevnte forhold tilsier at det vil være vanskelig for Ide-prosjektet å lede organisasjonsgjennomgangen innenfor det mandat og de frister som er beskrevet i kommunestyrets vedtak.

3. Avslutning

Ide-prosjektet vil ikke kunne gjennomføre organisasjonsgjennomgangen innen den tidsfristen som er gitt i kommunestyrevedtaket.

Ide-prosjektet anmoder om en ny politisk gjennomgang av oppdraget og et eventuelt nytt oppdrag med justerte frister og mandat.

108/13 Tilstandsrapport for grunnskolen i lbestad kommune 2012-2013

Arkivsak-dok. 11/01469-13
Arkivkode. B
Saksbehandler Dag Indresand

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	108/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

Kommunestyret tar tilstandsrapporten for grunnskolen 2012-13 til etterretning.

Vedlegg:

1. Tilstandsrapporten

Kort beskrivelse av saken

En beskrivelse av situasjonen i lbestad skole etter at de nasjonale målingene forrige skoleår er avsluttet.

Fakta i saken

Kommunestyret skal som skoleeier ifølge opplæringslovens §13-10 holdes orientert om tilstanden i skolen. Paragrafen sier bl.a. følgende om ansvarsomfang:

Kommunen har etter § 2-12 i opplæringsloven ansvaret for at kravene i opplæringsloven og forskriftene til loven blir oppfylt, under dette å stille til disposisjon de ressurser som er nødvendig for at kravene skal kunne oppfylles.....

.... Som en del av oppfølgingsansvaret skal det utarbeides en årlig rapport om tilstanden i grunnskoleopplæringen knyttet til høringsresultatet, frafall og læringsmiljø. Den årlige rapporten skal drøftes av skoleeier, dvs. kommunestyret.

Kommunestyret har nettopp hatt skolen som diskusjonstema i og med at rapporten fra 2011/12 ble forsinket lagt fram i juni 2013. Den forrige rapporten hadde med en del parameter som også gjaldt skoleåret 2013/14, så deler av diskusjonen i junimøtet dreide seg også om resultater fra dagens rapport.

Vurdering

Vurdering av rapporten inngår som siste kapittel under emnet Konklusjon.

Følgende forhold skal alltid vurderes:

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

Ikke vurdert

Personell

Ikke vurdert

Økonomi

Ikke vurdert

Rådmannens konklusjon

Rådmannen mener at rapporten tegner et positivt bilde av grunnskolen i lbestad og konstaterer at ressurstilgangen er av en slik art at vi kan opprettholde og ha et læringsmiljø som gir et godt utgangspunkt for faglig gode resultater.

Vedlegg til sak

Tilstandsrapportforgr
unnskolenilbestadkor

Onsdag 4. september, 2013

Tilstandsrapport for grunnskolen i Ibestad kommune 2012-2013

Det er fastsatt i opplæringsloven og privatskoleloven at skoleeiere plikter å utarbeide en årlig rapport om tilstanden i opplæringen. I St.meld. nr 31 (2007-2008) fremgår det at det er viktig at styringsorganene i kommuner og fylkeskommuner har et bevisst og kunnskapsbasert forhold til kvaliteten på grunnopplæringen. Dette er nødvendig for å følge opp utviklingen av sektoren på en god måte.

Disse har ansvar for utarbeidelse av årlig tilstandsrapport:

- Kommuner
- Fylkeskommuner
- Private grunnskoler som er godkjent etter opplæringsloven § 2-12
- Private skoler med rett til statstilskudd

Rapport om tilstanden i opplæringen

Rapporten om tilstanden (tilstandsrapporten) i opplæringen skal omhandle læringsresultater, fravall og læringsmiljø.

Den årlige rapporten skal drøftes av skoleeier dvs. kommunestyret, fylkestinget og den øverste ledelsen ved de private grunnskolene, jf. opplæringsloven § 13-10 andre ledd. Det er fastsatt i privatskoleloven § 5-2 andre ledd bokstav k at styret skal drøfte den årlige rapporten om tilstanden i disse skolene.

Det følger av forarbeidene til bestemmelsene - Ot.prp. nr. 55 (2008-2009) s. 24 - at bestemmelsen er formulert slik at det skal være mulig å tilpasse arbeidet med å utarbeide en årlig tilstandsrapport til det ordinære plan-, budsjett- og rapporteringsarbeidet hos skoleeier.

Nasjonalt kvalitetsvurderingssystem

Tilstandsrapporten er et sentralt element i det nasjonale kvalitetsvurderingssystemet. Regjeringen har fastsatt mål knyttet til læringsresultater, fravall og læringsmiljø som grunnlag for å vurdere kvaliteten i grunnopplæringen, jf. St.meld. 31 (2007-2008). Til de nasjonale målsettingene har regjeringen stilt opp indikatorer som skal gi grunnlag for å vurdere hvor langt skoleeier er kommet i å nå målene.

Krav til innhold i tilstandsrapporten

Tilstandsrapporten skal som et minimum omhandle læringsresultater, fravall og læringsmiljø, men kan bygges ut med annen omtale som skoleeier mener er formålstjenlig ut fra lokale behov. Det er data fra Skoleporten som hovedsakelig skal benyttes som grunnlag for skoleeiers vurdering av tilstanden, men det følger av St.meld. nr. 31 (2007-2008) at skoleeiere og skoler oppfordres til å føre opp konkrete målsettinger for hva de skal oppnå innenfor de målområder som er satt opp.

Det følger av Ut.prp. nr. 55 (2008-2009), s. 24, at tilstandsrapporten skal inneholde vurderinger knyttet til opplæringen av barn, unge og voksne. De dataene som er tilgjengelige i Skoleporten, inneholder ikke særskilt data om voksne, dvs. deltakere som får opplæring etter opplæringsloven kapittel 4A. I vurderingen hvorvidt voksnes rettigheter ivaretas på områdene læringsresultater, fravær og læringsmiljø, må skoleeieren derfor benytte andre kilder for datainnhenting.

I St.meld. nr.16 (2006-2007) fremgår det at tidlig innsats er vesentlig for å bedre elevenes ferdigheter og faglige utvikling. Kartlegging av elevenes ferdighetsnivå må følges opp med tiltak for dem som har behov for ekstra opplæring fra første stund. Den spesialpedagogiske innsatsen er her sentral. De dataene som er tilgjengelig i Skoleporten, inneholder ikke data om spesialundervisning, og skoleeieren må derfor også på dette området benytte andre kilder for datainnhenting.

Skoleeier står ellers fritt til å utvide innholdet i tilstandsrapporten.

Det generelle systemkravet

Skoleeieres plikt til å utarbeide årlige rapporter om tilstanden i grunnsopplæringen er en del av oppfølgingsansvaret knyttet til det generelle systemkravet (internkontroll), jf opplæringsloven § 13-10 andre ledd og privatskoleloven § 5-2 tredje ledd. Vær oppmerksom på at kravet til internkontroll omfatter alle plikter som påligger skoleeier etter lov og forskrift. Det generelle systemkravet er derfor videre enn det tilstandsrapporten dekker.

Personvern

Tall som lastes direkte inn fra Skoleporten, kan for små enheter inneholde indirekte identifiserbare opplysninger. Dette kan være taushetsbelagte opplysninger etter forvaltningsloven § 13 og/eller personopplysninger etter personopplysningsloven § 2 nr. 1. Tilsvarende vil også kunne gjelde for lokale indikatorer. Det minnes om at disse opplysningene må behandles i tråd med forvaltningslovens og/eller personopplysningslovens bestemmelser.

Merk: Denne versjonen av tilsynsrapporten er på bokmål. Uttrekk av innhold fra Skoleporten, som ikke finnes på begge målformer, kan likevel være på nynorsk.

Innhold

1. Hovedområder og indikatorer	5
1.1. Elever og undervisningspersonale	5
1.1.1. Lærertetthet.....	5
1.1.2. Antall elever og lærerårsverk.....	6
1.2. Læringsmiljø	7
1.2.1. Trivsel med lærerne	7
1.2.2. Mobbing på skolen	9
1.2.3. Faglig veiledning	11
1.2.4. Mestring	12
1.2.5. Faglig utfordring	14
1.3. Resultater.....	15
1.3.1. Nasjonale prøver lesing 5. trinn	15
1.3.2. Nasjonale prøver lesing ungd. trinn	17
1.3.3. Nasjonale prøver regning 5. trinn.....	19
1.3.4. Nasjonale prøver regning ungd. trinn.....	21
1.3.5. Nasjonale prøver engelsk 5. trinn.....	23
1.3.6. Nasjonale prøver engelsk ungd. trinn.....	25
1.3.7. Karakterer - matematikk, norsk og engelsk	26
1.3.8. Grunnskolepoeng	27
1.4. Gjennomføring	28
1.4.1. Overgangen fra grunnskole til VGO	28
1.5. Spesialundervisning.	29
2. System for oppfølging (internkontroll).....	30
3. Konklusjon	31

1. Hovedområder og indikatorer

1.1. Elever og undervisningspersonale

Om Elever og undervisningspersonale

Utdanningsdirektoratet anbefaler skoleeiere å ta med disse indikatorene i tilstandsrapporten:

- tallet på elever og lærerårsverk (sum årsverk for undervisningspersonalet)
- lærertetthet (lærertetthet 1.-7. trinn, lærertetthet 8.-10. trinn)

1.1.1. Lærertetthet

Lærertetthet 1.-7. trinn

Indikatoren viser gjennomsnittlig lærertetthet på 1.- 7. trinn ned på skolenivå. Lærertetthet beregnes med utgangspunkt i forholdet mellom elevtimer og lærertimer, og gir informasjon om størrelsen på undervisningsgruppen. Indikatoren inkluderer timer til spesialundervisning og til andre lærertimer som tildeles på grunnlag av individuelle elevrettigheter.

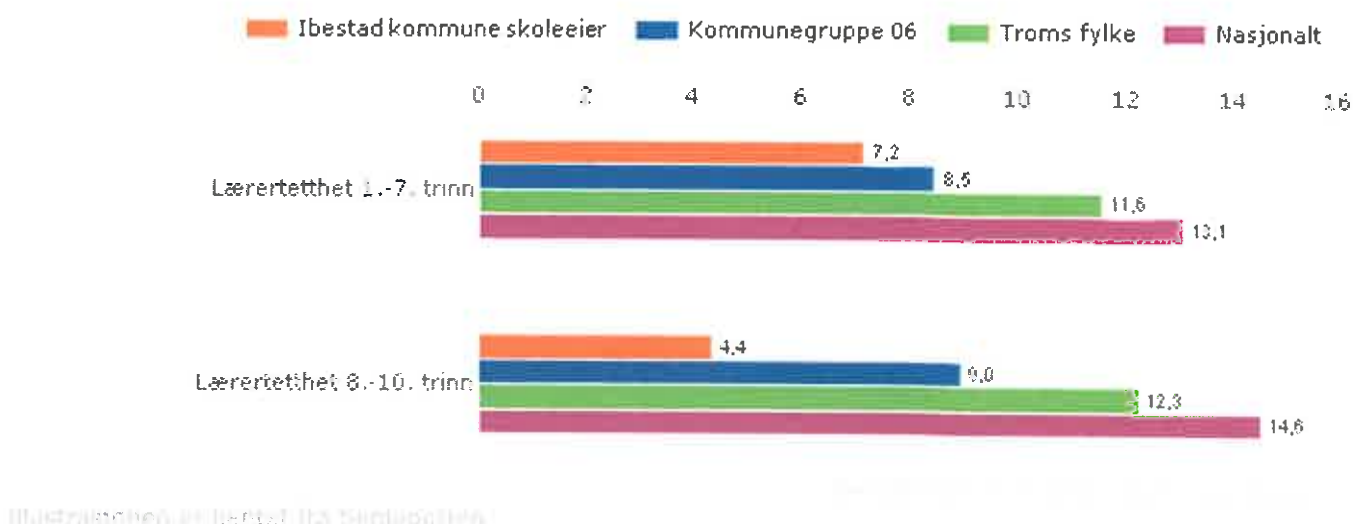
Lærertetthet 8.-10. trinn

Indikatoren viser gjennomsnittlig lærertetthet på 8.-10. trinn ned på skolenivå. Lærertetthet beregnes med utgangspunkt i forholdet mellom elevtimer og lærertimer, og gir informasjon om størrelsen på undervisningsgruppen. Indikatoren inkluderer timer til spesialundervisning og til andre lærertimer som tildeles på grunnlag av individuelle elevrettigheter

Lokale mål

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk

Offentlig | Alle | Begge kjønn | Periode 2012-13 | Grunnskole

Vurdering

Diagrammet viser at Ibestad skole fortsatt har en høy lærertetthet både på barnetrinnet og på ungdomstrinnet. Lærertettheten ligger langt over gjennomsnittet i fylket. Dette at vi fortsatt har en høy lærertetthet skriver seg fra at det fortsatt var gjesteelever på ungdomstrinnet og andelen spesialundervisningstimer var relativt høyt på begge trinn. Lærertettheten vil endre seg radikalt på ungdomstrinnet neste skoleår da timene til spesialundervisning går ned og gjesteelevne forsvinner ut av systemet.

1.1.2. Antall elever og lærerårsverk

Antall elever

Indikatoren opplyser om tallet på elever som er registrert ved grunnskoler per 1. oktober det aktuelle skoleåret. Indikatoren omfatter barn og unge som etter opplæringsloven § 2-1 har rett og plikt til grunnskoleopplæring, og som får denne opplæringen ved en grunnskole. Tallene omfatter ikke voksne elever som får grunnskoleopplæring.

Årsverk for undervisningspersonale

Indikatoren viser sum årsverk for undervisningspersonalet. Summen inkluderer beregnede årsverk til undervisning og beregnede årsverk til annet enn undervisning.

Årsverkene er beregnet ved å dividere årstimer på årsrammen. Det er benyttet 741 timer på barnetrinnet og 656 timer på ungdomstrinnet.

I denne indikatoren inngår følgende delskår: Årsverk til undervisning.

Lokale mål

Ibestad kommune skoleeier | Fordelt på periode

Offentlig | Alle | Begge kjønn | Grunnskole

Indikator og nøkkeltall	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13
Talet på elever	119	129	114	109	111
» Årsverk for undervisningspersonale	21,5	20,9	27,9	22,3	21,5

Ibestad kommune skoleeier, Grunnskole

Vurdering

Det er registrert en liten økning i elevtallet. Antall årsverk er gått ytterligere ned fra forrige skoleår. Dette skyldes innstramming og bortfall av gjesteelever. Ungdomstrinnet har vært fulldelt (3 klasser), mens barnetrinnet har vært 4-delt (men i prinsippet delt i 6 grupper, dvs. 6-delt.)

1.2. Læringsmiljø

Om Læringsmiljø

Alle elever og lærlinger skal inkluderes og oppleve mestring. Skoleeiere og skoleledere er pålagt å gjennomføre Elevundersøkelsen for elever på 7. og 10. trinn og Vg1. Et utvalg av spørsmålene i Elevundersøkelsen er satt sammen til indekser som ligger i Skoleporten. Resultatene fra Elevundersøkelsen vises i en egen rapportportal.

I tilstandsrapporten er disse læringsmiljøindekser obligatoriske:

- trivsel
- mobbing på skolen
- faglig veiledning
- mestring
- faglig utfordring

1.2.1. Trivsel med lærerne

Indeksen viser elevenes trivsel med lærerne knyttet til fag og i hvilken grad elevene opplever at lærerne er hyggelige.

Skala: 1-5. Høy verdi betyr positivt resultat.

Lokale mål

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

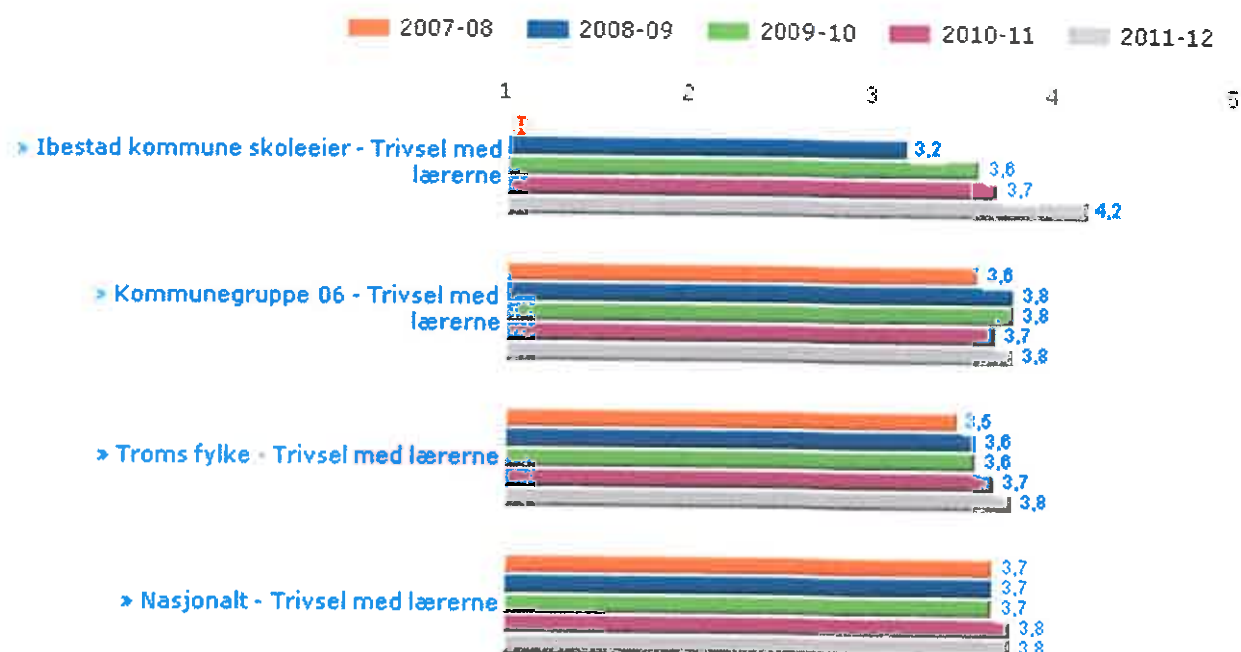
Offentlig | Trinn 7 | Begge kjønn | Grunnskole

Utviklingsplan for Ibestad kommune 2012-2013

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

Offentlig | Trinn 10 | Begge kjønn | Grunnskole

Vurdering

Skolen skal fortsatt legge til rette for økt trivsel i skolehverdagen gjennom tiltak som skaper samhold, virker forebyggende mot mobbing og utestenging. Elevenes sosiale aktiviteter må stimuleres gjennom tiltak i de enkelte klassene; klasseråd, elevkvelder, utflukter mv.

1.2.2. Mobbing på skolen

Indikatoren viser andelen elever som oppgir at de har blitt mobbet de siste månedene.

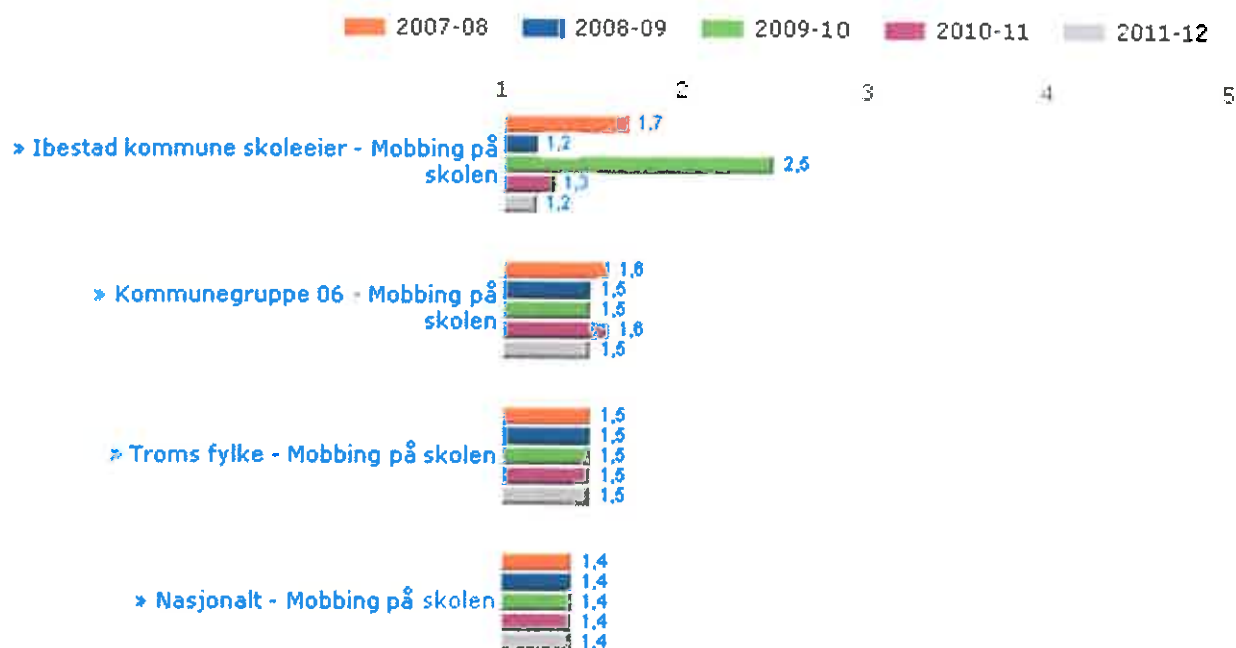
Skala: 1-5. Lav verdi betyr liten forekomst av mobbing.

Lokale mål

Det skal være null toleranse for mobbing i Ibestad skole.

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

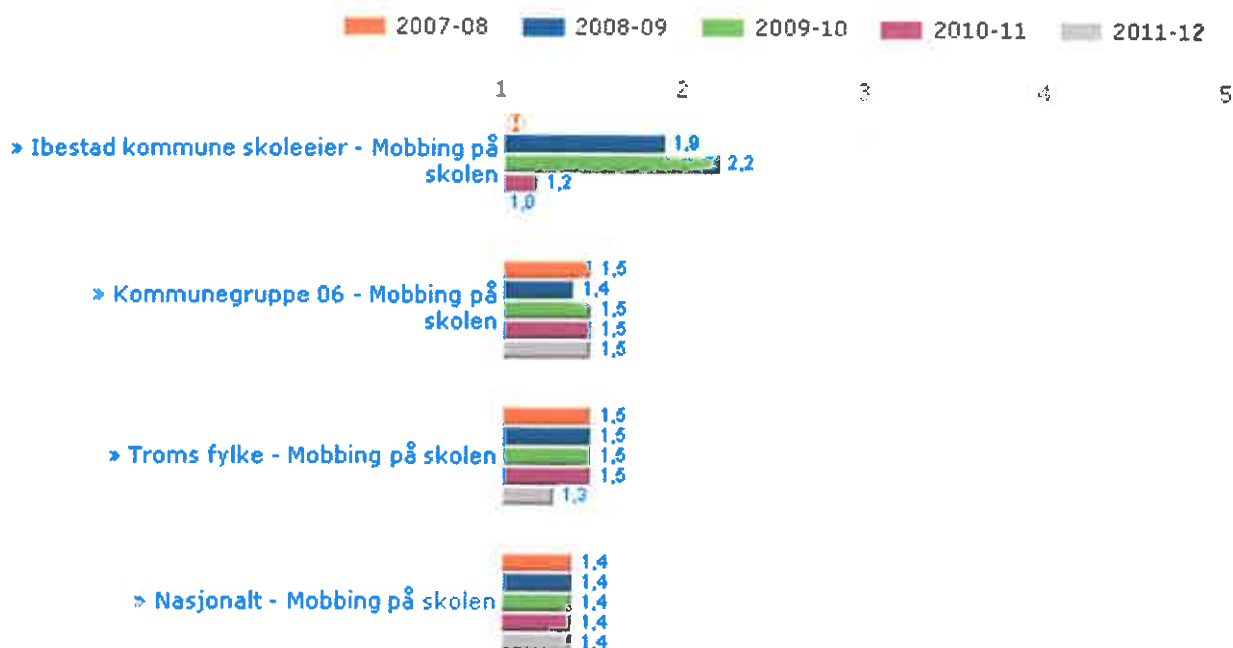
Offentlig | Trinn 7 | Begge kjønn | Grunnskole

Sammenlignet av Ibestad kommune skoleeier

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

Offentlig | Trinn 10 | Begge kjønn | Grunnskole

Sammenlignet av Ibestad kommune skoleeier

Vurdering

Diagrammet viser at det er små forekomster av mobbing, men samtidig viser den at det eksisterer mobbing i Ibestad skole. Samtaler med foresatte, enkeltelever og ansatte har avdekket tilfeller av mobbing. Skolen tar nå tak i dette, og nytilsatt rektor vil i løpet av høste skoleåret 2013/14 vurdere to kvalitetssikringssystemer for elevenes psykososiale miljø. Oppvekst vil legge inn midler til anskaffelse og bruk av det programmet som vi mener passer best for vår skole. Ibestad skole vil satse på forebyggende arbeid for å nå vårt uttalte lokale mål.

1.2.3. Faglig veiledning

Indeksen viser i hvilken grad elevene føler at de får god veiledning. Denne indeksen inkluderer i hvor stor grad de får vite hvordan de kan forbedre seg, og hvilke krav som stilles til det faglige arbeidet.

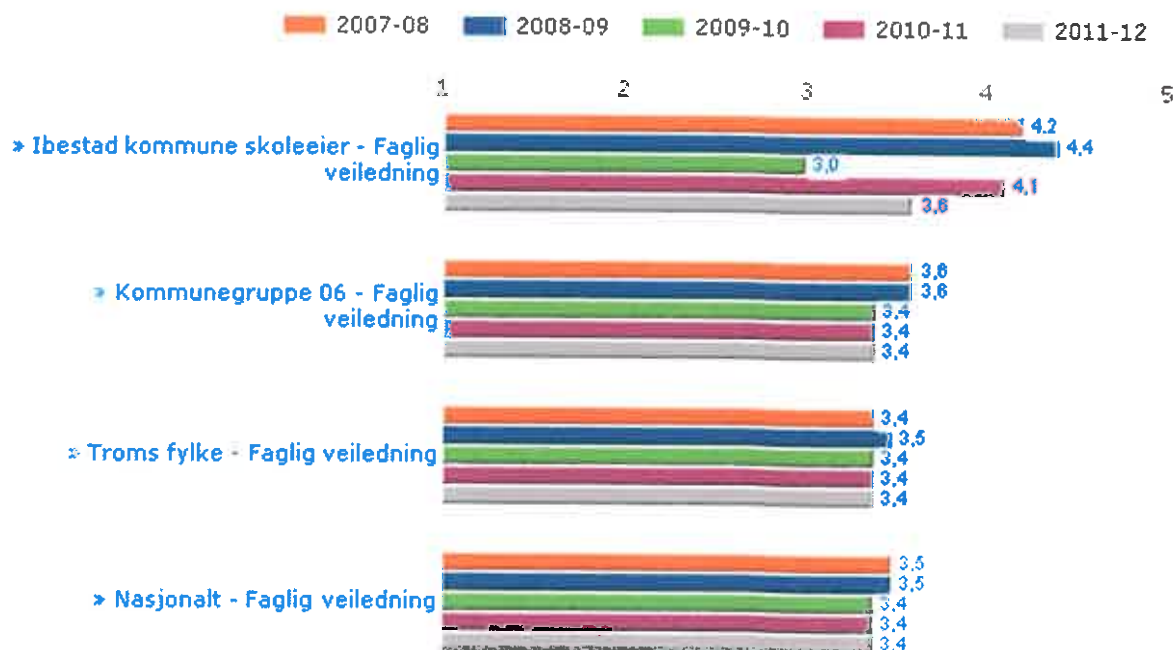
Skala: 1-5. Høy verdi betyr positivt resultat.

Lokale mål

Kommunen må sikre at lærere er faglig oppdaterte i alle grunnskolens fag. Det må stilles midler til samarbeidet kommunene har gjennom IKK for gjennomføring av etterutdanning av lærere og assistenter i skolen.

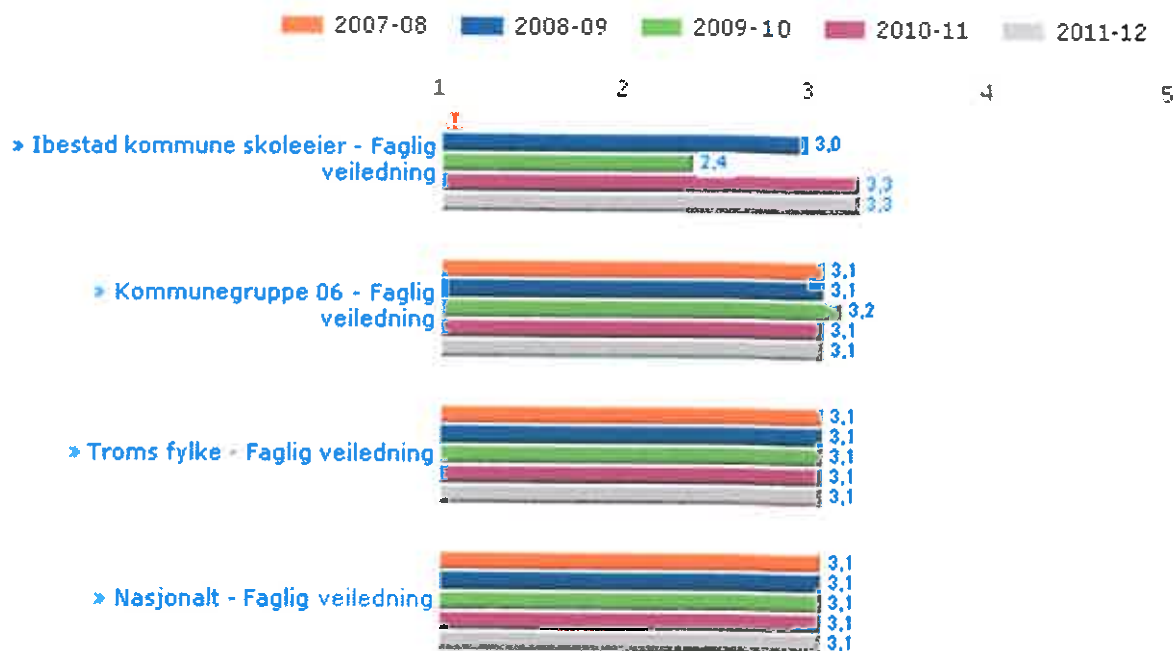
Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

Offentlig | Trinn 7 | Begge kjønn | Grunnskole

Ibestad kommune skoleeier | Sammenlignet geografisk | Fordelt på periode

Offentlig | Trinn 10 | Begge kjønn | Grunnskole

Illustrasjonsbilde for sammenligning av skoleeier og kommunegruppe

Vurdering

Sammenlignet med fylket og kommunegruppen, så ligger vi på gjennomsnittet mht elevenes oppfatning av faglig veiledning fra lærer. Det er imidlertid ikke nok at vi er på høyde med gjennomsnittet. Med den forholdsvis høye lærertettheten mener oppvekstleder at intensiteten i veiledning skal gi seg større utslag enn hva tilfelle viser. Dette er ei utfordring skolen må ta.
Høy lærertetthet = større prioritet på veiledning av alle elevene.

1.2.4. Mestring

Indeksen viser elevenes opplevelse av mestring i forbindelse med undervisning, lekser og arbeid på skolen.

Skala: 1-5. Høy verdi betyr positivt resultat.

Lokale mål

Alle elever i Ibestad skole skal gis like muligheter for å oppleve mestring i forbindelse med lekser og skolearbeidet.

PCL XL error	
Error:	ExtraData
Operator:	ReadImage
Position:	6505

109/13 Alternative seremonier ved bisettelser

Arkivsak-dok. 13/00095-2
Arkivkode. B
Saksbehandler Helge Høve

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	109/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

1. Ibestad kulturhus kan brukes ved livssynsnøytrale bisettelsesseremonier.
2. Kommunestyret ber fellesrådet vurdere å reservere livssynsnøytralt areal for bisettelse.

Vedlegg:

Ingen.

Kort beskrivelse av saken

Ibestad kommune har fått en henvendelse om seremonirom for bisettelser for personer som ikke er medlem av Den norske kirke og/eller medlem av andre trossamfunn eller Humanetisk forbund.

Rådmannen vil vurdere saken utover seremonirom for selve bisettelsesseremonien og også vurdere behovet for egne gravplasser for ikke medlemmer av Den norske kirke.

Fakta i saken

Aktuelt lovgrunnlag er gravferdsloven (lov om kirkegårder, kremasjon og gravferd). I lovens § 1 Grunnleggende bestemmelser står det blant annet:

Gravlegging skal skje med respekt for avdødes religion eller livssyn.

Gravlegging skal skje på offentlig gravplass eller på gravplass anlagt av registrert trossamfunn i henhold til tillatelse etter lov 13. juni 1969 nr 25 om trdomssamfunn og ymist anna.

Gravplassene er soknets eiendom, med mindre annet følger av særskilt rettsgrunnlag. Soknene i en kommune kan i fellesskap eie gravplasser.

§ 3 Kirkelig fellesråd og kommunens ansvar:

Kirkelig fellesråd har ansvaret for at gravplasser og bygninger på gravplasser forvaltes med orden og verdighet og i samsvar med gjeldende bestemmelser.

Utgifter til anlegg, drift og forvaltning av gravplasser utredes av kommunen etter budsjettforslag fra fellesrådet.

§ 20 Privat gravsted:

Når særlige grunner foreligger, kan fylkesmannen gi tillatelse til at private får anlegge gravsted for gravlegging av askeurne på egnet sted. Fylkesmannen kan sette vilkår for tillatelsen.

I lov om trdomssamfunn og ymist anna § 18 står det følgende:

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan samtykkja i at registerført trdomssamfunn får ha eigen gravplass og setja vilkår for dette.

Lov om gravplasser, kremasjon og gravferd gjeld på tilsvarende måte så langt den passar.

Gravlundene i lbestad er Den norske kirkes v/fellesrådets eiendom. Kommunen har en lovpålagt plikt til å opparbeide gravlunder og finansiere driften av disse, jfr. gravferdslovens § 3 siste ledd.

Vurdering

Så langt rådmannen kjenner til har ikke dette vært tatt opp eller behandlet i lbestad kommune tidligere.

Når spørsmålet stilles, må kommunen ta stilling til det også ut fra at kommunen etter hvert har fått flere innbyggere som ikke er medlem av Den norske kirke. Hittil har det imidlertid ikke vært noe behov for slike arealer og det er usikkert om det er et behov.

Alle innbyggere i lbestad kommune uansett livssyn har i dag rett til fri gravplass i kommunen. Fester av gravsted kan på gravminne anvende de symboler som måtte ønskes og som er i samsvar med eget livssyn. Eneste krav er sømmelighet. Dersom det ut av dette skal etableres egne gravfelter bestemt for særskilte livssyn, forutsettes likebehandling. I ytterste konsekvens kan dette føre til mangel på arealer gjennom dårlig utnyttelse av gravlundene.

Kirkevergen opplyser at det i dag ikke er avsatt noe livssynsnøytralt areal i betydning uvigslet jord på de kommunale gravlundene. Da disse ble opparbeidet og vigslet var problemstillinga lite aktuell. Dersom det skal avsettes et eget areal på en kommunal gravlund, antar rådmannen at arealet må avvigsles. Dette er imidlertid en sak som må sendes til lbestad fellesråd for oppfølging.

Når det gjelder seremonirom så har rådmannen vært i kontakt med flere nabokommuner om hvilket tilbud de gir. Flere kommuner bruker kommunens kulturhus til slike seremonier. Kulturhuset er ikke spesielt tilrettelagt for bisettelsesseremonier. Med så mange forskjellige tros- og livssynssamfunn er det også vanskelig å dekke alle behov. De fleste livssynssamfunn har sine egne symboler og ritualer. Rådmannen antar at dette er en kjent utfordring for de livssynssamfunn som ikke vil ha bisettelsesseremoni i kirken, og som ikke har egne lokaler. Rådmannen antar at de har mobile symboler som kan brukes utenfor eget lokale.

Kirkevergen opplyser at kirkene i lbestad kan lånes ut til bisettelser for andre kristne trossamfunn med hjemmel i kirkerådsvedtak fra 1991. Dette begrenses til trossamfunn som er beslektet med Den norske kirke som katolikker, pinsevenner, mormoner og medlemmer av Jehovas Vitner. Kirka kan ikke benyttes ved bisettelse av muslimer, buddhister og humanetikere.

Rådmannen vil derfor tilrå å tilby kulturhuset som seremonirom ved bisettelser som ikke holdes i kirka.

Kommunen må også legge til rette slik at pårørende som ikke ønsker kontakt med kirken i forbindelse med bisettelse kan ha et nøytralt sted å henvende seg. Pårørende tar ofte tidlig kontakt med et begravelsesbyrå. Begravelsesbyråene er livssynsnøytrale og betjener alle uavhengig av livssyn. Begravelsesbyråene har også tilgang på kommunalt bårerom og kan yte service til de pårørende i de tilfeller der dette er ønskelig. I forhold til plass på gravlunden er kirkevergen en nøytral instans i den forstand at det ikke gjøres forskjell mellom medlemmer av Den norske kirke og medlemmer av andre trossamfunn.

Kommunens servicetorg vil derfor være første kontaktpunkt for de som ønsker livssynsnøytral bisettelse. De fleste behovene ved bisettelse ivaretas av begravelsesbyråer. Det kan likevel være nødvendig at kommunen har et kontaktpunkt som er servicetorget.

Helse og miljø (HMS og "tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))
Ingen konsekvens.

Personell

Ingen konsekvens da servicetorget innenfor nåværende rammer vil kunne bistå med enkel veiledning.

Økonomi

Det kan bli en betydelig økonomisk uttelling ved å legge til rette for livssynsnøytrale arealer på gravlund(er). Dette må i første omgang vurderes av fellesrådet.

Rådmannens konklusjon

Rådmannen tilrår at kommunen stiller kulturhuset til disposisjon ved bisettelsesseremonier som ikke holdes i kirka. Til tross for at det hittil ikke har vært meldt noe behov så tilrår rådmannen å be fellesrådet vurdere behovet for livssynsnøytrale arealer på gravlund(er).

110/13 Søknad om kommunal garanti - ASVO lbestad AS

Arkivsak-dok. 13/00641-2
Arkivkode. 256
Saksbehandler Hølge Høve

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	110/13
2 Kommunestyret		

Forslag til vedtak/innstilling:

Formannskapet tilrår kommunestyret å fatte følgende vedtak:

1. I medhold av kommunelovens § 51 stiller lbestad kommune selvskyldnerkausjon for et låneopptak til ASVO lbestad AS på inntil 1 mill. kroner med tillegg av 10 % av den til enhver gjenstående hovedstol til dekning av eventuelle påløpte renter og omkostninger.
2. Garantiansvaret reduseres i takt med nedbetalingen av lånet som nedbetales over 10 år.

Vedlegg:

1. Søknad om garanti fra ASVO lbestad AS.
2. Vedtekter for ASVO lbestad AS

Kort beskrivelse av saken

I brev av 05.09.2013 søker ASVO lbestad AS om kommunal garanti for lån på 1 mill. kroner til opp/ombygging av vaskerilokaler. Lånet skal nedbetales over 10 år.

Fakta i saken

ASVO lbestad har kjøpt den gamle fløyen av tidligere videregående skole og skal ombygge den for å romme bedriftens vaskeridel. Kostnadene er anslått til vel 1,8 mill. kroner. 1 mill. finansieres ved lån og resten ved egenkapital.

Dersom kommunen gir garanti for låneopptak, vil renten bli lavere.

Kommunelovens § 51 har bestemmelser om kommuner adgang til garantiforpliktelser:

§ 51. Garantier og pantsetting for andres økonomiske forpliktelser.

1. Vedtak om å stille kausjon eller annen økonomisk garanti for virksomhet som drives av andre enn kommunen eller fylkeskommunen selv, skal godkjennes av departementet.

2. Det kan ikke stilles kausjon eller annen økonomisk garanti knyttet til næringsvirksomhet som drives av andre enn kommunen eller fylkeskommunen selv.

3. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om garantier. Det kan i forskriften også gis bestemmelser om at garantier som er av mindre omfang, ikke trenger statlig godkjenning.

4. Kommuner og fylkeskommuner kan ikke rettsgyldig pantsette sine eiendeler til sikkerhet for andres økonomiske forpliktelser.

Kommunaldepartementet har i forskrift av 02.02.2001 gitt nærmere regler for kommunale garantier.

Et garantivedtak på mer enn 500.000 kroner må godkjennes av fylkesmannen før det er gyldig.

ASVO lbestad AS er en attføringsbedrift som eies 100% av lbestad kommune. Bedriftens regnskap har vist overskudd de siste år. Av selskapets vedtekter framgår det at *“selskapets formål er å drive praktisk opplæring, produksjon, handel og annet tjenesteytende arbeid ved bruk av arbeidskraft rekruttert blant fysisk og psykisk funksjonshemmede og andre som ikke er i stand til å utføre arbeid på det ordinære arbeidsmarked”*. Det framgår videre at overskuddet skal forbli i virksomheten og komme formålet og deltakerne til gode, det ikke skal utbetales utbytte til aksjonærer og det skal heller ikke gjøres overføringer til mor- eller datterselskaper.

lbestad kommune har tidligere gitt bedriften garanti for et mindre lån som ble nedbetalt i 2013.

Vurdering

ASVO lbestad ansees ikke som en bedrift som skal gi eieren økonomisk gevinst da alt av overskudd skal disponeres i bedriften. Bedriften driver derfor ikke med tradisjonell næringsvirksomhet.

Det er alltid en risiko med å gi en kommunal garanti. I dette tilfelle gis garantien til et heleid kommunalt selskap som skal flytte vaskeridriften til et annet bygg for både å få en mer effektiv drift med mulighet for utvidelse av driften.

lbestad Eiendom AS har en ryddig drift og ledelse, slik at jeg ikke anser det som noe vesentlig risiko med å gi omsøkte økte garanti.

Helse og miljø (HMS og “tradisjonelle miljøspørsmål (eks. forurensning))

Ingen konsekvenser.

Personell

Ingen konsekvenser.

Økonomi

Ingen konsekvenser for lbestad kommune.

Rådmannens konklusjon

Rådmannen tilrår at kommunestyret gir garanti for lån på 1 mill. kroner.

Vedlegg til sak

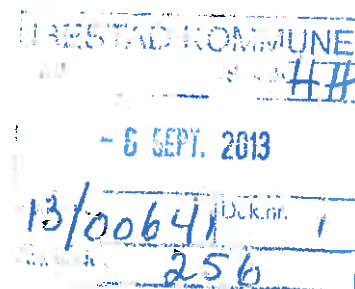

Søknad om kommunal
lånegaranti.pdf

Vedtekter ASVO
Ibestad AS.docx

Ibestad Kommune
Rådmannen
9450 Hamnvik

Søknad om kommunal lånegaranti

Bedriften har vært i kontakt med KLP Kommunekreditt i forbindelse med opptak av lån til opp/ombygging av vaskerilokalene.

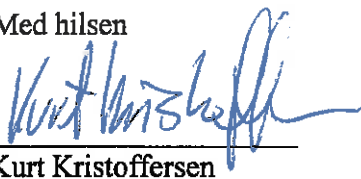
Bedriften ønsker å ta opp et lån pålydende NOK 1.000.000,00. (en million kroner)

Prosjektet har en total kostnadsramme på kr. 1.862.150,00 eks. mva. og tenkes finansiert ved et låneopptak på kr. 1.000.000,00 og det resterende ved bruk av egenkapital.

Det søkes i denne forbindelse om kommunal lånegaranti for lånebeløpet da en slik garanti vil utløse betydelig lavere lånekostnader for bedriften.

Vedlegger kopi av e-post fra KLP Kommunekreditt samt kostnadsoverslag for vaskeriprosjektet.

Med hilsen

Kurt Kristoffersen
Daglig leder

Kostnadsoverslag maskinsromsareal, vaskeriprojekt

		Utføres av:
Graving/grunnmur	100 000,00	Entreprenør/ASVO
Tilbygg, materialkostnad og arbeid	200 000,00	Entreprenør/ASVO
Kjøreporter 3 stk	100 000,00	ASVO
Materialkostnader Skitten sone (våtrom)	30 000,00	
Arbeidskostnader Skitten sone (våtrom)	20 000,00	Entreprenør/ASVO
Materialkostnader Ren sone (våtrom)	30 000,00	
Arbeidskostnader Ren sone (våtrom)	20 000,00	Entreprenør/ASVO
Elektrisk arbeid	150 000,00	Entreprenør
Rørleggerarbeid (materialkostnader)	50 000,00	Polar kulde
Andre kostnader, maling, listing etc. (Materialkostnader)	10 000,00	
Ombyggingskostnader maskinrom:	<u>710 000,00</u>	

Nødvendige investeringskostnader

Vaskemaskin 50 kg	336 150,00
Vaskemaskin 25 kg	235 000,00
Vaskemaskin 13 kg	145 000,00
Tørketrommel	100 000,00
Maskinkostnader:	<u>816 150,00</u>

Sum kostnader maskinromsarealer: 1 526 150,00

Ombygging, tilpassing av produksjonslokaler 1. etg.:

(Basert på bruk av egen arbeidskraft) 70 000,00 ASVO

Sum kostnader vaskeriarealer: 1 596 150,00

Andre kostnader vedr. bygg. (Hovedsakelig materialkostnader)

Legging av, evtnt utskifting av drenering rundt bygg	50 000,00	Entreprenør/ASVO
Renovering av kjeller p.g.a. fukt, mugg og råte	50 000,00	ASVO
Skifting av vinduer:		
30 store vinduer (husmorvinduer) à ca.4000,-	120 000,00	ASVO
13 mindre vinduer à ca.3000,-	40 000,00	ASVO
Ytterdør	6 000,00	ASVO

266 000,00

Det er ikke tatt med kostnader for arbeid som tenkes gjort av egne ansatte. Avd. IPRO vil måtte stenge, eller kjøre med svært redusert kapasitet i ombyggingsperioden, noe som vil medføre tapt salg / arbeidsfortjeneste.

Det er heller ikke tatt med konsulentonorarer ifm. Utforming og tilrettelegging av vaskerilokaler.

Kurt Kristoffersen

Fra:
Sendt:
Til:
Emne:

Frank Peder Rydland [Frank.Rydland@klp.no]
2. september 2013 14:04
kurt@asvo-ibestad.no
VS: 130902 Asvo Ibestad AS NOK 1.000.000 Forespørsel om lån

Hei.

Jeg viser til Deres lånesøknad i dag, samt hyggelig telefonsamtale.

Dersom lånet skal innvilges Deres bedrift må vi ha flere opplysninger om selskapet og pantobjektet, herunder verditakst av nyere dato fra godkjent takstfirma. Vi anbefaler imidlertid i første omgang å søke kommunal garanti pga. virksomhetens karakter, fordi dette vil utløse lavere lånekostnader for dere. Slik garanti må godkjennes av Fylkesmannen. Vi avventer nærmere tilbakemelding om dette før videre arbeid med saken.

Med vennlig hilsen

Frank Rydland
A.s. dir.

Mobil: 977 03 128
E-post: fpr@klp.no

klp

KLP Kommunikasjon
Postboks 8814, 7481 Trondheim
Sentralbord: 73 80 95 80
Telefax: 73 53 38 59

Fra: kurt@asvo-ibestad.no [mailto:kurt@asvo-ibestad.no]
Sendt: 2. september 2013 12:17
Til: Post KKSalgstøtte
Emne: Offentlig / bedrift, Lån, Låneprodukter

Innhold i henvendelse fra Internett

Følgende henvendelse er mottatt

Mottatt: 02.09.2013
Henvendelse fra: Åpne sider
Type sak: Offentlig / bedrift, Lån, Låneprodukter

Navn: Kurt Kristoffersen
Tlf.nr.: 77095400
E-post: kurt@asvo-ibestad.no

På vegne av: ASVO Ibestad AS (Org.nummer: 968059947)

Emne: Låneprodukter

Melding: Bedriften har nettopp kjøpt en del av tidligere Ibestad videregående skole fra kommunen, og skal bygge om og etablere nytt barrierevaskeri i disse lokalene. For å gjennomføre dette prosjektet trenger bedriften å gjøre et låneopptak på kr. 1 000 000,00 (en million kroner). Vi ønsker en tilbakemelding og tilbud på et slikt lån. Bedriften har nettopp nedbetalt sitt lån nr. 9187, og ønsker i utgangspunktet også et nytt lån med 10 års løpetid og gjerne 2 eller 4 terminer i året. Ønsker også veiledning om hvordan vi kan oppnå best mulig betingelser for et slikt lån.

Ibestad Kommune
Rådmannen
9450 Hamnvik

Søknad om kommunal lånegaranti

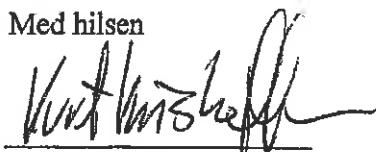
Bedriften har vært i kontakt med KLP Kommunekreditt i forbindelse med opptak av lån til opp/ombygging av vaskerilokalene.

Bedriften ønsker å ta opp et lån pålydende NOK 1.000.000,00. (en million kroner)
Prosjektet har en total kostnadsramme på kr. 1.862.150,00 eks. mva. og tenkes finansiert ved et låneopptak på kr. 1.000.000,00 og det resterende ved bruk av egenkapital.

Det søkes i denne forbindelse om kommunal lånegaranti for lånebeløpet da en slik garanti vil utløse betydelig lavere lånekostnader for bedriften.

Vedlegger kopi av e-post fra KLP Kommunekreditt samt kostnadsoverslag for vaskeriprojektet.

Med hilsen

Kurt Kristoffersen
Daglig leder

Kostnadsoverslag maskinsromsareal, vaskeriprojekt

Graving/grunnmur	100 000,00	Utføres av:
Tilbygg, materialkostnad og arbeid	200 000,00	Entreprenør/ASVO
Kjøreporter 3 stk	100 000,00	Entreprenør/ASVO
Materialkostnader Skitten sone (våtrom)	30 000,00	ASVO
Arbeidskostnader Skitten sone (våtrom)	20 000,00	Entreprenør/ASVO
Materialkostnader Ren sone (våtrom)	30 000,00	
Arbeidskostnader Ren sone (våtrom)	20 000,00	Entreprenør/ASVO
Elektrisk arbeid	150 000,00	Entreprenør
Rørleggerarbeid (materialkostnader)	50 000,00	Polar kulde
Andre kostnader, maling, listing etc. (Materialkostnader)	10 000,00	
Ombyggingskostnader maskinrom:	710 000,00	

Nødvendige investeringskostnader

Vaskemaskin 50 kg	336 150,00
Vaskemaskin 25 kg	235 000,00
Vaskemaskin 13 kg	145 000,00
Tørketrommel	100 000,00
Maskinkostnader:	816 150,00

Sum kostnader maskinromsarealer: 1 526 150,00

Ombygging, tilpassing av produksjonslokaler 1. etg.:	
(Basert på bruk av egen arbeidskraft)	70 000,00 ASVO

Sum kostnader vaskeriarealer: 1 596 150,00

Andre kostnader vedr. bygg. (Hovedsakelig materialkostnader)

Legging av, evt utskifting av drenering rundt bygg	50 000,00	Entreprenør/ASVO
Renovering av kjeller p.g.a. fukt, mugg og råte	50 000,00	ASVO
Skifting av vinduer:		
30 store vinduer (husmorvinduer) à ca.4000,-	120 000,00	ASVO
13 mindre vinduer à ca.3000,-	40 000,00	ASVO
Ytterdør	6 000,00	ASVO

266 000,00

Det er ikke tatt med kostnader for arbeid som tenkes gjort av egne ansatte. Avd. IPRO vil måtte stenge, eller kjøpe med svært redusert kapasitet i ombyggingsperioden, noe som vil medføre tappt salg / arbeidsfortjeneste.

Det er heller ikke tatt med konsulentonorarer ifm. Utforming og tilrettelegging av vaskerilokaler.

SAK 110/13
V2

VEDTEKTER

ASVO IBESTAD AS

REVIDERT I GENERALFORSAMLING

25. april 2013

VEDTEKTER FOR ASVO IBESTAD AS

1. Selskapets navn skal være ASVO lbestad AS
2. Selskapets formål er å drive praktisk opplæring, produksjon, handel og annet tjenesteytende arbeid ved bruk av arbeidskraft rekruttert blant fysisk og psykisk funksjonshemmede og andre som ikke er i stand til å utføre arbeid på det ordinære arbeidsmarked.

Gjennom arbeid søker en å sette i gang en lærings- og utviklingsprosess hos den enkelte, slik at vedkommende i størst mulig grad når frem mot det mål å kunne utføre arbeid på det ordinære arbeidsmarked. For de svakest fungerende må selskapet gi varig vernet arbeid og aktivitetstilbud.

Det er et overordnet mål at selskapet i nært samarbeid med sine samarbeidspartnere (grunnskole, videregående skole, kommunale helse- og sosialetater, arbeidskontor og trygdekantor og eventueit andre) skal arbeide for å gjøre den enkeltes totale livssituasjon så god og trygg som mulig.

En av intensjonene bak opprettelse av dette selskapet er dessuten å drive attføring gjennom praktisk arbeid i utkantdistrikter slik at arbeiderne slipper å forlate det miljø de er vant til.

3. Selskapets forretningskontor er i lbestad kommune, med adresse 9450 Hamnvik.
4. Aksjekapitalen skal være på kr. 300.000,- fordelt på 300 aksjer à kr. 1000,- lydende på lbestad kommune, 9450 Hamnvik.
5. Aksjenes omsettelighet er begrenset således at bare lbestad kommune kan eie aksjer i selskapet, men lbestad kommunestyre kan med flertallsvedtak dispensere fra dette.
6. Selskapets styre skal bestå av 5 personer hvor av 4 velges av generalforsamlingen. De ansattes representant i styret velges av de ordinært ansatte i bedriften.

Styremedlemmene velges for 2 år av gangen, og det skal velges 3 vararepresentanter til styret i rangert rekkefølge.

Henholdsvis 2 eller 3 styremedlemmer er på valg hvert år. Etter første år er to styremedlemmer på valg etter loddtrekning i generalforsamlingen.

Styrets leder og nestleder velges av generalforsamlingen blant styrets medlemmer for et år av gangen.

Bedriften skal ha et rådgivende utvalg, som oppnevnes etter Arbeidsdirektoratets retningslinjer av 1. januar 2002.

Styret er valgstyre i selskapet.

Ved valg av styre bør det innvelges medlemmer med faglig kompetanse for drift av et arbeidssamvirke.

Styret tilsetter personell, i henhold til budsjett og Arbeidsdirektoratets retningslinjer. Før tilsetting av arbeidstakere skal attføringsutvalget gi sin vurdering.

Daglig leder for ASVO Ibestad AS innehar sekretærfunksjon for styret. Styret er beslutningsdyktig når minst halvparten av medlemmene er tilstede.

Ved stemmelikhet har styrets leder dobbeltstemme.

Styret kan meddele prokura.

7. Selskapets firma tegnes av styrets formann.
8. Selskapets daglige ledelse forestås av daglig leder som ansettes av styret.
9. Den ordinære generalforsamling som er Ibestad kommunestyre skal behandle:
 1. Fastsettelse av resultatregnskap og balanse.
 2. Valg av styre.
 3. Andre saker som i h.h.t. lov hører under generalforsamlingen.
 4. Andre saker som er nevnt i innkallingen.
10. Overskudd skal forbli i virksomheten og komme formålet og deltakerne til gode.
11. Utbytte:
 1. Det skal ikke utbetales utbytte til aksjonærer.
 2. Det skal ikke gjøres overføringer til mor- eller datterselskap.
12. Arbeidsdirektoratets (departementets) til enhver tid gjeldende bestemmelser for attføringsbedrifter / arbeidssamvirker, skal gjelde for selskapet.
13. For øvrig gjelder den til enhver tid gjeldende aksjelovgivning.

Vedtekter revidert Generalforsamling ASVO Ibestad AS den 25.04.13

111/13 Søknad om skjenkebevilling (2)

Unntatt etter offentlighetsloven Offl § 13 jf fvl § 13(1) nr 1

Arkivsak-dok. 13/00090-12
Arkivkode. B
Saksbehandler Trond Hanssen

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	111/13

Saksdokumentet er unntatt offentlighet

112/13 Styrings-, drøftings- og orienteringssaker - Formannskapet
18.09.2013

Arkivsak-dok. 13/00021-21
Arkivkode. 033
Saksbehandler Siv Korneliussen

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	18.09.2013	112/13

Forslag til vedtak/innstilling:

Styringssaker:

1. TI på TOPP

Drøftingssaker:

1. Budsjettforslag fra Eldrerådet (vedlegg 1)

Orienteringssaker:

1. Rådmannens orientering
2. Tilstandsrapport rådhuset (rapporten blir utsendt)

Vedlegg:

1. Budsjettforslag fra Eldrerådet

Vedlegg til sak

Budsjettforslag fra
eldrerådet.pdf

Fjellstad kommune, kommunens ledelse.

Eldrerådets budsjett 2013.

Post 1. Utgifter til porto, telefon, kopiering m.m. kr. 2.000,-

Post 2. Møter i Eldrerådet, 7 møter pr. år:
Kaffe, enkel servering - - - - kr. 1.500,-

Post 3. Reiseutgifter, møtegodtgjørelse - kr. 8.000,-

Post 4. Kurs, eldrekonferanse, befarings m.m. kr. 15.000,-
Sum kr. 26.500,-

Kommentar:

Post 2. I kommuneloven par. 42 står det at rådsmedlemmene som har et kommunalt eller fylkeskommunalt tilknytning, har krav på godtgjøring for sitt arbeid etter nærmere regler, fastsatt av kommunesynet eller fylkesrådet.

Post 3. Utgifter som rådsmedlemmene har som følge av vervet.

Post 4.

Hvert år arrangeres det kurs som angår vårt arbeid. En stor "eldrekonferanse" i fylket pr. år.

Fritte tilfeller må vi også ut på befarings i sykehjem, boliger etc. Viser ellers til "Eldrerådets oppgaver og funksjon, utgitt av "Stekens seniorråd", nov. 2007.
Med vennlig hilsen, Steinar Normann, leder Fjellstad elderråd.